

NELJAPÄEV, 17. DETSEMBER 2009

ISTUNGI JUHATAJA: PÁL SCHMITT

asepresident

1. Osaistungjärgu avamine

(Istung algas kell 9.00.)

2. Kutse kvalifikatsioonide vastastikune tunnustamine (arutelu)

Juhataja. - Järgmine päevakorrapunkt on suuliselt vastatav küsimus, mis puudutab direktiivi 2005/36/EÜ (kutse kvalifikatsioonide tunnustamise kohta) ülevõtmist ning mille on siseturu- ja tarbijakaitse komisjoni nimel Euroopa Komisjonile esitanud Malcolm Harbour, Andreas Schwab, Evelyne Gebhardt, Cristian Silviu Buşoi, Heide Rühle, Adam Bielan ja Kyriacos Triantaphyllides (O-0108/2009/variant 2 – B7-0217/2009).

Malcolm Harbour, esitaja. – Lugupeetud juhataja! Teen ettepaneku oodata mõni hetk, sest tegemist on komisjonile esitatud suuliselt vastatava küsimusega ja me lootsime, et kohale tuleb Charlie McCreedy, aga ma näen, et kõnelema hakkab hoopis Paweł Samecki. Ma ei ole Paweł Sameckiga enne kohtunud, seepärast on minu jaoks üllatav, et tema viibib siin ja vastab küsimusele, millega tegeleb Charlie McCreedy koos oma meeskonnaga. Täna teid väga.

Tahtsin Charlie McCreedyt siin tervitada ja tänada teda varasema töö eest, nii et ehk te edastate talle meie head soovid, mida kavatsesime väljendada tema võimaliku viimase meie ees peetava kõne puhul. Sellegipoolest on mul eriti hea meel, et Michel Barnier kui minu parlamendikomisjoni väga tegus liige on meiega ühinenud, et arutelu kuulata, sest kõnealune dokument hakkab kindlasti kuuluma tema pädevusse, muidugi tingimusel, et Euroopa Parlament kiidab tema kandidatuuri heaks ja Euroopa Komisjon tegeleb antud temaga edasi. Igatahes on väga hea, et ta siin kohal on.

Spetsialistide vaba liikumine ja kutse kvalifikatsioonide vastastikust tunnustamist käsitlev direktiiv kuuluvad nende põhiliste küsimuste hulka, mis valmistavad minu komisjonile ühtse turu loomisega seoses kõige enam peavalu. On väga asjakohane, et me arutame kõnealust Euroopa Komisjonile esitatud küsimust täna hommikul ning sisuliselt palume värsket teavet selle kohta, kuidas edeneb minu komisjoni poolt aastatel 2004–2005 välja töötatud ja nüüdseks muudetud direktiivi ülevõtmine ja kuidas liikmesriigid seda tegelikult rakendavad. Arutelu on ka seetõttu täiesti õigeaegne, et esmaspäeval tuli meie komisjoni professor Monti, kes rääkis Euroopa Komisjoni presidendi poolt talle antud siseturu edasise suunamisega seotud ülesannetest. Ta rõhutas eriti seda, et üks osa siseturu probleemist ei ole tegelikult mitte õigusaktide puudumine, vaid seniste siseturu loomiseks kehtestatud õigusaktide järjekindlusetu jõustamine ja ebatõhusus.

Nagu me oleme oma küsimuses selgelt öelnud, teame juba, et terves Euroopa Liidus on kodanikel seoses kutse kvalifikatsioonide vastastikuse tunnustamisega tekkinud märkimisväärne hulk probleeme. Selle kohta on esitatud kõige rohkem kaebusi SOLVITi võrgustikule, mida me liikmesriikide valitsuste tasandil vägagi toetame. Paljusid inimesi paneb nõrdima arusaadavate otsuste, samuti eri liikmesriikides asuvate tegevuslube väljastavate asutuste vahelise suhtluse puudumine. Meie komisjon tellis antud teemal uurimuse ning see uurimus näitas, et kõige paremini aitab inimestel oma vastastikuse tunnustamisega seotud õigustest aru saada piisavalt kooskõlastatud tegevus. Meie ja teiste töö käigus on selgunud ka teine probleem ehk see, et mitte küllalt paljudel kutsealadel ei mõelda tegelikult Euroopa kvalifikatsiooniraamistikuga ühinemise peale. Me peame selle meetmega seoses esitama tõsisemaid küsimusi, kui kergesti juurdepääsetav ja kui tõhus see tegelikult on. Me teame statistika ja saadud teabe alusel – ja ma olen kindel, et kuuleme seda kohe komisjoni käest –, et kõnealuse õigusakti ülevõtmine on hilineanud peaaegu kõigis liikmesriikides. Selle rakendamine on kestnud oodatust palju kauem, mis iseenesest tekitab küsimusi õigusakti enda keerukuse kohta.

Kui võtta kõik eelnevad märkused kokku siseturu- ja tarbijakaitse komisjonis järgmise viie aasta jooksul tehtava töö valguses, on mul hea meel, et vist kõik siseturu- ja tarbijakaitse komisjoni koordinaatorid on siin täna kohal, ja ma tahan tänada neid minuga koos nimetatud komisjoni edasise tegevuskava kujundamisel tehtud töö eest. Küsimus kutse kvalifikatsioonide vastastikuse tunnustamise kohta ei ole ühekordne teema. See on üks põhjus, miks me leiame, et meie komisjoni roll on jätkata ühtse turu jaoks võtmetähtsusega õigusaktide ehk selle põhialuste edasise arengu uurimist ja edendamist ning nende kohta soovitude andmist.

Me teame, et Euroopa Komisjon kavatseb vastastikuse tunnustamise direktiivi 2011. aastal üle vaadata. Meil on plaanis korraldada riikide parlamentide ja parlamendisaadikute kohtumine, et seda ettepanekut arutada. Selleteemaline kuulamine on juba toimunud ja meil on olemas uuringuaruanne. Need on vahendid, mida minu komisjon saab kasutada, ning kui koordinaatorid on sellega nõus, siis olen kindel, et millalgi 2010. aastal koostame me algatusraporti, et anda Euroopa Komisjonile aruteluks materjali.

Niisugune on esitatud küsimuse taust. Me jääme huviga ootama Euroopa Komisjoni vastust, et koostada selle teema reguleerimiseks raamistik, aga me oleme alles tee alguses ning ma olen veendunud, et uus volinik suudab protsessi edasi viia ja meiega koostööd teha, et see ülimalt oluline õigusakt tõepoolest välja töötada ja panna ühtne turg paremini toimima.

Paweł Samecki, komisjoni liige. – Lugupeetud juhataja! Ma tänan siseturu- ja tarbijakaitsekomisjoni liikmeid nende tähtsate küsimuste tõstatamise eest.

Enne üksikutele küsimustele vastamist lubage mul alustada ülevaate andmisega. Kutsevalifikatsioonide direktiivi eesmärk on lihtsustada meie kodanike vaba liikumist siseturul. Kaks aastat pärast ülevõtmistähtaaja möödumist on ülevõtmine lõpetatud 22 liikmesriigis ja neli liikmesriiki teevad seda loodetavasti käesoleva aasta lõpuks. Kuid hetkel valmistab mulle muret Kreeka, kellelt me ei ole veel saanud andmeid ühegi ülevõtmismeele kohta.

Lubage mul nüüd asuda esimese küsimuse juurde. Ülevõtmine on osutunud liikmesriikide jaoks probleemseks peamiselt seetõttu, et see puudutab rohkem kui 800 kutseala. Sageli on neid kutsealasid reguleeritud koguni föderaalsete või piirkondlike õigusaktidega. Siiski ei saa sellega hilinemist välja vabandada ja Euroopa Kohus ei ole sääraseid viivitusi siiani langetanud kuues otsuses vastuvõetavaks pidanud.

Mis puudutab teist küsimust, siis suurimad probleemid seonduvad tervishoiutöötajate ja arhitektidega. Nende kutsealade koolitusnõudeid on Euroopa tasandil suuremal määral ühtlustatud. Raskusi on ka kutsealadega, mille esindajad liiguvad sagedamini üle piiride, näiteks õpetajate või giididega.

Vastuseks kolmandale küsimusele teatan, et komisjoni eesmärk on tagada direktiivi õige ja järjekindel rakendamine. Selleks oleme töötanud välja haldustavade põhimõtted ja kodanikele mõeldud juhendi, mis samuti soodustavad ühtsemat käitumist.

Mis puutub SOLVITi võrgustiku kaudu kindlaks tehtud takistustesse, siis me oleme täiesti teadlikud kohapealsetest probleemidest, näiteks tunnustamismenetluse käigus tekkivatest viivitustest, sellest, et riikide pädevad asutused jätaavad taotlustele vastamata, samuti alusetutest otsustest, kaotatud toimikutest jms. Mõnikord antakse sisseandajatele koguni ekslikku teavet ja neil tuleb osaleda valedes menetlustes. Kuid SOLVITi võrgustik on osutunud paljude mainitud probleemide lahendamisel kasulikuks.

SOLVIT ei ole siiski ainuke vahend. Nüüdseks on kõikides liikmesriikides kodanike teavitamiseks ja abistamiseks olemas riiklikud kontaktpunktid ning komisjon loodab, et need tegutsevad tulevikus veel aktiivsemalt. Peale selle on olemas siseturu infosüsteem, mis toetab teabevahetustoiminguid – neid on käesoleval aastal paljude reguleeritavate kutsealadega seoses tehtud enam kui 1200. See on parandanud liikmesriikidevahelist igapäevast halduskoostööd.

Lõpetuseks vastus viimasele küsimusele – komisjonil ei ole võimalik hinnata, kas praegu on reformi vaja. See tehakse kindlaks direktiivis ette nähtud järelhindamise käigus. Meie soov on mõistagi järgida direktiivis sätestatud ajakava. Komisjoni järgmise koosseisu otsustada jääb, kuidas selle küsimusega edasi minna.

Kurt Lechner, fraktsiooni PPE nimel. – (DE) Lugupeetud juhataja, head kolleegid! Pärast aastatepikkust tööd ja arutelu Euroopa Parlamendis võtsime me kõnealuse direktiivi 2005. aastal vastu ning see jõustus. 2007. aastal hakati seda rakendama. Nüüd oleme jõudnud 2009. aastasse ja on raske leppida, et direktiivi ei ole kõikjal rakendatud, eriti seetõttu, et see ei olnud täiesti uus, vaid ettepanekud olid juba varem olemas. Ma saan vaid õhutada komisjoni liikmesriikidele rohkem survet avaldama.

Arvasin, et probleemid seonduvad pigem direktiivi praktilise täitmisega. Eelseisvate uurimiste peamine eesmärk ongi tuvastada konkreetset kohapealset probleemi ja teha kindlaks, mis tegelikult toimub. Juba viidati tõsiasi, et 20% SOLVITile esitatud kaebustest puudutavad kõnealust teemat. See on väga tõsine asi. Ma ei taha Malcolm Harbouri sõnu korrata, aga ta juhtis õigesti tähelepanu asjaolule, kui oluline on see probleem siseturu jaoks majanduslikust vaatevinklist.

Kuid majanduslikke kaalutlusi kõrvale jättes on kodanike õigus rakendada oma kutseoskusi ja kasutada oma võimalusi teises riigis kas või abiellumise või muul põhjusel sinna kolimise korral ka üks nende põhivabadusi. Tegemist on tõelise probleemiga Euroopa kodanike jaoks.

Meil tuleb tunnistada, et probleemid on paratamatud. Küsimus on keeruline, rakendamine aeganõudev ning hõlmatud on eri kultuurid ja traditsioonid, eriti mis puudutab kutsealasid ning nende puhul kehtivaid arusaamu kvaliteedist ja kvalifikatsioonist. Seetõttu ei ole võimalik ühes riigis kõiki teise riigi kutsekvalifikatsioonide tunnustada, ilma et tekiks küsimusi. Minu ja meie jaoks ei tähenda antud teema mitte niivõrd keerukate üksikjuhtumitega tegelemist, vaid pigem seda, et tuleb uurida – ja see on SOLVITi ülesanne –, kas meetme ülesehituses või süsteemis on vigu ning kas ja kuidas saab asja parandada.

Tahan mainida, et seda teemat ei saa kunagi lõppenuks lugeda. See on alaline küsimus, sest teadagi tekib pidevalt uusi kutsealasid ja ameteid. Seega on tegemist püsiva ülesandega komisjoni ja Euroopa Parlamendi, aga ka liikmesriikide jaoks, kellelt ma siinkohal tahan paluda hea tahte ülesnäitamist.

Evelyne Gebhardt, *fraktsiooni S&D nimel.* – (DE) Austatud juhataja! Kõigepealt tahan ma öelda, et on äärmiselt häbiväärne, et siin ei viibi ühtegi komisjoni liiget, sest küsimus esitati komisjonile. See näitab lugupidamatust Euroopa Parlamendi suhtes. See on lihtsalt solv ja meie jaoks täiesti vastuvõetamatu.

(Vahelehiüie)

Kuidas, palun? Jah, ta ei tõusnud püsti. Hea küll, ma vabandan. Sellega ma ei saaks nõustuda.

Pöördun nüüd aruteluteema juurde. Kallid kolleegid! Kõik see puudutab liidu kodanikke, s.t inimesi, kellel on õigus liikuda vabalt kogu Euroopa Liidu piires ning kasutada oma kutseoskusi seal, kus nad elavad ja on otsustanud töötada. Me oleme kõnealuse õigusakti kehtestanud eesmärgiga teha seesugune tegevus lihtsamaks ja muuta kutsekvalifikatsioonide tunnustamise menetlus tõeliselt ajakohaseks. Minu meelest on lihtsalt kohutav, et paljudel juhtudel ei ole liikmesriigid astunud vajalikke samme mainitud õigusakti rakendamiseks ja selleks, et tagada tõesti kodanikele liikumisvabadus. Siin tuleb komisjonil veel väga palju ära teha.

Soovin juhtida tähelepanu ühele minu jaoks väga olulisele küsimusele, mille me oleme Euroopa Parlamendis korduvalt tõstatanud. Me peame tagama endi poolt välja pakutud Euroopa kutsekaardi kehtestamise. Sellega anname kodanikele midagi, mis võimaldab neil liikuda ringi kogu Euroopas. On organisatsioone, kes püüavad seda teha. Kuid ma pean vajalikuks komisjonilt küsida, kas tegemist on valdkonnaga, millesse ka komisjon võiks asjade käigu kiirendamiseks sekkuda.

Cristian Silviu Buşoi, *fraktsiooni ALDE nimel.* – (RO) Isikute vaba liikumine on üks Euroopa Liidu kodanike põhiõigusi. Siia alla käib ka spetsialistide vaba liikumine, mis on ülimalt vajalik selleks, et tagada siseturu võimalikult tõhus toimimine.

Nagu siiani peetud kõnedes öeldud, tekib oma vaba liikumise õigust kasutada soovivatel spetsialistidel endiselt mitmeid probleeme, hoolimata sellest, et kutsekvalifikatsioonide tunnustamist käsitlev direktiiv võeti vastu juba 2005. aastal. Olen isiklikult mitmete sedalaadi juhtumitega kokku puutunud. Neist ei ole mind teavitanud mitte üksnes Rumeenia kodanikud, vaid ka teiste Euroopa riikide kodanikud, kes esindavad mitmesuguseid kutsealasid.

Kolleegid siseturu- ja tarbijakaitsekomisjonist tegid mulle seda au ja nimetasid mind Euroopa SOLVITi võrgustiku raportööriks. Nagu juba öeldud, on märkimisväärne hulk SOLVITi lahendada antud juhtumitest seotud kutsekvalifikatsioonide vastastikuse tunnustamise süsteemis ilmnenud tõrgetega.

Minu arvates, kallid kolleegid, tuleb meil SOLVITi keskustele teada antud probleeme üksikasjalikult analüüsida, et teha kindlaks valdkonnad, mida me saame parandada.

Ka kontaktpunktide omavahelist suhtlust tuleb paremaks muuta. See soodustab liikmesriikide vastastikust mõistmist. Nad peavad aru saama, kuidas toimivad Euroopa Liidus teised süsteemid, et direktiivi kohaldataks võimalikult paindlikult ja välditaks spetsialistide liikumist raskendavaid haldustakistusi.

Lõpetuseks oleks soovitav, kui need viis liikmesriiki, kes ei ole veel direktiivi ülevõtmist lõpule viinud, või need riigid ülejäänud 22 hulgast, kes on seda teinud, kuid kellel esineb ülevõtmisega endiselt probleeme või kes ei ole direktiivi üle võtnud nõuetekohaselt, lahendaksid olukorra kiiresti. Lõppeesmärk on lihtsustada teenuste siseturu sujuvat toimimist, mida mõjutavad otseselt kutsekvalifikatsioonide tunnustamisega seotud probleemid.

Heide Rühle, fraktsiooni Verts/ALE nimel. – (DE) Lugupeetud juhataja ja volinik! Ma arvan, et me kõik siin oleme eesmärgi suhtes ühel meelel. Loomulikult tahame kõik, et Euroopa kodanikel oleks võimalus liikuda vabalt ringi ja kasutada oma kutseoskusi. Küsimus on, miks ei ole pärast nelja või nüüd juba peaaegu viit aastat kõnealust direktiivi ikka veel nõuetekohaselt rakendatud. Minu meelest oleks mõistlik, kui siseturu- ja tarbijakaitsekomisjon ei tegeleks mitte üksnes antud õigusakti koostamise ja kehtestamisega, vaid analüüsiks seejärel ka neid põhjusi, miks on ülevõtmine niimoodi venima jäänud.

Direktiiv kutsekvalifikatsioonide tunnustamise kohta ei ole ainus probleemne direktiiv. Mitmed kohtuasjad Euroopa Kohtus, suur kaebemenetluste hulk ja see, et SOLVIT antud teemaga nii sageli tegeleb, peaks meid üles äratama. Me peame tähelepanelikumalt uurima tekkinud olukorra põhjuseid. Neid on mitu. Ühest küljest on alati väga lihtne väita, et viivituse eest vastutavad liikmesriigid. Kahtlemata on teine põhjus proteksionism. Kindlasti mängivad oma osa ka eri kultuurid ja õigussüsteemid. Milline mõju on Euroopa õigusaktidel neile erisugustele õigussüsteemidele? See on veel üks küsimus, millele me peame tähelepanu pöörama.

Lisaks peame kaaluma, kas direktiivil on olnud soovitud mõju või ei olnudki see algusest peale võimeline teatud tulemusi saavutama. Minu meelest on väga oluline, et me võtaksime selle probleemi uuesti vaatluse alla. Sedalaadi tulevikku suunatud analüüs on üks neist tähtsatest teemadest, millega siseturu- ja tarbijakaitsekomisjon peab tegelema ja milles edusamme tegema.

Kuid mul on komisjonile ka küsimusi. Mind üllatab, et juhised ilmuvad välja alles nüüd, pärast enam kui nelja aasta möödumist. Need oleks võinud koostada palju varem. Siiski on mul nende üle hea meel. Ma olen need läbi lugenud ja neist on kahtlemata abi. Sellele vaatamata oleks kasuks tulnud, kui need oleksid olnud käepärast mõnda aega tagasi. Tahaksin ühineda Evelyne Gebhardtiga ja küsida, mis saab Euroopa kutsekaardist. See on teine tähtis samm.

Adam Bielan, fraktsiooni ECR nimel. – (PL) Austatud juhataja! Euroopa Liitu viimastel kuudel mõjutanud kriis on vaieldamatult näidanud, kui oluline on siseturg kogu liidu toimimiseks. Me ei lõpeta selle ülesehitamist enne, kui oleme kehtestanud inimestele liikumisvabaduse, mida muu hulgas tagab ka direktiiv kutsekvalifikatsioonide vastastikuse tunnustamise kohta. Seetõttu tekitab kurbust ja meelepaha tõsiasi, et neli aastat pärast direktiivi vastuvõtmist ei kehti see ikka veel neljas riigis ning ükski liikmesriik ei võtnud seda üle enne direktiivis sätestatud tähtpäeva, 20. oktoobrit 2007.

Sellega seoses on minu esimene küsimus komisjonile järgmine: kas komisjon ei ole viimase nelja aasta jooksul olnud liiga passiivne ja mida täpselt on ta teinud selleks, et kõik riigid jõuaksid direktiivi õigel ajal üle võtta? Teiseks tahan küsida, millal avaldab komisjon aruande direktiivi ülevõtmise hindamise kohta ja mille põhjal tehakse aruandes kajastatavad järeldused. Teenuste direktiivi tuleks hakata rakendama käesoleva aasta lõpus. Täna me teame Euroopa Parlamendis juba, et paljud riigid ei jõua vastavaid õigusakte õigeaks ajaks vastu võtta. Tahan küsida, millist seost näeb komisjon nende kahe dokumendi vahel.

Lõpetuseks ütlen, et minu riigi jaoks on väga oluline teema ülddõdede ränne. Direktiiviga ühtlustatakse ülddõdede koolitusnõuded. Tahan küsida, milliseid konkreetseid meetmeid on komisjon võtnud selleks, et aidata Kesk- ja Ida-Euroopast, sealhulgas Poolast pärit ülddõdesid.

Andreas Schwab (PPE). – (DE) Lugupeetud juhataja ja volinik! Kõigepealt tahan väljendada oma siirast tänu komisjonile selle eest, et nad esitasid meile oma arvamuse. Kuid ma tahan ka juhtida tähelepanu sellele, et pärast institutsioonidevahelise kokkuleppe sõlmimist komisjoni ja Euroopa Parlamendi vahel on Euroopa Parlamendil õigus nõuda, et keerulistele küsimustele vastuste andmiseks tuleks kohale valdkonna eest vastutav volinik. Ma olen seda näinud teenuste direktiivi puhul, mida me arutasime Brüsselis mitu kuud tagasi. Ma arvan, et meil ei ole võimalik antud küsimust praeguse komisjoni koosseisuga lahendada ja pole mingit mõtet seda ka üritada.

Euroopa Parlamendi nimel tahan siinviibivale komisjoni esindajale selgitada, et meie arvates on see institutsioonidevahelise kokkuleppe osa ülimalt tähtis. Miks? Mitte lihtsalt vormilistel põhjustel, vaid seetõttu, et tegemist on Euroopa Liidu kodanike jaoks väga olulise poliitilise küsimusega. Adam Bielan viitas just teenuste direktiivile, millest on kasu vaid siis, kui kutsekvalifikatsioone tunnustavad mõlemad pooled. See on ülimalt tähtis, aga paljude inimeste jaoks seostub see ka abituse tundega, kui neile jääb mulje, et nende tööandja kasutab kutsekvalifikatsioonide vastastikusel piiriülese tunnustamises esinevaid vastuolusid ära lihtsalt selleks, et vähendada nende palka.

Need inimesed tunnevad end hüljatute ja abitutena. Olen seda ise mitmel puhul siin Saksamaa ja Prantsusmaa piiril näinud. Kuid ilmselgelt ei ole see ainus probleemne valdkond. On õige, et me ei saa raskustest võitu üleöö ja tegemist on edaspidi alaliselt päevakorda jääva küsimusega, nagu raportöör Kurt Lechner märkis.

Sellele vaatamata on meie kohus näidata kodanikele, et me võtame nende muresid tõsiselt, ja minu arvates tähendab see ka, et komisjon peab antud küsimusele piisavat tähtsust omistama.

Loodan, et saame antud asjas edasi liikumiseks teha koostööd komisjoni uue koosseisuga. Ma palun teil see kõnealuse valdkonna eest vastutava peadirektoraadiga ära korraldada.

Bernadette Vergnaud (S&D). – (FR) Austatud juhataja, kallid kolleegid! Me oleme juba arutanud hirne, mis kaasnevad teenuste direktiivi ülevõtmisega. Selles mõttes on kutsekvalifikatsioonide tunnustamist käsitleva direktiivi juhtum märgilise tähendusega. Mõni riik ei ole järginud ülevõtmistähtaega ja neil on tekkinud probleemid õigusaktis sisalduvate lünkade tõttu. Kuigi direktiiviga luuakse kindel alus vastastikuseks tunnustamiseks, ei ole arvestatud teatud kutsealadele iseloomulike joontega. Tõsi on see, et kutsekvalifikatsioonide tunnustamine ilma tegelike ühiste kvalifitseerimis- ja koolitustasemetega kehtestamiseta, sealhulgas kõrghariduse valdkonnas, tekitab vaid probleeme ning umbusaldust liikmesriikide, spetsialistide ja kodanike hulgas.

Kõige ilmsem on tervishoiutöötajate näide. Näiteks Prantsusmaal on ämmaemandatel õigus kirjutada välja retsepte ja neid koolitatakse seda tegema, kuid teistes riikides see nii ei ole. Mis juhtub siis, kui sellise õigusega ämmaemand saabub Prantsusmaale ja peab ilma lisaväljaõppeta väljastama ravimiretsepte? Samamoodi ei ole kõikides liikmesriikides teatud erialasid olemas.

Kõnealune direktiiv on töötajate vaba liikumise tagamiseks ülimalt oluline. Tegemist on Euroopa idee alustalaga, aga seda tuleb täiustada ja laiendada ning ettetulevatest raskustest lähtudes tuleb kindlaks teha need kutsealad, mille puhul on vajalik keeleõpe ja ühtlustatud väljaõpe.

Tahan mainida kõikide tervishoiuspetsialistide toetuse pärvinud suurepärase ettepanekut luua Euroopa kutsekaart. See on tõeline tagatis nii selle valdajale kui ka kliendile või patsiendile ning ma kutsun komisjoni üles laiendama seda ka teistele kutsealadele, sest see aitab meil edendada vastastikust tunnustamist ja võita kodanike usaldust.

Antonya Parvanova (ALDE). – Austatud juhataja! Kutsekvalifikatsioonide vastastikusest tunnustamisest ja siseturu tõrgeteta toimimisest rääkides peame vaatama praegust olukorda tervishoiusektoris, millega seoses tuleb direktiivi ja selle rakendamist ehk põhjalikumalt arutada.

Lisaks direktiivi täielikule rakendamisele on ülimalt oluline kehtestada lisameetmeid nii diplomite kui ka tervishoiuspetsialistide kvalifikatsioonide vastastikuseks tunnustamiseks. Tervishoiuteenuste osutamiseks on vaja nõuetekohast keeleoskust, registreeringut riiklikes reguleerivates asutuses ning mis kõige tähtsam, võimet pakkuda turvalist ja kvaliteetset hooldust.

Arvan, et oleks vaja täiustada tervishoiuspetsialistide registreeringuid puudutavat liikmesriikidevahelist teabevahetust, näiteks ühise ELi andmebaasi kaudu. Oluline osa turvaliste tervishoiuteenuste tagamisel on ka pädevuskinnituse süsteemil ning meil tuleks mõelda ühistele pädevuse ja oskuste hindamise standarditele.

Tervishoiuspetsialistide liikumisvabadus on ühtlasi küsimus, mis kuulub rahvatervise ja avaliku turvalisuse valdkonda. Sellest lähtuvalt on Euroopa Kohus juba kiitnud heaks täiendavad riiklikud kaitseabinõud kaupade ringluse kohta. Mõistlik oleks kohaldada selliseid meetmeid ka tervishoiuteenuste osutamisel, eriti olukorras, kus uus sidetehnika võimaldab niisugust vaieldavat tegevust nagu tervishoiuvalane e-nõustamine. Me seisame silmitsi vananevast rahvastikust tuleneva probleemiga ja see avaldab Euroopa tervishoiuvaldkonna tööjõule veelgi suuremat survet.

Lisaks tervishoiuspetsialistide liikumisvabaduse tagamisele peame ühtlasi suutma kõikidele Euroopa kodanikele kindlustada juurdepääsu õigeaegsetele tervishoiuteenustele, mis vastavad rangeimatele kvaliteedinõuetele. See on meie kõigi kohus. Loodan, et Euroopa institutsioonid ja liikmesriigid kaaluvad seda küsimust tõsiselt, arvestades, et mõne riigi tervishoiusüsteem on spetsialistidest peaaegu päris ilma jäänud ja see muudab põhiliste tervishoiuteenuste osutamise ülimalt keeruliseks.

Małgorzata Handzlik (PPE). – (PL) Lugupeetud juhataja! Kui me tahame, et meie kodanikud oleksid liikuvad – ja see on Euroopa majandusele vajalik –, peab neil olema kindlus, et kui nad omandavad kutsekvalifikatsiooni näiteks Poolas, ei teki neil selle tunnustamisega raskusi üheski liikmesriigis. Ma mõistan probleemi ulatust suurepäraselt. 800 reguleeritud kutseala, millest Paweł Samecki rääkis, koos paljude neid kutsealasid reguleerivate riiklike ja piirkondlike eeskirjadega tähendavad liikmesriikide haldussüsteemide jaoks märkimisväärset proovikivi. Kuid nende kodanike ees, kellel tekivad probleemid oma kvalifikatsiooni tunnustamisega, seisab sisuliselt küsimus, kuidas leida tee läbi selle keerulise süsteemi. Seda kinnitavad SOLVITi andmed ja seetõttu on direktiivi õigeaegse rakendamise temaatika vaid üks osa meie arutelust.

Me ei tohiks siiski unustada, et paljude probleemide põhjuseks on liikmesriikide umbusk teiste liikmesriikide haridus- ja koolitussüsteemide vastu. Niisiis on meie koostöö puudulik, meil pole piisavalt vahendeid ja me ei kaasa riiklikke ametiasutusi. Euroopa kutsekaardi kehtestamine on hea mõte ja meil oli võimalus seda arutada Euroopa Parlamendi eelmise koosseisu ametiajal. Kuid selline kaart peab inimeste liikumist lihtsustama, mitte muutma seda raskemaks. Selle kaardi kehtestamine – ja seda tahan ma eriti rõhutada – ei tohi muutuda järjekordseks siseturu takistuseks.

Kallid kolleegid, kõigest kümne päeva pärast möödub teenuste direktiivi ülevõtmise tähtaeg. Ütlen seda sellepärast, et see on samuti tänase aruteluteema juures oluline. Need kaks direktiivi täiendavad teineteist teatud osas. Kutsequalifikatsioonide tunnustamist käsitleva direktiivi ülevõtmist ei saa pidada edukaks. Seega lubage mul siinkohal taas kord paluda, et mõlema direktiiviga tehtavat tööd tõhustataks, sest ilma nendeta me siseturu küsimustes edasi ei jõua.

António Fernando Correia De Campos (S&D). – (PT) Lugupeetud juhataja! Nagu me kõik teame, liideti 15 direktiivi üheks kutsequalifikatsioonide vastastikust tunnustamist käsitlevaks õigusaktiks. See on tekitanud paljudes liikmesriikides hulga ülevõtmisega seonduvaid praktilisi probleeme. Raskused on hästi teada ning komisjon peaks kriitilised punktid välja tooma ja analüüsima probleeme, mis on selle olulise siseturu reguleeriva õigusakti ülevõtmise käigus ilmnenu.

Mitmel tasandil pead tõstev proteksionism ei takista mitte üksnes isikute vaba liikumist, vaid ka siseturu. Me peame püüdma kindlaks teha ebaselged valdkonnad, et umbusk ei muudaks direktiivi vähem tõhusaks. Me ei palu liidul teha seda, mida liikmesriigid peaksid tegema, aga asjade lihtsustamiseks on vaja astuda samme, mis aitavad lõhkuda kutsealast korporatismi.

Kõnealuse direktiivi paremaks ülevõtmiseks on vaja propageerida kutsequalifikatsioonide tunnustamist SOLVITi ja EURESe võrgustike kaudu, õhutada ühtsete tegevuskavade koostamist ja luua toimivad kontaktpunktid ning sama oluline on ka selle direktiivi sidumine teenuste direktiiviga.

Louis Grech (S&D). – (MT) Suurim direktiivi nõuetekohast rakendamist mõjutav probleem on see, et liikmesriigid ei usalda üksteise süsteeme. Liikmesriikide vähene huvi omavahelise koostöö vastu kajastub ka nende vastuolulises suhtumises siseturu infosüsteemi. Kõik liikmesriigid väidavad, et nad kasutavad nimetatud süsteemi, aga kasutussagedus erineb sõltuvalt süsteemi kasutamise eesmärgist. Teabevahetussüsteem ei saa nõuetekohaselt toimida, kui liikmesriigid ei kasuta seda ühtemoodi. Vaja on täielikku andmekogu, mida ajakohastatakse korrapäraselt. Samuti tuleb luua kõikide liikmesriikide jaoks üks lähtekoht, kuhu iga liikmesriik sisestab kogu teabe, mida direktiivi konkreetseks kohaldamiseks on vaja.

Ma palun komisjonil teavitada meid sellest, milliseid samme kavatakse astuda direktiivi nõuetekohaseks ülevõtmiseks, kui me ikka tõesti soovime võtta omaks ühtse turu mõiste, mitte lihtsalt tõlgendada seda nii, nagu meile parajasti sobib.

Catherine Stihler (S&D). – Lugupeetud juhataja! Enne kui ma esitan oma küsimuse, mainin, et täna hommikul on palju räägitud SOLVITist. Viimasel siseturu- ja tarbijakaitsekomisjoni koosolekul kõneldi meile SOLVITi keskuste alarahastamisest. Vahest oleks teil kasulik see enne oma kuulamist meelde jätta, austatud härra Barnier, kuid ühes suures liikmesriigis juhib vastavat organisatsiooni praktikant. Me ei saa lasta sellisel olukorral jätkuda, sest SOLVIT pakub meile suurepärase teenust.

Minu küsimus komisjonile on seotud tervishoiuspetsialistidega. Oskamatu spetsialist võib patsientide tervise ohtu seada ja äärmuslikel juhtudel põhjustada isegi nende surma.

Kas komisjon kaalub võimalust kehtestada pädevatele asutustele seadusjärgne kohustus jagada ennetavalt ja tulemuslikult teavet tegevusloata jäänud spetsialistide kohta, et tervishoiutöötajate liikumisvabaduse kaudu ei satuks ohtu patsiendid?

Praegune siseturu infosüsteem võimaldab teabevahetust, kuid ainult juhul, kui pädeval reguleerival asutusel on registrisse kande tegemist taotleva isiku kohta küsimus. Seega peab meil olema parem andmevahetussüsteem, et anda ametiasutustele teada juhtudest, mil konkreetne isik on jäänud puudulike oskuste tõttu tegevusloast ilma.

Aitäh, juhataja, et tõstasite selle küsimuse siseturu- ja tarbijakaitsekomisjonis.

Philippe Juvin (PPE). – (FR) Lugupeetud juhataja! Kutsequalifikatsioonide vastastikusest tunnustamisest on palju räägitud. Küsimus on selles, miks on kõnealust direktiivi, mis on nii oluline ja mida kõik nii väga

ootasid, keeruline kohaldada. Lihtsalt sellepärast, et seda ongi igapäevase tegevuse käigus keeruline ja raske kohaldada.

Mina näen kolme põhiprobleemi. Esimene on ilmselgelt keel – seda juba mainiti. Teine on keeruline menetlus, mida tuleb järgida, et isiku kvalifikatsioon kehtivaks tunnistada – mõnikord peavad inimesed lausa nahast välja pugema, et nende esmaseid diplomeid tunnustataks. Kolmas probleem on vahest algse õppe erivormid.

Siin oleks minu meelest hea, kui komisjon laseks liikmesriikidel määrata iga kutseala jaoks ühe pädeva kutseorganisatsiooni, mis vastutab jätkuõppe eest – jätkuõpe oleks üks lahendus. Neil pädevatel asutustel tuleks paluda tegutseda Euroopa tasandil omamoodi juhatusena, kes määrab kindlaks Euroopa ühise tunnustuste väljastamise korra. Sel moel hakkavad spetsialistid algsetelt erisugustelt jätkuõppe tasemetelt jõudma ühtsele tasemele.

Marc Tarabella (S&D). – (FR) Austatud juhataja, lugupeetud volinik, kallid kolleegid! Belgia on üks neist viiest liikmesriigist, kes ei ole kutsequalifikatsioonide tunnustamist käsitlevat direktiivi veel täielikult üle võtnud. Kuid minu käes oleva teabe kohaselt on Euroopa õigusaktide täitmiseks vaja lahendada veel vaid reisispetsialistide probleem.

Kui jätta kõrvale Belgia institutsioonilisele süsteemile omased raskused, mis ilmnevad seoses mitmete Euroopa direktiivide ülevõtmisega, siis tundub kõnealune direktiiv olevat eriti keeruline. Seda on juba mainitud. Belgia ei ole ainus riik, kes on direktiivid üle võtmata jätnud või neid mittenõuetekohaselt või osaliselt üle võtnud. Seetõttu kutsun komisjoni üles raskustesse sattunud liikmesriike spetsialistide huvides aitama. Spetsialistid peaksid saama kasu isikute liikumisvabadusest ja asutamisvabadusest, mis, juhul tähelepanu, on antud direktiivi peamine eesmärk.

Seán Kelly (PPE). – Lugupeetud juhataja! Kõigepealt tänan Paweł Sameckit hea töö eest. Arvan, et me kõik oleme täna hommikul arutluse all oleva põhimõttega nõus, aga see ei peaks kehtima mitte üksnes kogu Euroopa Liidus, vaid terves maailmas.

Me arutasime seda hiljuti Kanada delegatsiooniga ja see oli õige samm. Kuid kui me tahame sellist unistuste olukorda saavutada, peame tagama, et kutsequalifikatsioonid vastavad ühtsetele nõuetele kogu Euroopa Liidus ja ideaalis terves maailmas.

Võib tuua anekdootlikke näiteid vähemalt mõne liikmesriigi kohta, kus õpilased, kes ei ole saavutanud teatud kursusele pääsemiseks nõutavat haridustaset, võivad minna teise riiki ja pääseda kursusele raha eest.

Seega on vaja sõltumatuid ja kontrollitavaid tõendeid selle kohta, et nõuded on võrdsed, sest siis on olemas kõik põhjused kõnealuse põhimõtte ülevõtmiseks kogu Euroopa Liidus ja loodetavasti mõne aja pärast terves maailmas, et saavutada soovitu – spetsialistidest tööjõu vaba liikumine.

Alan Kelly (S&D). – Lugupeetud juhataja! Lubage asuda kohe asja juurde. Liikmesriikide suutmatusest ennast kokku võtta ja tunnustada kutsequalifikatsiooni vähendab töökohti. On murettekitav, et liikmesriigid ei võta tegelikult seda küsimust piisavalt tõsiselt. Meie piiriülese kaubanduse maht turul, mis peaks idee järgi olema ühtne, ei ole kaugeltki selline, nagu peaks. Me taastame Euroopa majandust ning see tegevus peaks hõlmama meetmeid piiriülese kaubanduse laiendamiseks ja tööjõu praegusest ulatuslikuma liikumise tagamiseks.

Me peame jõudma uude ettevõtlusalaste uuenduste ajajärku, kus töötame Euroopas ühiselt selle nimel, et valmistada maailmaklassi tipptooteid. Arvestades, et meie tootmisbaas on kokku kuivanud – pean silmas näiteks lirimaad –, tähendab teenuste eksport meie jaoks uut moodust kaubanduse elavdamiseks Euroopas. Kuid selle saavutamiseks peavad Euroopas kutsequalifikatsioonide kohta kehtima ühtsed nõuded.

Praegu takistab liikmesriikide võimetust leppida kokku vastavasisulistes eeskirjades meie suutlikkust müüa samu teenuseid teisele poole piire. Asjaomaste inimeste jaoks tähendab see tööjõu vaba liikumise piiramist.

Nõustun kolleeg Louis Grechiga, kes ütles, et liikmesriigid ei näita üles piisavat austust eeskätt nende kasutuses oleva infosüsteemi vastu, ning keegi tuleb igas liikmesriigis selle eest vastutusele võtta. Nõuan tungivalt, et komisjon teeks kindlaks takistused, mis ei võimalda antud juhul ühtset turgu tegelikkuseks muuta, ja kõrvaldaks need.

Lambert van Nistelrooij (PPE). – (NL) Austatud juhataja! Ma soovin keskenduda käimasoleva arutelu ühele tahule. Paistab, et spetsialistidest on suur puudus. See on toonud kaasa vastavate kutsequalifikatsioonidega kauplemise ja viinud selleni, et tõelistele oskustele tähelepanu ei pöörata. Sellega võivad kaasneda suured

ohud nii näiteks julgeolekuvaldkonnas kui ka suurtes tehastes, isegi keemia- ja naftatöötlemisettevõtetes. Paistab, et siin ei piisa riiklikust järelevalvest.

Tahan esitada volinikule kolm küsimust. Esiteks: kas ta on sellest teadlik? Teiseks: kas komisjon võib meile selle kohta aruande esitada? Ja kolmandaks: mida me saame sellega seoses ette võtta?

Tegemist on täiesti naeruväärse ja soovimatu nähtusega, mis tuleb minu meelest kaotada.

Milan Zver (PPE). – (SL) Kallid kolleegid! Käsitletav küsimus kutsekvalifikatsioonide vastastikusest tunnustamisest Euroopa Liidus on tõesti väga tähtis. See on suur probleem, sest kvalifikatsioone omistatakse ELi liikmesriikide haridussüsteemide järgi ja neid on vähemalt 27.

Mõned teist vahest mäletavad, et möödunud aasta märtsis lõime Euroopa kvalifikatsiooniraamistiku ehk vahendi, mis võimaldab haridussüsteeme võrrelda. Kuid kvalifikatsiooniraamistiku häda seisneb selles, et liikmesriigid ei ole seda rakendanud. Mõni riik ei ole üldse rakendanud ja mõni on kasutanud seda üksnes käepärase vahendina, et mõista eri kvalifikatsioone, erialasid, oskusi ja haridustasemeid.

Minu arvates seisab liikmesriikidel selles konkreetses valdkonnas ees suur töö, ning kui nad tõesti rakendaksid Euroopa kvalifikatsiooniraamistikku, mis on varem Euroopa institutsiooni tasandil kehtestatud, muutuks kutsekvalifikatsioonide võrdlemine ja nende tegelik vastastikune tunnustamine märksa lihtsamaks.

Paweł Samecki, komisjoni liige. – Lugupeetud juhataja, austatud parlamendiliikmed! Palun vabandust, et ma oma esimese sõnavõtu ajal püsti ei tõusnud. Selle põhjuseks on vähesed kogemused ja varane hommikutund.

Üldiselt tahan vastata paarile valitud küsimusele. Kõigepealt tuleks toonitada, et komisjon on liikmesriike direktiivi ülevõtmise ettevalmistamisel toetanud. Kui vastav tähtaeg on möödunud, oleme ülevõtmist jõuliselt nõudnud. 2007. aastal avaldasime ülevõtmisjuhendi. Seejärel töötasime välja siseturu infosüsteemi, mida kõik liikmesriigid nüüd suhteliselt palju kasutavad, ja käesoleva aasta juunis avaldasime ka haldustavade põhimõtted.

Aasta tagasi andis komisjon nõuded täitmata jätnud liikmesriigid Euroopa Kohtusse ja kohus tegi kuus meie soodsat otsust, milles mõistis hukka, et asjaomased liikmesriigid ei olnud direktiivi üle võtnud. Äsja avaldasime tulemustabeli, mis selgitab ülevõtmise olukorda liikmesriikides, ning juhendi kodanikele ja äriringkondadele.

Kokkuvõttes tahan tänada teid kõikide küsimuste ja märkuste eest ning eriti suur tänu esimees Malcolm Harbourile väärtusliku panuse eest. Me leiame, et nüüd on liikmesriikide ülesanne tulemusi näidata. Komisjon ootab väga võimalust luua ka selles küsimuses Euroopa Parlamendiga eriline side. Eelkõige oleme valmis arutama direktiivi toimimist tegelikkuses ja seda, kuidas võtta kõige paremini arvesse eelolevatel aastatel kiiresti muutuvat keskkonda.

Juhataja. – Arutelu on lõppenud.

Kirjalikud avaldused (kodukorra artikkel 149)

Christa Klauß (PPE), kirjalikult. – (DE) Üks selle direktiivi väljaõeldud eesmärgi on täielikult rakendada olemasolevaid õigusnorme, mis käsitlevad spetsialistide vaba liikumist ELis. Spetsialistide vaba liikumine on direktiiviga 2005/36/EÜ juba kehtestatud. Kuid probleeme esineb pidevalt, eriti riikide piiräärsetel aladel. Paljud minu kodukoha inimesed töötavad Luksemburgis, Belgias või Prantsusmaal. Ma saan arvukalt järelepärimisi naaberriigis tööl käivatelt kodanikelt. Need järelepärimised seonduvad sageli kutsekvalifikatsioonide tunnustamisega. See olukord peab muutuma. Kutseorganisatsioonid on teatud kutsealade suhtes kokkulepetele jõudnud, aga sellest ei ole abi kõikides olukordades ja liiga sageli peavad kodanikud oma kvalifikatsiooni tunnustamise nimel võitlusse asuma. Eriti keeruliseks muutub võitlus siis, kui konkreetsetes riigis ei ole vastavat kutseala või see on korraldatud teisiti. Nii on näiteks füsioterapeutidega või inimestega, kellel on doktorikraad ärijuhtimises. Samal ajal on mitmes valdkonnas personalipuudus. Näiteks üldõdedel või tööriistavalmistajatel peavad olema tulevikus meie tööturgudel paremad võimalused ja eelkõige peab tööalastes küsimustes tõrgeteta toimima siseturg. Meil on vaja läbipaistvat, lihtsat ja selget tunnustamismenetlust.

3. Ühtekuuluvuspoliitika pärast 2013. aastat (arutelu)

Juhataja. – Järgmine päevakorrapunkt on suuliselt vastatav küsimus, mille esitas regionaalarengukomisjoni nimel Euroopa Komisjonile Danuta Maria Hübner ühtekuuluvuspoliitika kohta pärast 2013. aastat (O-0121/2009/variant 1 – B70229/2009).

Danuta Maria Hübner, esitaja. – Lugupeetud juhataja! Kolm aastat tagasi viidi läbi põhjalik Euroopa ühtekuuluvuspoliitika reform, mille käigus võeti arvesse liidu erakordset laienemist ja uusi tekkinud probleeme.

Mitte juhuslikult ei olnud 2005. ja 2006. aastal Euroopa ühtekuuluvuspoliitika raames käsitletavateks peamiseks teemadeks Lissaboni strateegia, uuendused ja konkurentsivõime, kliimamuutused, energiapuudus ja töhusus, töhus veekasutus, investeringud uutesse oskustesse, noorte meelitamine teatud piirkondadesse ning elukvaliteet.

Aastateks 2007–2013 oleme ühtekuuluvuspoliitika kavva võtnud kõik need eesmärgid, mis praegu sisalduvad komisjoni Euroopa 2020. aasta tegevuskavas, sest me mõistame, et ühtekuuluvuspoliitika ülesanne on muutusi ette näha, mitte nende järel käia.

Seetõttu avaldati enam kui kaks aastat tagasi analüütiline aruanne „Piirkonnad 2020”. Eesmärk oli selgitada välja, millised peaksid olema ühtekuuluvuspoliitika esmatähtsad eesmärgid pärast 2013. aastat. Nüüd oleme tulevikuks hästi valmistunud.

Aasta tagasi anti kõnealuse poliitika raames kõik vahendid Euroopa majanduse elavdamise paketi heaks ning sellega loodi ühtlasi väga oluline seos ühelt poolt tõelisest majanduskriisist väljumise strateegia ja teiselt poolt pikaajalise jätkusuutliku majanduskasvu ja majanduse struktuuri ümberkujundamise vahel.

Kuid meie suuliselt vastatav küsimus puudutab tulevikku. Eelolevatel aastatel on Euroopas, kus me elame, vaja võtta ulatuslikke ühismeetmeid, et vastata kodanike ootustele. Tänapäeval on meie kodanikud informeeritud inimesed, kes on täiesti teadlikud sellest, kui palju sõltub poliitikute valikutest. Neid kodanike ootusi kinnitavad avaliku arvamuse uuringud.

Jacques Delors ütles kord, et Euroopa ühtne turg tähendab innustavat konkurentsi, meid tugevamaks tegevat koostööd ja meid ühendavat solidaarsust. Euroopa ühtekuuluvus, mis on ühtse turu toimimise alus, saavutatakse Euroopa regionaalpoliitika kaudu ning see põhineb praegu just neil kolmel sambal – konkurentsivõimel, koostööl ja solidaarsusel.

Me oleme aastaid rääkinud vajadusest tuua esile ja koondada kõikide Euroopa piirkondade ja linnade arenguvõimalused. Kogemused ja loogika näitavad selgelt, et selline võimaluste koondamine on kõige tõhusam ja tulemuslikum siis, kui selles osalevad otseselt Euroopa riiklikust tasandist madalamad valitsustasandid.

Euroopa regionaalpoliitika on juba läbinud lähimusproovi. Lähimuspõhimõte sobib Euroopale.

2006. aastal ellu viidud ühtekuuluvuspoliitika reformiga muudeti see tänapäevaseks asukohapõhiseks poliitikaks, mis on rajatud tasakaalule õigluse ja töhususe, alt-üles- ja ülevalt-alla-käsitlusviiside ning Euroopa ühiste strateegiliste eesmärkide ja kohapealse paindlikkuse vahel.

Nendes küsimustes tuleb edasi minna, et jätkata poliitilise juhtimise ümberkujundamist, aga teatud põhimõtetest ei tohiks loobuda. Värske alusleping on süvendanud uut arusaama ühtekuuluvuspoliitikasse juba sügavalt juurdunud Euroopa lähimuspõhimõttest ehk kohalikule ja piirkondlikule valitsemistasandile laiendatud subsidiaarsusest.

Me saame selles vallas rohkem ära teha, eriti kohalikul tasandil. Need, kes väidavad, et ühtekuuluvuspoliitika võib piirduda Brüsseli ja riikliku tasandiga, kas ei ole kursis Euroopa tegelikkusega või ei mõista, et Euroopa kohalike ja piirkondlike tasandite kõrvalejätmine Euroopa ühiste eesmärkide püüdlisest on majanduslikus mõttes parimal juhul rumal ja poliitilises mõttes ohtlik käitumine.

Ühtekuuluvus on mõiste, mis välistab tõrjutuse. Poliitilistel, majanduslikel, sotsiaalsetel ja õigusjärgsusega seotud põhjustel ei tohi ühtekuuluvuspoliitika õhutada vaenulikkust, vaid peaks olema mõeldud kõigile, nagu seda on siseturg ja ühisraha.

Kõik selle integratsioonikolmnurga osad – ühisturg, ühisraha ja ühtekuuluvus – tugevdavad üksteist ja on üksteisest sõltuvad. Need on meie ühised Euroopa avalikud hüved.

Meie poliitikutena oleme panuseid suurendanud, lubades tulemusi. Ülesanded on hästi teada. ELi 2020. aasta strateegia on pandud avalikule arutelule.

Vaja on selgete sihtide ja vahenditega arengupoliitikat. Ühtekuuluvuspoliitika ongi arengupoliitika, millega kaasatakse Euroopa kodanike hüvanguks tehtavasse koostöösse kõik Euroopa valitsustasandid.

Kokkuvõttes vajab Euroopa uut energiat, et kanda hoolt oma tuleviku eest ja end otsustavalt värskendada. Õigustatud on küsimus, kust see energia võiks tulla ja peaks tulema. Minu jaoks on vastus selge. Praegu peaks see tulema altpoolt. See energia saab vabaneda siis, kui Euroopa kohalikud ja piirkondlikud valitsustasandid kaasatakse otseselt Euroopa ühiste eesmärkide püüdlusse.

Paweł Samecki, komisjoni liige. – Lugupeetud juhataja! Esitatud küsimused on väga asjakohased. Need näitavad, kui tähtsaks te ühtekuuluvuspoliitikat peate ja kui pühendunud te olete selle poliitika hoidmisele Euroopa integratsiooni keskmes.

Mis puudutab teie küsimust mitmetasandilise valitsemise kohta, siis see on tunnistanud peamiseks vahendiks, mille abil saavutada ELi poliitika eesmärgid. Liidu eri valitsemistasandite järjest suurenevat vastastikust sõltuvust rõhutati ELi 2020. aasta strateegia kohta välja saadetud komisjoni konsultatsioonidokumendis.

Ühtekuuluvuspoliitika on hea näide mitmetasandilise valitsemise kohta. See on valitsemissüsteem, milles väärtustatakse ja kasutatakse ära kohalikke ja piirkondlikke teadmisi, seotakse need ühenduse tasandil toimuva strateegilise juhtimisega ning kooskõlastatakse eri valitsemistasandite meetmeid.

Mitmetasandilise valitsemise häid külgi toonitati ka Regioonide Komitee 2009. aasta juunis avaldatud valges raamatus. Selles kutsus komitee liitu üles tugevdama mitmetasandilise valitsemise mehhanisme ning juhtis tähelepanu ühtekuuluvuspoliitika võimendavale mõjule, mis on soodustanud ka teiste ühenduse poliitikavaldkondade rakendamist.

Vastuseks teie kahele küsimusele, mis puudutavad võimalikku loobumist 2. eesmärgist ja kõikide Euroopa piirkondade võimalust osaleda, teatan, et ajavahemikus 2007–2013 on kõikidel piirkondadel õigus osaleda struktuurifondide toetuste jagamisel. Pärast 2013. aastat algava perioodi kohta ei ole komisjonil praegu ametlikku seisukohta.

Seoses teie kolmanda küsimusega täiendavuse põhimõtte nõrgenemise kohta mainin, et täiendavus on ühtekuuluvuspoliitika üks aluspõhimõtteid. Sellega tagatakse, et struktuurifonde ei kasutata liikmesriigi avaliku sektori või muude samaväärsete struktuuriliste kulude katteks. Nii kindlustatakse ELi sekkumismeetmete tõeline majanduslik mõju ja antakse ühtekuuluvuspoliitikale oluline Euroopa lisaväärtus.

Mis puudutab teie küsimust 2013. aasta järgse ühtekuuluvuspoliitika piirkondliku mõõtmise kohta, siis Lissaboni lepinguga on säilitatud eesmärk ühtlustada eri regioonide arengutaset ja vähendada mahajäämust kõige ebasoodsamates piirkondades. See on osa liidule artikli 174 alusel antud volitustest tugevdada majanduslikku, sotsiaalset ja territoriaalset ühtekuuluvust.

Lisaks on artiklis 176 sätestatud, et Euroopa Regionaalarengu Fond on mõeldud selleks, et olla abiks põhiliste regionaalsete ebavõrdsuste korvamisel liidu piires, võttes osa arengus mahajäävate regioonide arengulisest ja struktuurilisest kohandamisest ning taandarenguga tööstuspiirkondade ümberkorraldamisest.

Vastuseks teie küsimusele piirkondliku ja kohaliku valitsemistasandi kaasamise kohta Euroopa eesmärkide saavutamisse 2013. aasta järgse ühtekuuluvuspoliitika raames tahan taas juhtida teie tähelepanu ELi 2020. aasta strateegiat käsitlevale komisjoni konsultatsioonidokumendile, milles oodatakse sidusrühmadelt, näiteks sotsiaalpartneritelt ja kodanikuühiskonnalt aktiivset toetust ning tunnistatakse, et ELi 2020. aasta eesmärkide omaksvõtt kõikides ELi piirkondades on strateegia eduks ülimalt oluline.

Komisjon ei ole veel kujundanud välja arvamust selle kohta, milline on ühtekuuluvuspoliitika roll ELi 2020. aasta strateegia elluviimisel. Kuid ühtekuuluvuspoliitikaga saab piirkondlikul või kohalikul tasandil tegutsejad igasugustest piiridest sõltumata koondada Euroopa eesmärkide saavutamiseks.

Seoses teie küsimusega komisjoni kavatsuse kohta avaldada territoriaalset ühtekuuluvust käsitlev valge raamat märgin, et praegu ei ole nimetatud teemal eraldi valge raamatu koostamist ette nähtud. Territoriaalset ühtekuuluvust käsitleva rohelise raamatu avalikust arutelust tehtavad poliitilised järeldused lisatakse hoopis kõikehõlmavasse 2013. aasta järgset ühtekuuluvuspoliitikat reguleerivasse õigusaktide paketti, mis valmistatakse ette viienda ühtekuuluvust käsitleva aruande raames. Vastavalt uuele aluslepingule tuleb see esitada 2010. aastal.

Mis puudutab teie küsimust Euroopa Sotsiaalfondi rolli kohta ühtekuuluvuspoliitikas ning tasakaaluka ja jätkusuutliku arengu saavutamises, siis Euroopa eesmärkide täitmisel on ühtekuuluvuspoliitikal ülimalt tähtis osa. Sama kehtib Euroopa Sotsiaalfondi kohta, mis jätkab uue aluslepingu XI jaotises sätestatud sihtide poole pürgimist.

Sotsiaalse, majandusliku ja territoriaalse ühtekuuluvuse saavutamiseks on vaja asjakohast poliitikat ja eri tasanditelt tehtud investeeringuid. Euroopa Sotsiaalfondi rahastatavad investeeringud inimkapitali on üleilmse teadmispõhise majanduse taustal oluline osa kõnealusest poliitikast.

Vastuseks teie küsimusele, mis puudutab ühtekuuluvuspoliitika rolli ELi teiste poliitikavaldkondade suhtes, märgin, et ühtekuuluvuspoliitika kaudu saab EL suurimad investeeringud reaalmajandusse. Komisjoni 2008. aasta detsembri teatises „Ühtekuuluvuspoliitika: investeerimine reaalmajandusse” toonitati kõnealuse poliitika olulisust ELi Lissaboni tegevuskava täitmisele keskendumisel ning inimestesse, ettevõtetesse, teadustegevusse ja innovatsiooni, esmatahtsasse infrastruktuuri ja energiavaldkonda investeerimisel.

Praegu keskendab komisjon oma tähelepanu sellele, et kavandatud investeeringuid kasutatakse võimalikult tulemuslikult koos riiklike ja piirkondlike ametiasutustega. See eeldab tihedat koostööd asjaomaste komisjoni talituste vahel, samuti komisjoni ning asjaomaste piirkondlike ja kohalike ametiasutuste vahel.

Hea näide komisjoni talituste vahelise koostöö kohta on „Praktilised suunised ELi rahastamisvõimaluste kasutamiseks teaduse ja innovatsiooni alal”, mis avaldati 2007. aastal ning koostati selleks, et aidata võimalikel abisaajatel mõista ühenduse kolme rahastamisvahendit ja anda poliitikutele nõu kooskõlastatud juurdepääsu kohta nimetatud vahenditele.

Mis puutub Euroopa Sotsiaalfondi, siis tõsiasi, et selle eesmärgid langevad suuresti kokku tööhõivepoliitika suunistega, seob ELi tööhõivepoliitika sihid otseselt ELi rahalise toetusega.

Ka ühtekuuluvuspoliitika ja maaelu arengu poliitika kaudu toetatavad meetmed täiendavad üksteist, nagu nähtub üheselt mõlemat poliitikavaldkonda käsitlevatest ühenduse strateegilistest suunistest.

Loodan, et andsin mõnele teie küsimusele vastuse, ja ootan põnevusega huvitavat arutelu.

Lambert van Nistelrooij, fraktsiooni PPE nimel. – (NL) Lugupeetud juhataja ja volinik! Täname arutelu puudutab peamiselt ühtekuuluvuspoliitika ja selles valdkonnas edasiliikumise sisulist hindamist. Loomulikult soovib Euroopa Parlament vahekokkuvõtet finantsküsimuste kohta. Oluline osa sellest kokkuvõttest käsitleb ühtekuuluvuspoliitikat ning rahaliste vahendite kasutamist praegu ja järgneval perioodil kuni 2020. aastani. Kuid oma suureks üllatuseks ei leidnud me vahekokkuvõtte mitteametlikust ettevalmistusdokumendist mitte mingisugust viidet sisulise hindamise kohta. Tahan esimese Euroopa Rahvapartei (kristlike demokraatide) fraktsiooni nimel kõnelejana selgelt öelda, et komisjoni uus koosseis peab esitama Euroopa Parlamendile sisulise hinnangu, mitte mingi regionaalpoliitika karikatuuri.

Komisjoni presidendi José Manuel Barroso visioonis ELi 2020. aastal on ette nähtud majanduskasv, teadmispõhine ja keskkonnahoidlik majandus, haridus ja kooolitus ning konkurents. Seega kujutab regionaalpoliitika endast nii praegu kui ka tulevikus nimetatud eesmärkide saavutamiseks vajalikku Euroopa integratsiooni raamistikku. Mõelge kas või energeetika ümberkujundamisele, kliimamuutustele ja Lissaboni strateegiale – need kõik on piirkondade ja linnade jaoks tähtsad küsimused.

Mis puudutab fraktsiooni PPE, siis meie soovime, et ühtekuuluvuspoliitika keskenduks enam ELi 2020. aasta strateegia põhipunktile, säilitades samas kõikide piirkondade vahelise solidaarsuse ja ka 2. eesmärgi, millest volinik äsja nii umbmääraselt rääkis. Konkurentsi edendamine rikastes piirkondades on üks osa kõikehõlmavast hinnangust. Eelarvete liigendamine ehk rahaliste vahendite sektoritevaheline killustamine Euroopa tasandil sellise vahekokkuvõtte raames on täiesti mõttetu ja vale samm. Praegusel kriisiajal näeme, kui olulised on piirkondlikud vahendid majanduse taastumiseks. Neid eraldatakse kiiremini ja need kasutatakse täielikult ära. Minu piirkonnas Lõuna-Hollandis on 2009. aastal kasutatud uuendusteks ja uute eesmärkide saavutamiseks ära peaaegu kõik vahendid. 2010. aasta alguses koostan ma ise raporti piirkondlike vahendite ning teadus- ja arendustegevuse vahelise koostoime kohta.

Ma soovin lõpetada ühe küsimusega. Lugupeetud volinik, te ütlesite, et ei esita valget raamatut territoriaalse ühtekuuluvuse kohta, aga Euroopa Parlament hakkab nimetatud teemaga tegelema seadusandliku tavamenetluse teel ja tagab vastavate sätete sisaldumise uutes õigusaktides.

Constanze Angela Krehl, fraktsiooni S&D nimel. – (DE) Austatud juhataja, lugupeetud volinik, kallid kolleegid! Ma oleksin tahtnud kuulda innustavat sissejuhatust antud teemasse, sest leian, et pärast 2013. aastat peab

Euroopa ühtekuuluvuspoliitika muutuma. Meie ees seisavad hoopis teistsugused ülesanded kui kümme või viisteist aastat tagasi.

Minu fraktsiooni jaoks on peamine, et piirkondadevaheline solidaarsus ei ole midagi, mille üle saab kaubelda. Ühest küljest tähendab see, et kõikidel piirkondadel peab olema võimalus osaleda Euroopa Liidu ühtekuuluvuspoliitikas, ja teisest küljest tähendab see samuti, et meil tuleb takistada kõiki püüdeid ühtekuuluvuspoliitikat taasriigistada. Meil on vaja üleeuroopalist käsitlusviisi, mis võimaldab kodanikel Euroopa Liiduga samastuda.

Kahtlemata peame ka ise muutuma. Mõne järgmise aasta jooksul on arutelu keskmes Euroopa ühtekuuluvuspoliitika raames rahastatavate valdkondade tähtsuse järjekord. Tulevikus ei ole meil võimalik igaiht Euroopa rahaga toetada. Me peame keskenduma tõhusa infrastruktuuri loomisele, eriti uutes liikmesriikides, ning teadustegevuse ja innovatsiooni edasiarendamisele. Mõistagi ei tohi me unustada, et edaspidi tuleb Euroopa ühtekuuluvuspoliitika raames reageerida asjakohaselt sellistele küsimustele nagu kliima- ja demograafilised muutused ning üleilmastumine.

Tähelepanu tuleb pöörata ka linnaarengule. Mitte sellepärast, et tahaksin maapiirkonnad hooletusse jätta, vaid sellepärast, et nagu teada, elab 80% kodanikest linnades ja linnade läheduses ning maapiirkondade arengut ei hõlma praegu kahjuks mitte ühtekuuluvus-, vaid põllumajanduspoliitika. Meie ettepanek on luua tugevamad võrgustikud. Ma ei tea veel, kas see toimib, aga me peame probleemidele vastu astuma.

Oluline on, et ühtekuuluvuspoliitika alla kuulub ka inimeste endi toetamine, ja seetõttu on mul kahju, et voliniku vastus oli natuke põiklev. Meie jaoks tähendab see peamiselt haridust, väljaõpet ja kutsekvalifikatsioone kõikidele, alates väikestest lastest ja lõpetades eakatega. Elukestva õppe idee on tähtis. Kuid see tähendab ka, et Euroopa Sotsiaalfond peab jääma ühtekuuluvuspoliitikaga jätkuvalt seotuks. Ei tohi mõeldagi Euroopa Sotsiaalfondi ja ühtekuuluvuspoliitika eraldamisele.

Piiriülene koostöö on meile väga oluline. Me tahame seda tihendada ja samal ajal vähendada sellega kaasnevat bürokraatiat.

ISTUNGI JUHATAJA: ALEJO VIDAL-QUADRAS

asepresident

Filiz Hakaeva Hyusmenova, *fraktsiooni ALDE nimel.* – (BG) Kallid kolleegid! Struktuurifondide reformi üle käiv arutelu on ülimalt oluline selleks, et Euroopa Liidul oleks olemas majanduslikule olukorrale ning asjakohastele loodus- ja inimressurssidele vastavad rahalised vahendid.

Meie ees seisab raske ülesanne kujundada ja töötada välja ühtekuuluvuspoliitika, mis tagab kodanike pikaajalise heaolu. See poliitika oli ja on praegugi üks nähtav ja hinnatav Euroopa solidaarsuse näitaja. Kuid erinevused mõnede piirkondade vahel on suhteliselt äärmuslikud ja me ei tohi seda tõsisja eirata.

Ärevust tekitavad täheldatavad suundumused, mis viitavad erinevuste suurenemisele. See võib süvendada ebavõrdsust ja tuua kaasa eraldatuse. Euroopa Liidu ühe vaesema liikmesriigi esindajana nõuan ma tungivalt, et ühtekuuluvuspoliitika raames keskendutaks muu hulgas väiksema tulubaasiga liikmesriikide ühtekuuluvusele.

Märgin siinkohal, et me ei pea struktuurifonde mingiks imerohuks. Me teame, et peame Euroopa Liidu põhinormidele vastamiseks oma jõupingutused ühendama ja sammu kiirendama. Me peaksime pöörama tähelepanu ka võimalusele, et riikide eri kiirusel edasiliikumine võib ühel hetkel tuua kaasa Euroopa Liidu sisemise ümberkorraldamise.

Elkõige tuleb meil näha ette kriteeriumid, lihtsustatud tingimused ja võrdsed võimalused vahendite hankimiseks ELi fondidest. Alles siis tuleks sätestada lisaklausel edusamme mitte tegevatele riikidele antava toetuse vähendamise kohta. Minu meelest oleks kohane, kui riigid, kes satuvad üksi tegutsedes raskustesse, kaasataks märkimisväärse rahvusvahelise mõõtmega valdkondade ja probleemidega tegelemise.

Selle tulemusena eraldatakse Euroopa vahendeid ka rikkamatele riikidele ja nende väiksema sisemajanduse kogutoodanguga piirkondadele. Lõppkokkuvõttes tuleb ühtekuuluvuspoliitika saavutuste hindamisel pidada silmas ka loodud töökohti. See näitab, kuidas ühtekuuluvuspoliitika lõimub teiste poliitikavaldkondadega ja millist lisaväärtust see tekitab.

Elisabeth Schroedter, *fraktsiooni Verts/ALE nimel.* – (DE) Lugupeetud juhataja ja volinik! Euroopa ühtekuuluvuspoliitika tähtsusest Euroopa jaoks ei ole palju räägitud. See on Euroopa Liidu keskne poliitika,

sest hoiab ELi koos. Tegemist on solidaarsuse ja rahvuslikust isekusest loobumise sümboliga. See on kõikide piirkondade käsutuses olev vahend. Just seetõttu tekitab Euroopa Parlamendis nii suurt muret võimalus, et see solidaarsusmeede võidakse meie selja taga lihtsalt kaotada. Ei saa pidada just heaks valitsemistavaks seda, kui komisjon koostab salaja strateegilisi dokumente, selmet pidada avalik arutelu selle üle, kuidas solidaarsusmeetmega edasi minna, arvestades meie ees seisvaid suuri katsumusi, näiteks kliima- ja demograafilisi muutusi, ning piiratud eelarvet.

Meil on reformi vaja, aga selle tulemuseks peab olema tõeline muutus. See peab tooma kaasa piirkondade jätkusuutliku arengu. Sellega tuleb toetada piirkondade projekte ning see ei tohi seisneda ülevalt antavates käskudes, nii nagu seda praegu kõnealuse solidaarsusmeetme puhul tehakse. Vastupidi, reformi käigus tuleb tihedas koostöös kõikide piirkonna asjaosalistega töötada välja altpoolt ülespoole kulgev menetlus. Selline menetlus on meile tuttav. Meil on juba maapiirkondade arenguks olemas LEADERi meetod. See on suurepärane vahend jätkusuutliku arengu edendamiseks ja kõikide kaasamiseks, mis aitab kohapeal saada tegevusele väga ulatusliku heakskiidu. Kuid meil on vaja komisjoni, kes julgeb öelda „jah” solidaarsusmeetmele ja piirkondade õigusele otsustada ise oma arengu üle ega jätta seda riikide valitsuste vastutusalasse.

Oldřich Vlasák, fraktsiooni ECR nimel. – (CS) Austatud juhataja, volinik, kallid kolleegid! Praegune ühtekuuluvuspoliitika on elusorganism. Euroopa arenedes muutub ka üksikute riikide ja rühmade suhtumine sellesse poliitikasse. Kahjuks on 2014. aasta järgse ühtekuuluvuspoliitika tuleviku üle peetud arutluste käigus tekkinud rohkem küsimusi, kui on saadud vastuseid.

Kas ühtekuuluvuspoliitika teenib jätkuvalt liidu vähim arenenud piirkondade huve? Kas meil tekib eeloleval perioodil võimalus ehitada välja transpordi- ja tehniline infrastruktuur? Kas meil õnnestub parandada elukvaliteeti ja koguda sääste? Kas me suudame vähendada ELi-poolse rahastamisega seotud bürokraatiat ja ülemäära haldustegevust? Lähitulevikus hakkame neile ja ka teistele küsimustele üksmeelseid vastuseid otsima.

Tulevikuarengut silmas pidades on minu meelest ülimalt oluline esiteks määratleda õigesti kohalike omavalitsuste roll Euroopa vahendite haldamisel ja teiseks suunata Euroopa raha ajakohase tehnoloogia kasutuselevõtu toetamiseks. Just need kaks valdkonda on ühendatud niinimetatud arukate linnade algatuses, mille kaudu saab kohalikele omavalitsustele anda uue hingamise ning samas võimaldada äri sektoril rakendada majanduskriisi ajal moderniseid süsteeme ja nutikat tehnoloogiat ja aidata kaasa majanduskasvule. Kahtlemata on see üks põhjus, miks teha strateegilisi investeeringuid antud valdkonda peale kohaliku omavalitsuse tasandi ka liikmesriigi ja ELi tasandil. Nii intelligentseid transpordisüsteeme, mis võivad vabastada linnad transpordikaosest, abistavad navigatsiooniseadmed, mis võivad suurendada linnade ligitõmbavust turistide hulgas, kui ka teleabisüsteemid, mis võimaldavad eakatel kodanikel kauemaks koju jääda, on sellised investeeringud, millele tuleks näidata rohelist tuld.

Majanduskriisi tõttu on meie arutelu ühtekuuluvuspoliitika tuleviku üle muutunud palju hädavajalikumaks kui kunagi varem. Nüüd peame enne Euroopa raha kasutamist mitu korda mõtlema.

Charalampos Angourakis, fraktsiooni GUE/NGL nimel. – (EL) Lugupeetud juhataja! Euroopa Liidu ühtekuuluvuspoliitikaga ei ole mitte üksnes suudetud piirkondlikku ja sotsiaalset ebavõrdsust vähendada, vaid on ebavõrdsust koguni süvendatud. Statistilised andmed on sageli väljamõeldud, nagu Euroopa Liit ka ise tunnistab. Seetõttu löi ta mitmete piirkondade jaoks, millest kolm asuvad minu riigis Kreekas, abi andmiseks üleminekukorra.

Ebavõrdsed arengu võim kapitalistlikus süsteemis on halastamatu, eriti kriisiajal, mil erinevused on veelgi silmapaistvamad. Kahjuks on 2013. aasta prognoosid töötajate jaoks isegi hullemad, eeskätt vähem arenenud piirkondades. Euroopa Liidu ühtekuuluvuspoliitikaga püütakse ilustada rahvavaenulikkust, osta inimesi ära, ajada töötajaid segadusse ja mis kõige halvem, kindlustada kapitali tulusus.

Plutokraatia eri osade lahknevuste ajutine silumine, mida eksitavalt nimetatakse solidaarsuseks, asendatakse nüüd konkurentsi ja vabaturu võimuga. See on sisse kirjutatud ka Lissaboni strateegiasse ja ELi 2020. aasta strateegiasse.

Vaja on uusi piirkondliku ja kohaliku valitsemise vorme, mille on Kreekas välja pakkunud parteid PASOK ja Uus Demokraatia, Euroopa Liidu ulatuslikumat ja otsesemat sekkumist piirkondlike organite töösse ning liigestatud territoriaalset ja samas ka piiriülest koostööd. Me kutsume töötajaid üles kõnealust poliitikat tagasi lükkama.

Lõpetuseks tahan kasutada juhust ja paluda teil, lugupeetud juhataja, rakendada oma mõjuvõimu selleks, et Euroopa Parlamendis rahuldataks tänavatele tulnud töötajate õiglased nõudmised.

John Bufton, fraktsiooni EFD nimel. – Austatud juhataja! Mis puudutab 2013. aasta järgset ühtekuuluvuspoliitikat, siis lekitatud eelarveprojektist „A Reform Agenda for a Global Europe” selgub, et pärast 2013. aastat võib ELi-poolne rahastamine muutuda piirkondliku vahendite eraldamise asemel täielikult riiklikult kooskõlastatavaks tegevuseks.

Nimetatud projektiga kaotatakse mitmetasandilises valitsemises rakendatav kontroll piirkondlikul ja kohalikul tasandil, nullides sellega ühise juhtimise põhimõtte. Selle asemel, et anda vahendeid eraldi olemasolevatele struktuuridele, hakatakse uut eelarvet koostama hoopis valdkonnapõhiselt.

Ettepanek piirata kõnealune poliitika riikliku tasandiga tooks kaasa selle, et vahendite ümberjaotamist hakkavad juhtima teatud liikmesriigid. See ei tähenda mitte ainult seda, et netorahastajatele tagastatavad summad vähenevad veelgi, vaid ka seda, et need liikmesriigid, kes eeldatavasti ühinevad Euroopa Liiduga tulevase laienemise käigus, teevad seda ajal, mil kehtivad ilmselt endised ühtekuuluvuspoliitika rahastamistingimused, mis jäävad tõenäoliselt jõusse ka järgmiseks eelarveperioodiks.

Selle tulemusena avastavad praegu liidus suurimat rahalist koormat kandvad riigid, näiteks Ühendkuningriik, et peavad finantseerima järjest kasvavat hulka toetustele õigusi omavaid liikmesriike.

Veelgi väiksem arv riike peab kandma veelgi suuremat koormat, kusjuures tagasimaksed Ühendkuningriigile tõenäoliselt vähenevad. Kuna järjest rohkem riike ootab ELiga ühinemist, kardan, et Walesile hädavajalik abi suunatakse uutesse liikmesriikidesse.

Pole mingi ime, et mõni Euroopa rikkam riik, näiteks Norra ja Šveits, käib Euroopa Liidust suure kaarega mööda, sest nad teavad, et neil tuleb maksta oma vaesemate naabrite ülalpidamise eest. Kuid Wales ei saa endale maksmist lubada, kui midagi ei ole tagasi tulemas.

Sellise käiguga kindlustatakse Euroopa Liidu üha kasvavat soovi muutuda veelgi ühtsemaks, tsentraliseeritumaks ja föderaalsemaks, kuid hüljatakse ühtekuuluvuspoliitika piirkondlik mõõde, mille alusel on Euroopa Liit lubanud toetada territoriaalset ühtekuuluvust ja tuua kasu kõikidele liikmetele.

Selle asemel loobub EL nagu hunt lambanahas ühtsuse huvides salaja koostööst ja kompromissidest.

Kuigi eurooplastele kinnitati, et liit tugevdab kaubandussidemete tihendamise kaudu ka põllumajandussidemeid ja suurendab võrdsust, kandub järjest bürokraatlikuma globaalse Euroopa sobingute tagajärjel tähelepanu põllumajanduse ja piirkondade arengult üle soovimatule ja vaevanõudvale üleilmsele strateegiale, mis hõlmab muu hulgas suurenevat sisserännet sellistesse riikidesse nagu Ühendkuningriik.

Sellele eesmärgile tuleb ELi eelarvest eraldada suuremaid summasid Walesi-suguste piirkondade arvelt. Viimased maksed projektidele, mida rahastatakse ajavahemiku 2007–2013 ELi struktuuritoetuste programmide raames, tehakse 2015. aastal. On ebaselge, milliseid ELi vahendeid on Walesil võimalik tulevastel rahastamisperioodidel kasutada ja kas üldse midagi on.

Võimalus, et ühtekuuluvuspoliitika jätab rikkamad riigid ilma igasuguse üleminekuaegse rahastamiseta üldse kõrvale, vähendaks Ühendkuningriigi rahva õigusi veelgi.

Ebavõrdselt suurest liikmemaksust oleks rohkem abi, kui sellega rahastataks hoopis majandusarengut ja vastavad otsused langetaks Ühendkuningriik iseseisvalt.

Tõenäoliselt on ELi kevadel avaldatavas eelarve läbivaatamist käsitlevas dokumendis näha, et kõik Euroopa valitsused räägivad vajadusest suurendada avaliku sektori laenukoormust. Üha kindlamaks muutub see, et Walesile eraldatavad summad vähenevad oluliselt.

Selle tagajärg on programmide eelarvete kärpimine, üldiselt Walesi majandusse tehtavate investeeringute kahanemine ning programmide juhtimise ja projektide elluviimisega seotud töökohtade laiaulatuslik kadumine.

Selle asemel, et tuua minu valijaskonnale mingitki kasu, annab EL Walesi inimestele korraliku hoobi, kui otsustab nad poolehoiuta jätta. Walesile ja Ühendkuningriigile eraldatavate summade vähendamisel on meie riigile tervikuna tõenäoliselt suur mõju ja toob tagajärgi kaasa ka põllumajandussektorile.

Nüüd on Walesi ja Ühendkuningriigi inimestel aeg korraldada rahvahääletus suhete üle Euroopa Liiduga, et rahvas saaks otsustada, kas nad tahavad, et neid juhitaks Westminsterist või Brüsselist.

Markus Pieper (PPE). – (DE) Lugupeetud juhataja, kallid kolleegid! Kujutagem hetkeks ette Euroopa piirkondi ilma üleeuroopalise regionaalpoliitikata. Paljudel linnadel ja maakotadel ei oleks määravaid ajendeid struktuursete muudatuste tegemiseks. Piiriäärsed alad oma piiriüleseid töötajaid ja infrastruktuuri puudutavate probleemidega jäetaks lihtsalt unarusse. Sotsiaalpoliitika ei saaks enam kasu Euroopa panusest haridus- ja tööhõivepoliitikasse. Keskmise suurusega ettevõtetele ei võimaldataks rahvusvahelistes võrgustikes edukalt kaasa rääkida.

Ilma Euroopa regionaalpoliitikata ei paistaks piirkondlikud kogukonnad enam silma. Seetõttu ärritavad meid väga komisjonist tulevad vihjed ettepanekutele viia sotsiaalprogramme ellu ilma struktuuritoetusteta. Nii muutuks komisjon piirkondi mittearvestavaks sotsiaalseks monopoliks või jõutaks üleskutseteni toetada vaid kõige nõrgemaid meie ühiskonnas. See omakorda tähendaks, et kaotaksime täielikult silmist Euroopa mõõtme ja pöörduksime tagasi riigi otsuste ajajärku.

Sõltumata sellest, kas komisjon on nüüdseks need dokumendid avaldanud, ei kavatse Euroopa Parlament toetada neis kirjeldatud suundumist regionaalpoliitika poole, milles piirkondi ei arvestata. See ei tähenda, et me ei nõustu reformimõttega. Meie olemasolevates toetusmeetmetes peab arvestama uusi ülesandeid, mis on seotud keskkonna, energiapoliitika või demograafiliste muutustega. Pooldan ka piirkondadele antud Euroopa abi hindamise lihtsustamist.

Me peame ühtlasi kehtestama rangemad sanktsioonid liikmesriikidele, kes ei suuda korduvalt tõendada vahendite nõuetekohast kasutamist. Ulatuslikum piirkondlik kaasrahastamine ja laenude andmine ning suurem läbipaistvus ja tõhusus on meie ettepanekud ühtekuuluvuspoliitika reformimiseks. Selliseid ettepanekuid me toetame, kuid hakkame vastu kõikidele regionaalpoliitika hävitamise püüetele. Reformidele „jah”, taasriigistamisele „ei”!

Georgios Stavrakakis (S&D). – (EL) Lugupeetud juhataja! Nõustun seni kõnelnud kolleegidega ning ka mina tahan juhtida tähelepanu sellele, et me ei saa kiita heaks 2013. aasta järgset ühtekuuluvuspoliitikat, mis esiteks teeb vahet Euroopa eri piirkondadel ja sisaldab sääraseid ettepanekuid nagu 2. eesmärgist (konkurentsivõime) loobumine, teiseks hõlmab poliitikavaldkondade taasriigistamist ning kolmandaks jätab kohalikud omavalitsused ühenduse poliitika kavandamisest ja rakendamisest kõrvale.

Vastupidi, meie näeme, et ühtekuuluvuspoliitika on pärast 2013. aastat algaval perioodil endiselt kõikide Euroopa Liidu piirkondade suhtes kohaldatav ühine üleeuroopaline poliitika, mille eesmärgi täitmiseks eraldatakse jätkuvalt piisavalt vahendeid ja mille elluviimiseks on kehtestatud lihtsustatud eeskirjad, et ühtekuuluvuspoliitikast tuleneks veelgi suurem lisaväärtus.

Mulle valmistab muret 2020. aasta strateegia sisu, sest selles ei viidata kordagi ühtekuuluvuspoliitikale, mis on Lissaboni eesmärkide saavutamiseks kõige sobivam vahend. Tegelikult teenib ühtekuuluvuspoliitika juba praegu suuresti neid eesmärgi ja tõendab, et loob lisaväärtust. Lisaks näitab ühtekuuluvuspoliitika olulisust hästi tõsiasi, et sellest juhindub Euroopa majanduse elavdamise kava.

Kõikide Euroopa kodanike suhtes kehtib üks poliitika, üks arengupoliitika, üks solidaarsuspoliitika, sõltumata sellest, millises Euroopa Liidu piirkonnas nad elavad. Kuid kahjuks on komisjon selle unustanud või eirab seda ning esitab ettepanekuid, millega muudetakse ühtekuuluvuspoliitika põhimõtteid ja korraldust. Te võite siiski kindlad olla, et me kasutame iga võimalust komisjonile neid meelde tuletada.

Michael Theurer (ALDE). – (DE) Lugupeetud juhataja, head kolleegid! Piirkondade rahastamine ja struktuuritoetused on osa meie tegelikust majanduspoliitikast ja muudavad Euroopa väga silmapaistvaks. Piirkondade kohalikes omavalitsustes, linnades ja valdades teevad kohaliku elu tegelased tihedat koostööd. Seetõttu peame säilitama niisuguse ühtse tegutsemise kogu Euroopa Liidus.

Kutsun komisjoni üles pöörama hoopis suuremat tähelepanu väikestele ja keskmise suurusega ettevõtetele ning kaasama kohalikke omavalitsusi, linnu ja valdu palju ulatuslikumalt tulevaste ühtekuuluvuspoliitikasse. Meil tuleb edaspidi kindlasti investeerida infrastruktuuri, aga mis veelgi tähtsam, me peame tagama, et uuendused ja tehnosiire on kindlustatud ka väikestele ja keskmise suurusega ettevõtetele. Edaspidi peaksime võimaldama ka töökohtade toetamist. Need on peamised teemad, mida tuleb Euroopa Liidu struktuuri- ja ühtekuuluvuspoliitikale uue suuna valimisel arvestada.

François Alfonsi (Verts/ALE). – (FR) Lugupeetud juhataja! Roheliste / Euroopa Vabaliidu fraktsiooni arvates on ühtekuuluvuspoliitika Euroopa Liidu ühe tähtsama poliitika – solidaarsuspoliitika – keskmis. Euroopa muutub tugevamaks iga kord, kui näidatakse üles üleeuroopalist solidaarsust. See on meie jaoks põhiküsimus.

Meie leiame, et komisjon peab arvestama järgmisi põhimõtteid. Esiteks: et territoriaalne ühtekuuluvus on poliitiliselt esmatähtis küsimus, peab see olema esmatähtis ka eelarves.

Teiseks on regionaalarengupoliitika elluviimisel sobiv koostöötasand piirkondlik tasand. Selle poliitika taastriigistamine oleks meile vastuvõetamatu.

Kolmandaks tuleb ühtekuuluvuspoliitikat kasutada ka selleks, et vähendada ühel territooriumil leiduvaid suurimaid majanduslikke ja sotsiaalseid lõhesid. Seda tuleb teha mahajäänud linnapiirkondade või maapiirkondade huvides, mis on sattunud raskustesse või millele osutatakse struktuuriliselt ebasoodsate olude tõttu väga vähe teenuseid, nagu on näiteks saared.

Neljandaks tuleb kõikide ELi piirkondade kõlblikkust saada ühtekuuluvuspoliitika raames abi hinnata igal juhul eraldi, võttes mõistagi arvesse piirkondade jõukust, aga Euroopa Liit peab suutma kaasa aidata alati, kui kaalul on ühtekuuluvuspoliitika.

Cornelia Ernst (GUE/NGL). – (DE) Austatud juhataja! Tegemist on keskse aruteluga Euroopa Liidu olemuse üle. Valida tuleb turu ja sotsiaalpoliitika vahel. Komisjoni praegused mõtted ühtekuuluvuspoliitika tulevikust ei ole vastuvõetavad. Struktuurifondide rolli tuleb tugevdada, mitte nõrgendada. Euroopa peab majanduslike ja sotsiaalsete arenguerinevuste ületamiseks tegema rohkem, mitte vähem. Tahan päris otse öelda, et praeguse ühtekuuluvuspoliitika kas või osalise taastriigistamisega kaasneks tõsised tagajärjed ebasoodsas olukorras olevatele piirkondadele, sealhulgas nendele, mis asuvad Saksamaal, eriti Ida-Saksamaal. Pärast viimast Euroopa Liidu laienemist on erinevused liidu piirkondade vahel süvenenud.

Lisaks on minu jaoks oluline, et tunnistataks sotsiaal-majanduslikke vajadusi sellistes piirkondades, mis ületavad napilt abikõlblikkuse lävendi ehk 75% ELi keskmisest SKTst inimese kohta. Toetuste andmise äkiline lõpetamine pärast 2013. aastat mõjuks mainitud piirkondadele hävitavalt.

Loomulikult on ülimalt oluline, et Euroopa Liit suurendaks konkreetseid linnade toetusi, sest majanduse ja rahanduse jaoks pakuvad suurimaid võimalusi just linnad, aga linnad on kriisi tõttu eriti palju kannatanud.

Tahan lõpetuseks öelda paar sõna piirialade kohta. Ida-Saksamaalt pärit parlamendiliikmena tean ma, et meil tuleb seal teha suuri investeeringuid ja saavutada palju. Ma kardan väga, et komisjon valmistab meile sellega seoses pettumuse.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Lugupeetud juhataja! Tõenäoliselt olete te vahepeal kuulnud, et regionaalarengukomisjoni liikmed on tõsiselt jahmunud ja ärevuses, sest alates oktoobrist on ringi liikunud niinimetatud salajane komisjoni dokument. Selles dokumendis sisaldub ajavahemiku 2013–2020 eelarvereformi projekt, millega tehakse eelarvepoliitikas 180kraadne pööre. Algselt eelarve aluseks olnud piirkonnapõhine käsitusviis on asendatud valdkonnapõhise käsitusviisiga.

Uue projektiga piiratakse väga oluliselt lähimus- ja mitmetasandilise valitsemise põhimõtteid ning see on vastuolus Lissaboni strateegiaga. Konkreetselt nähakse projektiga ette 2. eesmärgist ehk teisisõnu konkurentsivõime ja tööhõivepoliitika edendamist loobumine. Et igas liikmesriigis on 2. eesmärgiga hõlmatud piirkondi, mõjutaks see mõistagi ebasoodsalt kaht kolmandikku kõikidest ELi piirkondadest. Seda kahetsusväärset ettepanekut põhjendatakse sellega, et uute ehk tulevaste liikmesriikide ja Lääne-Euroopa erinevused on riiklikul tasandil nii suured, et vaja läheb uut eelarvepoliitikat. Finantskriisi taustal väidetakse, et nii elavdatakse majandust.

Minu meelest on ilmselge, et säärase ettepanekuga oodatakse Türki võimalikku ühinemist. Me teame, et läheb tarvis rohkem toetusi ja sellise kavaga tagatakse Türki ühinemiseks vajalike tohutute rahasummade olemasolu.

Kuid ma tahan öelda päris otse, et ühtekuuluvuspoliitika edu piirkondlikul tasandil tuleneb sellest, et seistakse lähedal kohalikele majandusprobleemidele. Selle tulemusena investeeritakse raha mõistlikult ja efektiivselt, nagu siiani on tehtud. Kui piirkondlik tahk jäetakse kõrvale, on majanduskriisist võimatu väljuda.

Mind ei veennud José Manuel Barroso vastus Danuta Maria Hübneri avalikule murekirjale ja seetõttu ootan ma peatset konkreetset avaldust.

Alain Cadec (PPE). – (FR) Lugupeetud juhataja, kallid kolleegid! Meie fraktsioon toetab kindlalt tugevat ja hästi rahastatud ühtekuuluvuspoliitikat, millega saab edendada Euroopa piirkondade lähenemist üksteisele. Tõsi küll, me leiame, et tõhususe tagamiseks tuleb see poliitika ümber kujundada ja seda laiendada. Meie peame Euroopa Parlamendis ja komisjonis kujundama antud poliitikat ühiselt ja võimalikult läbipaistvalt.

Mul on hea meel, et Euroopa Parlamendi regionaalarengukomisjon on loonud töörühma ühtekuuluvuspoliitika tulevikuga tegelemiseks. 2013. aasta järgse eelarve ja kõnealuse poliitika edasiste eesmärkide üle peetavasse arutellusse tuleb kaasata kõik asjaosalised – liikmesriigid, piirkonnad, komisjon ja Euroopa Parlament. Mõeldamatu oleks nõrgestada või isegi kaotada piirkondlikud või kohalikud tasandid, mis annavad sellele poliitikale õige tähenduse. Mis puudutab konkreetset rahastamist, siis praegu valitseb ühtekuuluvuspoliitika tuleviku suhtes suur ebakindlus. Kehtiva finantsraamistiku lõppkuupäev ei ole teada, nagu pole teada ka see, kui ulatuslik on finantsperspektiivi reform. Ei tohi unustada, kui tähtis on säilitada kõnealuse poliitika stabiilne rahastamine. Tuleb tõrjuda ka igasuguseid mõtteid ühtekuuluvuspoliitika taasriigistamisest, sest nii jäävad piirkonnad ilma võimalusest otsustada, kuidas struktuuritoetusi jagada, ja kaoks selle poliitika piirkondlik mõõde.

Lugupeetud volinik, me ootame komisjonilt kahtlemata innukat suhtumist territoriaalset ühtekuuluvust käsitleva valge raamatu ettevalmistamisse. Me ei taotle toetuste jaotamisel mitte egalitaarsust, vaid seda, et rahastamine oleks õiglane ja tagaks harmoonilise arengu, mis põhineb iga piirkonna kohta tehtud tähelepanekutel ja nende erisugustel oludel. Ühtekuuluvuspoliitika ei tohi keskenduda üksnes kõige vaesematele piirkondadele, vaid peab olema mõeldud kõikidele, sealhulgas meretagustele Euroopa aladele.

On ülimalt oluline, et Euroopa Parlamendil oleks kohapeal kindlad kontaktpunktid. Vaid nii ja ainult nii saab Euroopa struktuuritoetusi jagada õiglaselt ja tulemuslikult.

Ricardo Cortés Lastra (S&D). – (ES) Austatud juhataja, lugupeetud volinik, daamid ja härrad! Tahan kõigepealt tervitada kõiki Kopenhaagenis kohal viibivaid ühiskondlikke organisatsioone, kes loodavad näha planeedi tuleviku ja üleilmse ühtekuuluvuse jaoks rõõmustavat tulemust.

Me peame kaitsma ühtekuuluvuspoliitikat kui ühenduse poliitikat, mis tõkestab taasriigistamise püüdeid. See ei ole vajalik mitte üksnes seetõttu, et nimetatud poliitika avaldab otsest mõju meie piirkondade ja liikmesriikide ühtekuuluvuse kujunemisele, vaid ka seetõttu, et see on kasulik ELi strateegilisele planeerimisele, finantsstabiilsusele ja silmapaistvusele.

Samas tuleb pidada meeles olulist rolli, mida piirkonnad ühtekuuluvuspoliitikas täidavad ja peavad täitma. Detsentraliseeritud juhtimine ja eri tasanditel järgitav hea valitsemistava on regionaalarengupoliitika edu tagamiseks ülimalt tähtsad.

Teise asjana on minu jaoks oluline selliste üleminekumeetmete kehtestamine, mis tagavad sujuva ülemineku piirkondades ja riikides, kus niinimetatud lähenemiseesmärgi ja Ühtekuuluvusfondi raames aset leidvat sekkumist järk-järgult vähendatakse. Samuti paneb mind muretsema areng neis Euroopa piirkondades, mis peavad tulema toime looduslike raskuste ja piirialadele omaste iseärasustega.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Lugupeetud juhataja! Me oleme jälginud kogu eelarvereformi ümber toimuvat, eriti struktuuri- ja ühtekuuluvuspoliitika arengut suure murega.

Kriisis, mida tähistavad tohutu sotsiaalne ebavõrdsus ja suured piirkondlikud ebakõlad, on struktuuri- ja ühtekuuluvuspoliitika tegeliku majandusliku ja sotsiaalse ühtekuuluvuse alus. See tähendab, et antud valdkonnas tuleb säilitada kindlad eesmärgid ning ühenduse poliitika tulemusi ei tohi püüda riigistada ei põllumajanduses ega ka kalanduses. See kahjustaks vähem arenenud riike ja piirkondi ning ka äärepoolsemaid piirkondi.

Kuid võib täheldada mitmeid märke, et käimas on ühtekuuluvuse idee veelgi kindlam hävitamine, kas selle kaudu, et ühtekuuluvuspoliitikaga püütakse hõlmata ja selle raames rahastada igasuguseid meetmeid ja osalisi, millel või kellel ei ole nimetatud poliitika eesmärkidega mingit pistmist – eelkõige Euroopa Liidu 2020. aasta strateegiat ja kliimamuutuste poliitikat –, või selle kaudu, et muudetakse abikõlblikkuse ja halduse tingimusi. Seetõttu on 2013. aasta järgset ühtekuuluvuspoliitikat käsitlev arutelu väga vajalik. Me ootame pikisilmi selgeid vastuseid, mis toetavad tõelist majandusliku ja sotsiaalse ühtekuuluvuse poliitikat.

Nuno Teixeira (PPE). – (PT) Lugupeetud juhataja, austatud volinik, kallid kolleegid! Meil on kiiremas korras vaja arutada ühenduse eelarvet ning seda, kuidas parandada tulevikus selle jätkusuutlikkust ja läbipaistvust. 2013. aasta järgne finantsraamistik tuleb rajada solidaarsusele ja territoriaalsele ühtekuuluvusele. Need on ülimalt olulised väärtused Madeira-suguste piirkondade jaoks, mis peavad seisma silmitsi püsivate raskustega ja vajavad seetõttu alalist tuge.

Tahan jagada teiega mõnda ideed, mis minu arvates peaks alati ühtekuuluvuspoliitikale mõeldes ja seda edasi arendades meeles mõlkuma. Komisjon on mitu korda teinud mõningaid minu meelest olulisi märkusi näiteks selle kohta, et kõnealuse poliitika mõiste ja rakendamine peavad olema paindlikumad, lihtsamad, tõhusamad

ja tulemuskesksemad. Kuid on siiski mulle mõningast muret tekitavaid küsimusi, eriti seoses äärepoolseimate piirkondade vajadustega. Tahan selle kohta esitada kolm lühikest märkust.

Esiteks peaks praegune piirkondadepõhine käsitlusviis olema tähtsam kui teised kriteeriumid, näiteks lisaväärtusega valdkonnad. Selle muutmine võib ohustada 2. eesmärki, millest on hetkel kasu umbes kahel kolmandikul Euroopa piirkondadest. Samuti võib see kahjustada piirkondi, millel on väga eriline majanduslik tähendus ja konkreetset konkurentsieelised.

Teiseks leian, et on ülimalt oluline säilitada ühtekuuluvuspoliitika läheduskriteerium. Endiselt tuleks eelistada struktuuritoetuste eraldamist ja haldamist piirkondlikul, mitte riiklikul või koguni kesksel Euroopa tasandil.

Kolmanda ja viimase, kuid mitte vähem tähtsa punktina tahan viidata Lissaboni lepingu artiklile 349. Selles on ette nähtud äärepoolseimate piirkondade erikohtlemine struktuuritoetuste andmisel just nende majandusliku ja sotsiaalse olukorra ning püsivate ja eriliste iseärasuste ja piirangute tõttu, mis panevad neid pidevatesse raskustesse ja tekitavad vajaduse alalise abi järele.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D). – (PL) Lugupeetud juhataja! Praegune ühtekuuluvuspoliitika aitab kaasa sõidu- ja raudteede infrastruktuuri arendamisele, eriti uutes liikmesriikides. Tänu nimetatud poliitikale on loodud palju uusi töökohti ja luuakse mõne järgmise aasta jooksul kahtlemata veelgi. Keskkonnakaitsega seotud investeeringud on samuti üliolulised.

Kõnealuse poliitika ja selle senise tõhususe hindamisel tuleb anda vastus peamisele küsimusele: mis hakkab toimuma pärast 2013. aastat? Euroopa Parlament peaks selgelt ütleva, et ühtekuuluvuspoliitika otstarbekohasemaks muutmise suhtes puudub üksmeel. Pärast 2013. aastat tuleks ühtekuuluvuspoliitika raames toetada lisaks tavapärastele toimingutele ja meetmetele ka teadusuuringuid, arendustegevust, uuenduslikkust, töökohtade loomist ja võitlust globaalse soojenemise vastu. Ühtekuuluvuspoliitikasse tuleks ulatuslikumalt kaasata ka maapiirkonnad. On tähtis, et ühtekuuluvuspoliitikat viidaks ellu piirkondade ja makropiirkondade põhisel.

Tamás Deutsch (PPE). – (HU) Lugupeetud juhataja, kallid kolleegid! Tahan lühidalt puudutada kolme küsimust: õiguste ja seisundi võrdsust, teabe varjamist ning viimase, aga sama olulisena maaelu arengu tähtsust. Kakskümmend aastat pärast Berliini müüri langemist ja seda, kui meie kolleeg László Tőkés murdis Rumeenia revolutsiooni alguses Transilvaanias Temesváris (Timișoaras) läbi vaikuse barjääri, on korduvalt mainitud, et 21. sajandil ei ole Euroopa Liidus enam vanu ja uusi liikmesriike, vaid on üks Euroopa Liit. Ma nõustun selle mõistagi väga üldsõnalise väitega täielikult, aga minu meelest on oluline, et see avaldus ei kuuluks üksnes sümboolsete otsuste juurde, vaid et sellest lähtutaks Euroopa Liidu kõige tähtsama ühise poliitika – ühtekuuluvuspoliitika – igapäevases rakendamises.

Kui Euroopa Liidu liikmesriigid on võrdsed ja neil on võrdsed õigused, siis on mõeldamatu, et ühtekuuluvuspoliitika reformitakse nii, et Euroopa Liiduga 2004. ja 2007. aastal ühinenud liikmesriigid ei saa uuest ühtekuuluvuspoliitikast kasu. Selline reform on lihtsalt võimatu. Minu teine märkus puudutab teabe varjamist. Olukord, kus komisjon teeb ühtekuuluvuspoliitika tuleviku kohta mingeid sisutuid avaldusi või ei ütle sellel teemal üldse mitte midagi, on täiesti naeruväärne. Euroopa Parlamendi ja asjaomase parlamendikomisjoni liikmena tahan, et komisjon võtaks antud küsimustes selge ja üheselt mõistetava seisukoha.

Viimase tähtsa asjana tahan rääkida maaelu arengust. Olen veendunud, et maaelu areng peab jätkuvalt olema ühtekuuluvuspoliitika oluline osa. Maaelu arengu poliitika elluviimiseks tuleb eraldada piisavalt vahendeid. Euroopa Kohalike ja Piirkondlike Omavalitsuste Nõukogu formaalse seisukoha alusel leian, et meil tuleb kaaluda võimalust liita pärast 2013. aastat maaelu arengu poliitika ühtekuuluvuspoliitikaga.

Luís Paulo Alves (S&D). – (PT) Ühtekuuluvuspoliitika on peamine vahend, mille abil tagab Euroopa Liit kõikidele eurooplastele võrdsed eduvõimalused, sõltumata nende elukohast. See aitab palju kaasa ühtekuuluvustunde tekkimisele Euroopas ning on üks õnnestunumaid ja tulemuslikumaid Euroopa arengupoliitika valdkondi.

Lugupeetud volinik, ma ei saa varjata oma muret komisjoni kurikuulsa mitteametliku dokumendi ja tehtud ettepanekute pärast. Me ei nõustu ühtekuuluvuspoliitika taasriigistamisega, sest kui selle tulemuslikkus hakkab sõltuma iga liikmesriigi jõukusest, tähendab see tegelikult nimetatud poliitika lõppu. Loodan väga, et komisjon hülgab lõpuks selle tee.

Nagu teate, austatud volinik, on Lissaboni lepingu artiklis 349 ette nähtud vajadus kohandada Euroopa poliitikavaldkonnad äärepoolseimate piirkondade eriliste iseärasustega, eeskätt selleks, et leevendada nende

ebasoodsat olukorda, aga ka selleks, et kasutada hästi ära sealsed võimalused. Millistest mõtetest te võite meile rääkida seoses äärepoolseimate piirkondade tulevikustrateegiaga, mille komisjon peaks avaldama 2010. aastal?

Seán Kelly (PPE). – Austatud juhataja! Nagu kolleege, on ka mind pannud muretsema mõned suundumused komisjonisiseseks kasutamiseks mõeldud dokumendis, mis hiljuti sisuliselt välja lekitati. Kõige enam valmistab mulle muret ettepanek loobuda konkurentsivõimet puudutavatest eesmärkidest.

Konkurentsivõimealased eesmärgid on olnud maaelu ja piirkondade arengu elavdamisel, eriti aga tehnoparkide loomisel ülimalt olulised. Tehnopargid on toetanud aruka majanduse edendamist ja neid on tulevikus veelgi rohkem vaja.

Samuti on mainitud eesmärgid aidanud tekitada nii piirkondadesisest kui ka vahelist ühtekuuluvust. Minu meelest on väga oluline mõista, et piirkondades esineb tohutuid vaesustõhesid. Alati seda ei tunnista ja ma leian, et just kõige aluseks võetav riigi SKT on väärt mõõtühik. Pigem tuleks lähtuda ostujõust, mis kahtlemata on teatud piirkondades riigi keskmisest palju väiksem.

Loodan, et tulevases valges raamatus pööratakse tähelepanu nii nendele teemadele kui ka võimalustele, mida pakuvad teadusuuringud, uuendused ja regionaalareng oma koosmõjus.

Kolleeigiga sarnaselt muretsen ka mina maaelu arengu poliitika pärast – kuigi mitte ühtekuuluvuspoliitika, vaid rohkem ühise põllumajanduspoliitika osana –, aga samas on väga oluline, et seda temaatikat ei surutaks vägisi ühtegi tulevasse ettepanekusse, sest maaelu ja eelkõige põllumajandusega tegelevate peretevõtete areng on ühiskonna sotsiaalse infrastruktuuri jaoks hädavajalik.

Lõpetuseks tahan lihtsalt öelda, et rohkem tuleb ära teha ka pettusega võitlemiseks. Ma olen teadlik viimastel aastatel tehtud edusammudest, aga me peame tagama ELi antud raha sihtotstarbelise kasutamise, et inimestel oleksid kõikjal Euroopa Liidus paremad võimalused.

Elżbieta Katarzyna Łukacijewska (PPE). – (PL) Lugupeetud juhataja! Podkarpacie – piirkond, mida mina esindan – on koht, kus elavad toredad, edasipüüdlikud ja töökad inimesed ning tegutsevad paljud tublid ettevõtted. Luuakse selliseid uusi asju nagu lennundusorg, kuid samas on Podkarpacie üks Euroopa vähem arenenumaid alasid. Meie probleemid ei tulene mitte tahte puudumisest, vaid struktuursetest ja infrastruktuuriga seotud piirangutest, mida me üritame mitmesuguste programmide abil kõrvaldada. Tahan rõhutada, et oma jõupingutusi tehes ei palu me mitte almust, vaid toetust oma ettevõtmistele. Ka meie tahame, et Euroopa majanduse konkurentsivõime paraneks, ja soovime lahendusi, mis aitavad kliimat kaitsta.

Kuid me tahame ühtlasi, et esmatähtsaid rahastamisvaldkondi muudetaks järk-järgult, mitte ootamatult, sest nii jäetaks kõige väetimad piirkonnad iseendi hooleks. On väga oluline, et ühtekuuluvuspoliitikat viiks ellu piirkonnad, sest sellise lahendusega saavutatakse parimad tulemused. Tahan märkida ka, et ühtekuuluvuspoliitikaga edastatakse kodanikele ülimalt tähtis sõnum. Sellega näidatakse, et Euroopa on ühtne ja et säärases erakordses ettevõtmises tasub osaleda.

Sabine Verheyen (PPE). – (DE) Lugupeetud juhataja! Piirkondlikud struktuuritoetused on Euroopa lõimimiseks olulised ning varem on paljude piirkondade elanikud eelkõige 2. eesmärgi rahastamist pidanud kohaliku struktuurilist ja majanduslikku arengut edasi viivaks jõuks. Tegemist on väärtusliku vahendiga, mis aitab piirkondades ja kohalikes omavalitsustes struktuursete muutustega toime tulla.

See võimaldab kodanikel tunnetada Euroopat vahetult, sest rahastamisel on kohapeal mõju. Kuid meil on vaja lihtsamaid, arusaadavamaid ja läbipaistvamaid struktuure ning paremat kontrolli Ühtekuuluvusfondi üle, et tagada raha säästlik ja tulemuslik kasutamine. Ühtekuuluvus ehk sotsiaalse ja majandusliku arengu ühtlustamine on ELi põhiline eesmärk ning seetõttu on oluline, et ühtekuuluvuspoliitikat tulevikus tugevdataks, mitte ei nõrgendataks.

Euroopa ühtekuuluvuspoliitika peab olema selgem, läbipaistvam ja tõhusam. Ka liikmesriigid eraldi võivad selles valdkonnas suuremat vastutust kanda. Seetõttu on oluline säilitada rahastamisel täiendavuse süsteem. Me ei taha struktuuritoetusi taasriigistada. Sellest tulenevalt palun komisjonil neid nõudeid 2013. aasta rahastamiskriteeriumide puhul täita.

Derek Vaughan (S&D). – Lugupeetud juhataja! Wales on ilmselt kõige paremas mõttes euroopalik piirkond Ühendkuningriigis, sest iga kogukond, peaaegu iga üksikisik ja paljud organisatsioonid saavad kasu Euroopa rahast, mida varem eraldati 1. eesmärgi ja nüüd lähenemiseesmärgi vahenditest.

Seetõttu arvan ma, et kui komisjoni ettepanekute elluviimisega edasi mindaks, oleks sellel Walesi-sugustele piirkondadele väga suur poliitiline mõju. Loomulikult oleks sellel nende piirkondade jaoks ka tohutud majanduslikud, rahalised ja sotsiaalsed tagajärjed.

Seetõttu on minu arvates hädavajalik, et kõik Euroopa Parlamendi liikmed nõuaksid komisjonilt meile vastuvõetavate ettepanekute esitamist – ja ma pean siin silmas ettepanekuid, millega võimaldatakse kõikidel abikõlblikel Euroopa piirkondadel saada struktuuritoetusi – ning ühtlasi selle tagamist, et nendele piirkondadele, mida pärast 2013. aastat enam lähenemiseesmärgi raames ei rahastata, antakse tulevikus mingi üleminekustaatus.

Juhataja. – Nii, kolleeg Gollnisch, te olete lõpuks ometi kohale jõudnud. Ma annan teile sõna, aga ainult üheks minutiks.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Austatud juhataja! Igatahes kuulasin ma väga hoolikalt kõikide oma kolleegide kõnesid. Minu meelest on kõnedes jäänud kõlama kaks peamist mõtet. Esimene puudutab salatsemist seoses komisjoni mõistatusliku mitteametliku dokumendiga ja seetõttu ootame me pikisilmi komisjoni selgitusi.

Teine käsitleb seda üsna imelikku suhtumist territoriaalse ühtekuuluvuse poliitika tõenäolisesse ümberkujundamisse, mida tehakse täiesti uutest eesmärkidest lähtudes, kusjuures viimastel ei paista ühtekuuluvusega just palju ühist olevat. Pean silmas eelkõige välispoliitikat, mis, nagu me kõik hästi teame, on kõrge esindaja peamine ülesanne, aga kõnealuses valdkonnas ilmselt hoopis vähem tähtis.

Mis puudutab ühist põllumajanduspoliitikat, siis kahjuks on see suuresti turujõududele ohvriks toodud. Seepärast oleks meie arvates palju kasu sellest, kui komisjon annaks meile palju selgemaid vastuseid oma edasiste eesmärkide kohta. Lõpetuseks – globaalsoojenemine minu meelest ühtekuuluvuspoliitika alla ei kuulu.

Alfredo Pallone (PPE). – (IT) Lugupeetud juhataja, daamid ja härrad! Ma jagan paljude kolleegide muret. Olen täiesti veendunud, et SKT muutumine nii, et see näitab vaevu positiivset kasvu, nagu on ennustatud 2010. aastaks, ei tähenda praeguse majanduskriisi lõppu. Me saame selle tegelikult lõppenuks lugeda alles siis, kui tööhõive on jõudnud kriisieelsele tasemele. Kõige optimistlikumate hinnangute järgi leiab see aset 2010. aasta paiku.

Sellises olukorras tuleb rakendada investeerimispoliitikat ja strateegilises mõttes on ülioluline, et 2. eesmärk või midagi sarnast jääks alles, sest see on tõhus vahend, mis aitab meie piirkondadel kriisist üle saada. 2. eesmärgi säilimine on Itaalia ja paljude teiste Euroopa riikide huvides, sest see vastab põhilistele vajadustele, milleks on mahajäävate piirkondade arendamine ja kõige arenenumate piirkondade konkurentsivõime tugevdamine.

Kui lähtuda eeltoodust, siis kas te, austatud volinik ja juhataja, ei arva, et mainitud eesmärgist loobumine on Itaalia, Euroopa, Vahemere-äärsete ja teiste riikide piirkondadele ülimalt kahjulik?

Evelyn Regner (S&D). – (DE) Lugupeetud juhataja! Kõik kõnelejad või vähemalt suurem osa neist räägivad Euroopa sotsiaalmudelist, aga see ei kajastu piisavalt ELi eelarves ega ühtekuuluvuspoliitikas. Seetõttu tahaksin ma näha Euroopa struktuuripoliitikast eraldi seisvat Euroopa Sotsiaalfondi. Euroopa Sotsiaalfondile tuleks eraldada rohkem vahendeid ja see peaks muutuma paindlikumaks. Vahendite hulka peaks olema võimalik seitsmeaastase eelarveperioodi jooksul suurendada.

Sotsiaalfondi lahutamise struktuuripoliitikast on võimalik teha piisavad vahendid kättesaadavaks nendele piirkondadele, mis on majanduslikult arenenumad ja millele ei ole seetõttu ELi struktuuripoliitikas enamasti tähelepanu pööratud. Seega tuleks Euroopa Sotsiaalfondi tõhusamalt kasutada selliste tööturuprobleemide lahendamiseks nagu suur töötuse määr, väike naiste tööhõive, suur kooli poolelijätjate hulk ja vähesed täienduskoolituse võimalused.

Rodi Kratsa-Tsagaropoulou (PPE). – (EL) Lugupeetud juhataja! Minu meelest on meie parlamendikomisjoni otsus viia läbi tänane arutelu väga oluline. See on osutunud ülimalt huvitavaks ning selle käigus on tõstatatud palju küsimusi ja tähtsaid teemasid nii 2013. aasta järgse tõhusa ühtekuuluvuspoliitika kui ka Euroopa Liidu olemuse kohta.

Tahan rõhutada, et selle mureküsimuse üle peetav arutelu toimub Euroopa Liidu jaoks väga erilisel ajal. Ühest küljest oleme Lissaboni lepinguga teinud õige sammu loimimise poole ning teisest küljest tegeleme endiselt enneolematu rahvusvahelise finantskriisi tagajärgedega. See kriis on meile kõigile õpetanud, kui oluline on Euroopa Liidu solidaarsus siseturul ja ühtekuuluvuse toetamisel.

Tahan esitada komisjonile kaks Euroopa Parlamendile muret valmistavat küsimust, millega seoses ma jagan oma kolleegide kartusi. Esiteks: kas teil on kavas teha ühenduse ühtekuuluvuspoliitika taasriigistamise kohta meile vastuvõetavaid uuenduslikke ettepanekuid? Teiseks: mis saab 2. eesmärgist, mida pole tegelikult vaja mitte ainult teatud piirkondade, vaid kogu Euroopa turu konkurentsivõime edendamiseks?

Karin Kadenbach (S&D). – (DE) Austatud juhataja! Leian, et Euroopa Parlamendi ja Euroopa Liidu ülesanne on kehtestada esmased tingimused, mis tagavad kõikide liikmesriikide inimestele nende elukohaks olevas piirkonnas parima võimaliku elukvaliteedi. Kuid need tingimused on kogu Euroopas väga erinevad. Seetõttu on meil vaja tugevat ja piisavalt rahastatud ühtekuuluvuspoliitikat.

Me peame kindlalt tagasi lükkama kõik ettepanekud valitud teelt kõrvalekaldumise kohta. Täna oleme kuulnud, et mõningaid sedalaadi ettepanekuid ongi tehtud. Me ei vaja taasriigistamist. Meil on vaja vahendeid, et rahastada kõiki Euroopa piirkondi – nii neid, mis on ebasoodsamas olukorras, kui ka neid, mis on jõudnud kõrgemale arengutasemele. Me ei tohi ohustada juba saavutatut.

Meil peab olema läbipaistev abirahastusteem, mis võimaldab saada toetusi vaevata, aga tagab ka selle, et raha kasutatakse korrektselt ja tulemuslikult. Meil tuleb mõelda Euroopa tasandil, kuid tegutseda piirkondlikul tasandil.

Iosif Matula (PPE). – (RO) Minu meelest on see arutelu ühtekuuluvuspoliitika tulevikust pärast 2013. aastat väga kasulik. Tänapäeval, eriti praeguse kriisi ajal, on lõhed Euroopa eri piirkondade arengutasemete vahel märkimisväärsed ja need suurenevad veelgi.

Euroopa kohalikud piirkonnad peavad jätkama ühtekuuluvuspoliitika elluviimist, et täita püstitatud eesmärgid. Piirkondadevahelisi lahknevusi tuleb kiiremas korras ja viivitamata vähendada. Piirkondlikke ja kohalikke valitsemistasandeid tuleb kindlasti ulatuslikumalt kaasata, sest piirkondadel ei tohi tekkida paratamatut tunnet, et aegamööda nad unustatakse ja heidetakse kõrvale.

Paljud Euroopa Liidu riigid on oma arengupüüdlustes ja riiklikus majanduspoliitikas võtnud samuti aluseks ühtekuuluvuspoliitika eesmärgid. Minu riik Rumeeniagi leiab, et väga kasulik oleks jätkata praeguse ühtekuuluvuspoliitika elluviimist ka pärast 2013. aastat, nii et jõupingutused ja riiklikud vahendid ühendatakse struktuurifondidest saadavate toetuste ja piirkondlikul tasandil eraldatavate ressurssidega.

Antigoni Papadopoulou (S&D). – (EL) Lugupeetud juhataja! Olen nõus, et regionaalpoliitika on vahend ühenduse ühtekuuluvuse ja solidaarsuse tugevdamiseks. Praegune rahvusvaheline majanduskriis näitas oma hambaid. See on põhjustanud suurt ebavõrdsust ja kitsikust, eriti haavatavamate inimrühmade hulgas. Kriisi tulemusena on kasvanud töötus, ebavõrdsus ja sotsiaalsed lõhed nii riiklikul kui ka piirkondlikul tasandil.

Kuid üleilmne majanduskriis on ka proovilepanek. Ühenduse solidaarsust on väga vaja tugevdada, et jõuda õige ja ühise Euroopa piirkondliku ühtekuuluvuspoliitikani, millel on suured eesmärgid ning mis tagab vajaliku infrastruktuuri kaitse ja parimate tavade vahetamise kaudu ka tiheda piiriülese koostöö.

Me ütleme „ei” diskrimineerimisele, „ei” taasriigistamisele, „ei”, bürokraatiale, „ei” läbipaistvuse puudumisele ning „ei” vahendite varjatud eraldamisele ja 2. eesmärgist loobumisele, sest see on Lõuna-Euroopale ja Vahemere-äärsele piirkonnale kahjulik. Me ütleme „jah” ühenduse vahendite õiglasele jaotamisele, kohalike omavalitsuste kaasamisele, väikeste ja keskmise suurusega ettevõtete tugevdamisele ning asjakohasele reformile, mis tuleb ellu viia selleks, et rahastada piisavalt Euroopa 2010. aastaks seatud eesmärkidega kooskõlas olevaid meetmeid. Lõpetuseks ütleme „jah” äärealade, eriti Lõuna-Euroopas ja Vahemere ääres asuvate piirkondade erikohtlemisele.

Petru Constantin Luhan (PPE). – Lugupeetud juhataja! Mitmetasandilise valitsemise levik on toonud kaasa suurema vajaduse kooskõlastusmeetmete ja -aluste järele ning kohalikud omavalitsused leiavad end sageli olukorras, kus nad peavad tegelema sotsiaalsete erinevustega, mis tulenevad sellise poliitika elluviimisest, mille üle neil ei ole mingit kontrolli või erilist mõju.

Lisaks on väga raske hinnata, milline on Euroopa vahenditest rahastatavate projektide pikaajaline toime ja samal ajal rakendatavate programmide mõju.

Tahaksin teada, kuidas kavatseb komisjon toetada kohalike omavalitsuste püüdeid ning luua ühtse ja jätkusuutliku arengu strateegia, lähtudes kogukondade tarvidustest ja võttes arvesse välistest teguritest tuleneda võivaid vajadusi.

Millised meetmed näeb komisjon kohalikele omavalitsustele ette?

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Lugupeetud juhataja! Ühtekuuluvuspoliitika on arengupoliitika alus. Just see poliitika aitab kõige rohkem kaasa piirkondade ja kohaliku ühiskonna identiteedi tugevdamisele. Minu meelest kaldume me siin kahte äärmusesse. Ühed tahaksid seda poliitikat liialt laiendada, teised aga liialt kitsendada. Kahtlemata on antud poliitika kõige olulisem eesmärk mitme valdkonna jätkusuutlik areng.

Ühtekuuluvuspoliitika peab nii linna- kui ka maapiirkondadele olema sama. Ärgem unustagem, et liidus on pärast sellist ulatuslikku laienemist suuri erinevusi. Arenguks võrdsete võimaluste tagamine on tähtis ülesanne. Samal ajal tuleb meil astuda vastu praegu meie ees seisvatele katsumustele ehk võidelda majanduskriisi, ebasoodsa demograafilise suundumuse ja lõpuks ka kliimamuutustega. Üks on kindel: ühtekuuluvuspoliitika elluviimist tuleb jätkata ja seda tuleb kohandada, võttes arvesse praegusi ülesandeid.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Tahan kolleegi kõnet täiendada ja arukate linnade teemal öelda, et meil tuleb rohkem investeerida elumajade energiatõhususse. 90% hoonetest, mis on olemas 2020. aastal, on olemas juba praegu. Seetõttu palun ma, et tulevikus suurendataks ühtekuuluvuspoliitika raames Euroopa Regionaalarengu Fondist tehtavaid eraldisi, et liikmesriigid saaksid neid kasutada hoonete, eriti kodude energiatõhususe parandamiseks. Ühtlasi tuleb meil minu meelest investeerida enam ühistransporti, et arendada linnaliiklust.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Lugupeetud juhataja! Kolleegid on tänases arutelus juba maininud peamisi küsimusi. Tahan lihtsalt toonitada neist kahte.

Esiteks on vastuvõetamatu olukord, kus meie ühtekuuluvuspoliitika ja programmide rakendamiseks on olemas tingimused ja võimalused, aga lõppkokkuvõttes ei ole neid menetluslikel ja mis veelgi hullem, bürokraatlikel põhjustel võimalik ellu viia. Seega, mida lihtsamaks me oma menetlused ja poliitika muudame, seda lähemale liigume oma eesmärgile ehk Euroopa ühtekuuluvusele.

Teiseks oleme öelnud, et me oleme igal juhul väljumas majanduskriisist, mis on mõjutanud kogu Euroopat ja nüüdseks tervet maailma. Kui me tahame olla optimistlikud, peame ilmselgelt parandama valdkondi, kus on selleks kõige tungivam vajadus, ning minu meelest on veelgi tähtsam – ja sellele soovin ma komisjonilt vastust – toetada suurimat abi vajavaid ühiskonnarühmi. Ma pean silmas eelkõige noori.

See on meie ja meie fraktsiooni üldine arvamus sotsiaalse turumajanduse kohta. Vaid nii saame kindlalt tulevikku vaadata.

Paweł Samecki, komisjoni liige. – Austatud juhataja! Esiteks ei ole kahtlustki, et ühtekuuluvuspoliitika on tihedalt seotud ELi 2020. aasta strateegia elluviimisega.

ELi 2020. aasta strateegia annab vastuse mitmele üleilmsele probleemile ning ühtekuuluvuspoliitika on üks peamisi ja tähtsamaid vahendeid, mida Euroopa Liit ja liikmesriigid saavad nende probleemidega tegelemiseks kasutada. Seega ei ole põhjendatud hirm, et ühtekuuluvuspoliitika heidetakse ELi üldise strateegia elluviimisel kõrvale.

Teiseks ei ole komisjonil praegu üheseid vastuseid paljudele auväärsete parlamendiliikmete tõstatatud küsimustele ja teemadele, näiteks neile, mis puudutavad geograafilist ulatust, 2. eesmärgiga hõlmatud piirkondade olemasolu, asjakohast rahastamist, üleminekuajaks kehtestatavat korda või piirkondade eri rühmade staatust.

Ma möönan seda, aga komisjoni talituste ning liikmesriikide valitsuste spetsialistide ja komisjoni vahel on käimas elav ja põhjalik arutelu. Selle arutelu põhjal kujundatakse 2010. aasta sügiseks välja komisjoni lõplik seisukoht.

Eelolevate kuude jooksul peaks komisjon siin tõstatatud küsimustele ja probleemidele andma igakülgsed vastused.

Lõpetuseks tahan kõiki auväärseid parlamendiliikmeid küsimuste ja ettepanekute eest tänada. Need annavad kinnitust selle kohta, et ühtekuuluvuspoliitika on oluline vahend, mis võimaldab teha pikaajalisi investeeringuid Euroopa piirkondade ja liikmesriikide kasvupotentsiaali suurendavatesse valdkondadesse. Võtan teie huvitavad ja väärtuslikud märkused Brüsselisse kaasa ning annan neist komisjoni talitustes oma kolleegidele ja ametijärglasele teada.

Komisjon on valmis jätkama eelolevatel kuudel kõnelusi Euroopa Parlamendiga, et arutada ühtekuuluvuspoliitika tuleviku kujundamist.

Juhataja. – Arutelu on lõppenud.

Kirjalikud avaldused (kodukorra artikkel 149)

Livia Járóka (PPE), kirjalikult. – (HU) Kallid kolleegid! Ühtekuuluvuspoliitika tulevikku käsitlev arutelu on ülimalt oluline. Arvestades, et tegemist on horisontaalse poliitikaga, mille raames jagatakse ümber enam kui kolmandik ELi eelarvevahenditest, on ühtekuuluvuspoliitika eesmärkide saavutamine meie maailmajao tulevikku silmas pidades väga tähtis. Algusest peale on ühtekuuluvuspoliitika olnud EL 15 riikides erakordselt edukas. Hiljuti ühinenud ja äärmuslikku vaesust kannatanud liikmesriigid vajavad paraku aktiivsemat sekkumist. Lisaks teevad olukorra veelgi raskemaks uued suured katsumused, näiteks kliimamuutused, rahvaarvu vähenemine või üleilmne majanduslangus. Sellest tulenevalt peame tulevikus tegelema sotsiaalsetes ja majanduslikes näitajates kajastuvate territoriaalsete erinevustega palju tõhusamalt ja paindlikumalt. Eriist tähelepanu tuleb pöörata ka edasiminekuks vähim arenenud piirkondades, eriti väikestes kohtades, mis on piirkonna keskmisest tasemest maha jäänud ja pistavad rinda palju tõsisemate raskustega kui neid ümbritsevad alad. Seda arvestades võiks kaaluda võimalust märkida ELi tasandil ära vahendid, mis on mõeldud eelkõige kohalike haldusüksuste (LAU) 1. tasandi statistiliste piirkondade (endine statistiliste territoriaalüksuste liigituse (NUTS) 4. tasand) ühtlustamiseks ja mille kasutamise kohta saavad otsuse teha asjaomased väikesed piirkonnad või nende ühendused. Parandada tuleb kooskõlastatust teiste ELi poliitikavaldkondadega. Eri fondide vahelised takistused tuleb kõrvaldada, et saaks eraldada võimalikult palju vahendeid. Ka rakenduseeskirjad peavad olema palju lihtsamad. Lisaks tuleb eelistada haridusse, kutseõppesse ja jätkusuutlikku tööhõivesse investeerimist ning kõikehõlmavate, väikeste piirkondade individuaalsetest vajadustest lähtuvate programmide elluviimist.

Richard Seeber (PPE), kirjalikult. – (DE) Piirkondade Euroopa on põhimõte, milles EL on ammu kokku leppinud. Pärast 2013. aastat tuleb ühtekuuluvuspoliitika raames jätkata selle sihi elluviimist. Hea lahendus on võtta põhieesmärgiks territoriaalne ühtekuuluvus. Siin on oluline roll piirkondadevahelisel koostööl. Viimastel kümnenditel on piirkondadevaheline tegevus olnud märkimisväärselt edukas. Mitmete ELi antud valdkonna projektidega võimaldatakse kodanikel Euroopa kohalolu vahetult tunnetada ja tuuakse Euroopa poliitikale omane tegevusvabadus piirkondlikule tasandile. Kuid suur töö ootab veel ees. Piirkondadevaheline tegevus nõuab tõhusat kooskõlastamist, et eri riikide erinevad struktuurid töötaksid ühel lainel. Teised regionaalpoliitika olulised nurgakivid on eelolevatel aastatel täiendavuse järgimine rahastamisel, valdkondadevaheline koostöö ja tingimuslikkus. Et tagada vahendite jõudmine neid vajavatesse piirkondadesse, peavad projektidel olema selged ja konkreetset eesmärgid. Minu arvates loob lisaväärtust ja takistab raha raiskamist ka hoolikas pikaajaline planeerimine.

Tomasz Piotr Poręba (ECR), kirjalikult. – (PL) Kardan, et komisjoni esitatud sätted – eriti need, mis puudutavad 2. eesmärgist loobumist ning ühtekuuluvuspoliitika piirkondliku tahu hülgamist valdkonnapõhise käsitusviisi kasuks – võivad tähendada tagasipöördumist kahel kiirusel liikuva Euroopa mõiste juurde ning vana ja uue Euroopa vahelise majandusliku ja kultuurilise lõhe suurenemist. Sellise mudeliga eemaldutaks kõigi 27 liikmesriigi lõimimisest ja Lissaboni lepingu artiklis 3 sisalduvast solidaarsuse põhimõttest. See põhimõte aga on kahtlemata aluseks kogu ühtekuuluvuspoliitikale, mille eesmärk on tagada võrdsed võimalused ja kaotada piirkondadevahelised erinevused.

Komisjoni ettepanekut suurendada teadusuuringute ja uute tehnoloogiate väljatöötamise tähtsust tuleb kiita. See on Euroopale vajalik tee. Seda valides ei tohi me siiski unustada neid piirkondi ja riike, kus on peamiseks eesmärgiks elatustaseme viimine ELi keskmise tasemeni. Palun tuletage meelde, et ELi kõige rikkamate ja kõige vaesemate piirkondade jõukuses on enam kui 11-kordne vahe. Selliste erinevuste kaotamine peab jääma ELi ühtekuuluvuspoliitika aluspõhimõtteks.

Dokumendi uus versioon on praegu koostamisel. Loodan, et komisjon arvestab selles tänase arutelu jooksul tehtud märkustega ning Euroopa Liidu eri piirkondade ja tasandite – kohalike omavalitsuste, riigivalitsuste, ühingute ja vabaihenduste – arvamustega. Hea regionaalpoliitika on võimalik vaid siis, kui piirkondadega tehakse tihedat koostööd.

(Istung katkestati kell 11.05 ja seda jätkati kell 11.30.)

ISTUNGI JUHATAJA: JERZY BUZEK

president

Juhataja. – Mul on edastada üks teadaanne. See puudutab daami, kes on meid Euroopa Parlamendis palju aastaid toetanud – Birgitte Stensballet. Kahjuks lahkub ta meie hulgast ja jääb 1. jaanuaril 2010 pensionile.

(Euroopa Parlament tänas Birgitte Stensballet püsti seistes.)

4. Päevakord

Martin Schulz (S&D). – (DE) Lugupeetud juhataja, kallid kolleegid! Tahan teha kaks kodukorda puudutavat märkust ja ma tahan need teha üksteise järel. Esiteks on mul palve kogu Euroopa Parlamendile. See seondub täna pärastlõunal arutatava kiireloomulise küsimuse ehk Aminatou Haidari juhtumiga.

Täna pärastlõunal on meil päevakorras kiireloomuline küsimus. Palun kolleegidel mind alljärgnevaga seoses usaldada. Osa antud juhtumiga tihedalt seotud parlamendiliikmeid teab – ja ma ei saa praegu rohkem üksikasju avaldada, aga mina olen üks neist, kes teab –, et tänase päeva jooksul jõuame selles asjas lahenduseni. ELi valitsuste kõrged esindajad teevad tööd positiivse lahenduse nimel. Seega oleks mõistlik jätta see kiireloomuline küsimus pärastlõunast päevakorrast välja, sest igasugune täiendav arutelu takistaks diplomaatiliste kanalite kaudu tehtavat tööd. Seetõttu palun parlamendil nõustuda erandkorras kõnealuse kiireloomulise küsimuse päevakorrast välja jätmisega, sest sellest oleks asja lahendamisel rohkem kasu kui arutelust. See oli minu esimene palve, lugupeetud juhataja. Kohe esitan teise palve.

Juhataja. – Austatud härra Schulz, ma ei ole kindel, et me saame seda asja uuesti arutada. Kardan, et on juba liiga hilja, sest me tegime vastavasisulise otsuse juba varem. Nüüd on keeruline seda küsimust uuesti käsitleda.

Joseph Daul (PPE). – (FR) Lugupeetud juhataja! Ma toetan Martin Schulzi ettepanekut. Leian, et läbirääkimised on ülimalt keerulised. Me räägime üht inimest, üht naist puudutavast asjast ja praegu tehakse jõupingutusi poliitilise lahenduse leidmiseks.

Seega arvan, et kui püütakse leida poliitilist lahendust, ei tohi olukorda hullemaks muuta. Palun andke meile kõigepealt võimalus jõuda poliitilise lahenduseni.

(Aplaus)

Miguel Portas (GUE/NGL). – (PT) Tahan teha vaid lühikese märkuse. Diplomaatilised jõupingutused on väga tähtsad, aga Aminatou Haidar on näljastreigi 33. päeval haiglas. Kõige hullem, mida me teha saaksime, oleks öelda põhiliste inimõiguste eest võitlevale naisele, et Euroopa Parlament unustab ta siin ja praegu ära.

Juhataja. – Lugupeetud daamid ja härrad! Vastavalt kodukorra artiklile 140 võime hääletada ettepanekut jätta antud punkt päevakorrast välja.

Sellega seoses palun, et kõneleks keegi, kes pooldab ettepanekut.

Juan Fernando López Aguilar (S&D). – (ES) Euroopa Parlamendi Hispaania sotsiaaldemokraatide delegatsiooni juhina tahan öelda, et pooldan sotsiaaldemokraatide ja demokraatide fraktsiooni esimehe sõnu, mida toetab ka Euroopa Rahvapartei (kristlike demokraatide) fraktsiooni esimees. Teen seda kahel põhjusel. Esiteks seetõttu, et niipalju kui mina aru saan, näitab Euroopa Parlament üles oma isiklikku solidaarsust Aminatou Haidari ja tema taotlustega selles ohtlikus olukorras, mis on tekkinud pikaajalise näljastreigi tagajärjel.

Teine põhjus on see, et ma usun, et parlament asub kindlale seisukohale, mis toetab Hispaania Kuningriigi valitsuse juhitud jõulist mitmepoolset diplomaatilist ponnistust. Tegemist on ju selle riigi valitsusega, mille territooriumil Aminatou Haidar praegu viibib. Samuti juhib see valitsus riiki, kus leiab aset näljastreik, mis Aminatou Haidari enda kinnitusel ei lõpe enne, kui ta pöördub tagasi Hispaania võimu alt välja jäävale territooriumile.

Seega toetan praegusi diplomaatilisi püüdlusi ja leian, et parim valik oleks mitte võtta vastu resolutsiooni, mis võib nurjata ükskõik milliste mõne järgneva tunni jooksul toimuda võivate läbirääkimiste edu...

(Juhataja katkestas kõneleja.)

Juhataja. – Nüüd palun kellelgi kõnelda ettepaneku vastu.

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE). – (ES) Lugupeetud juhataja! Võtan sõna, et väljendada oma fraktsiooni vastuseisu ettepanekule, ja selgitan nüüd selle põhjuseid. Minu meelest ei ole kohane teha selline ettepanek täna hommikul. Veelgi enam – see tähendaks, et ei austata neid parlamendifraktsioone, kes esitasid resolutsiooni teksti.

Alles eile kulutasime kolm tundi selleks, et leida viis, kuidas antud teema poliitilisest keskustelust välja jätta ja mitte keskenduda Hispaanias toimuvale. Tänu kõikide kaasatud fraktsioonide jõupingutustele õnnestus

meil leida eri seisukohtade vahel tasakaal ja töötada välja ühine resolutsiooni tekst. Samal kohtumisel suutsime ka erimeelsused lahendada.

Sellest tulenevalt arvan, et kui leitakse, et Euroopa Parlamendil on kõnealuse olukorra kohta ebasobiv oma seisukohta avaldada, siis millal ta seda tegelikult teeb? Millal?

(Vali aplaus)

Mul on veel viimane palve...

(Juhataja katkestas kõneleja.)

Willy Meyer (GUE/NGL). – (ES) Austatud juhataja! Pole õige öelda, et Euroopa Parlament on väljendanud mingit seisukohta Aminatou Haidari asjas. Seda pole tehtud. Parlament pidi täna oma seisukoha avaldama. Ta kavatses seda teha täna, pärast näljastreigi 33. päeva. Ometi püütakse meil takistada kõnealuse juhtumi arutamist. Minu meelest on see ebaetiline. Kordan: see on täiesti ebaetiline.

(Aplaus)

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra (PPE). – (ES) Austatud juhataja! Ma palusin sõna, et teha kodukorda puudutav märkus. Euroopa Parlament on kõhklematult pühendunud inimõiguste eest võitlemisele ja peab oma kohustust täitma. Täna hommikul esitas Martin Schulz parlamendile ettepaneku. Kui ta valdab andmeid või olulist teavet Aminatou Haidari asja kohta, peaks ta selle teabe Euroopa Parlamendile avaldama. Otsus tuleks teha pärastlõunasel täiskogu istungil enne arutelu algust.

(Aplaus)

Martin Schulz (S&D). – (DE) Lugupeetud juhataja! Palju aastaid vastutasin ma oma fraktsiooni nimel Euroopa Parlamendis inimõiguste üle peetavate arutelude eest. Ma tegelen selle juhtumiga ülimalt ettevaatlikult. Tahan öelda, et möödunud pühapäeval arutasin ma asja Maroko välisministriga väga pikalt.

Mulle on jäänud mulje, et täna on võimalik lõpetada Aminatou Haidari näljastreik ja leida tema jaoks lahendus. Kui mulle tunduks, et seda juhtumit aitaks lahendada üldsusele suunatud avaldus, siis ma teeksin selle avalduse. Kuid kuna ma leian, et sedalaadi keerulistes diplomaatilistes asjades on diskreetsus parim probleemide lahendamise viis, siis palun kolleegidel selle daami päästmiseks ilmutada vajalikku taktitunnet. See on minu ainus soov.

Juhataja. – Kallid kolleegid! Palun hetkeks tähelepanu. Me ei saa seda teemat lõputult arutada.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE). – (ES) Lugupeetud juhataja! Kõigepealt tahan väljendada oma üllatust, sest nagu Izaskun Bilbao Barandica märkis, pühendasime selle küsimuse arutamisele eile kolm tundi. Kui Martin Schulzil on juba pühapäevast saadik antud juhtumi kohta asjakohast teavet, oleks meid tulnud sellest teavitada eile. Kordan: vastav teave oleks tulnud meile edastada eile, enne ühisresolutsiooni arutelu. See info oleks pidanud meile teada olema siis, kui fraktsioonide vahel peeti kõnelusi, mille tulemuseks oli kokkulepe ehk kompromiss.

– (FR) Ei, see pole tõsi. Meil on kohustus resolutsioon vastu võtta, et me vähemalt teaksime Euroopa Parlamendi arvamust Aminatou Haidari juhtumi kohta. Seega ei palu ma, et jätaksime hääletamata, vaid et me viiksime tavapärasel moel arutelu läbi.

(Aplaus)

Charles Tannock (ECR). – Austatud juhataja! On ilmselge, et Euroopa Parlament on lõhestunud. Tegemist on väga delikaatse küsimusega ja segadust on palju. Palun, kas ma võin teha ettepaneku lükata hääletus edasi kella kolmeni, et saaksime pidada nõu nii parteide kui ka fraktsioonidega ja saada teada, mis tegelikult Marokos toimub?

Juhataja. – Lugupeetud daamid ja härrad! Me oleme ära kuulanud kõik märkused. Te kuulsite kõike ja olete saanud täieliku ülevaate. Vastavalt kodukorra artiklile 140 panen ettepaneku hääletusele. Meil on konkreetne ettepanek seda teemat täna mitte arutada.

(Parlament nõustus ettepanekuga.)

Martin Schulz (S&D). – (DE) Austatud juhataja! Mul on väga kahju, aga ma pean veel kord paluma Euroopa Parlamendilt kannatust. Tänane hääletusnimekiri sisaldab hääletust subsidiaarsuse põhimõtte üle. Kodukorra

artikli 177 lõike 4 alusel teen ettepaneku hääletus selles küsimuses täiskogu järgmise osaistungjärguni edasi lükata ja uurida selleteemalise resolutsiooni vastuvõtmise õiguspärasust. Usun, et Euroopa Parlamendis ollakse valdavalt nõus, et subsidiaarsuse põhimõtte järgimine ja põhivabadused peaksid olema tagatud. Kuid pole mingisugust mõtet tõstatada see küsimus Euroopa Liidu tasandil. Samuti tahan konkreetselt oma Itaalia kolleegide nimel öelda, et Itaalias toimuv arutelu on Itaalia, mitte Euroopa asi ning nagu meie, kaitsevad ka minu kolleegid mitmekesisust ja pluralismi. Kuid mõttetu on teha seda säärase resolutsiooniga.

(Vahelehiüüded)

Lugupeetud juhataja! Paneb hämmastama, et fraktsioonid, mille nimi viitab demokraatialle, ei ole isegi teadlikud demokraatlikust põhimõttest lasta kõnelejal oma jutt lõpetada.

Kodukorra artikli 177 lõike 4 alusel teen ettepaneku hääletus järgmise osaistungjärguni edasi lükata ning uurida resolutsiooni ja hääletuse õiguspärasust.

(Aplaus)

Juhataja. – Lugupeetud daamid ja härrad! Kolleeg Schulz, palun pange kõrvaklapid pähe. Mul on konkreetne ettepanek jõuda selle küsimuseni hääletuse teises osas. Kõigepealt hääletame eelarvet ja siis on meil ees veel mitu küsimust. Teil on kõigil võimalus mõelda Martin Schulzi ettepaneku üle ja me naaseme selle juurde veidi aja pärast hääletuse teises osas, kui meil kõigil on resolutsioon ees.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Lugupeetud juhataja! Nüüd, mil kiireloomuline küsimus on päevakorrast maha võetud, tahan paluda, et te jagaksite Lääne-Saharat puudutavale päevakorrapunktile eraldatud aja ära kahe teise kiireloomulise küsimuse vahel, sest meil toimus eile keeruline arutelu kiireloomulistele küsimustele eraldatava kõneaja üle. See on minu praktiline ettepanek täna pärastlõunaks ja ma palun teil sellega nõustuda, sest meil on kiireloomuliste küsimuste jaoks ette nähtud üks tund.

Juhataja. – Me võtame teie ettepanekut arvesse.

5. Hääletused

Juhataja. – Järgmine päevakorrapunkt on hääletamine.

(Hääletuse tulemused ja muud üksikasjad: vt protokoll)

5.1. Paindlikkusinstrumendi kasutuselevõtt (A7-0080/2009, Reimer Böge) (hääletus)

5.2. Energeetikavaldkonna projektide rahastamine Euroopa majanduse elavdamise kava raames (A7-0085/2009, Reimer Böge) (hääletus)

5.3. Euroopa Liidu 2010. aasta üldeelarve muudatusettepanekute projektid (hääletus)

– Enne hääletust:

László Surján, raportöör. – Lugupeetud juhataja! Meil on ees tõenäoliselt kõige lühem Nice'i lepingu kohase eelarve muudatusettepanekute hääletus, kuid kindel on, et see on viimane hääletus nimetatud lepingu järgi.

Miks see muudatusettepanekute loetelu nii lühike on? Sellepärast, et fraktsioonid tegid suurepäraselt koostööd. Ma soovin raportöörina tänada kõiki fraktsioone, kes selle hääletuse ettevalmistamises osalesid. Lisaks soovin tänada sekretariaadi töötajaid nende töö eest. Ilma nendeta olnuks võimatu olla siin vaid kahe lehekülje pikkuse loeteluga. Suur tänu teile kõigile.

(Aplaus)

Ma arvan, et hääletuse lühidus on õigustatud, sest kriisiajal peaksime püüdma kriisi lahendada, mitte kulutama aega kauakestvale hääletusele.

Vladimír Maňka, raportöör. – (SK) Lugupeetud juhataja! Ma teen ettepaneku, et hääletaksime muid institutsioone hõlmavat osa tervikuna, sest minu arvates ei tohiks seal probleeme tekkida. Tänan.

Juhataja. – Nii tekib olukord, kus me hääletame eri institutsioonide üle korraga, kuid kodukorra järgi tuleb meil hääletada iga institutsiooni üle eraldi. Me ei saa neid kõiki ühte plokki panna. See oleks kodukorraga vastuolus.

Hans Lindblad, nõukogu eesistuja. – (SV) Lugupeetud president! Nõukogu võtab rahuloluga teadmiseks, et parlament andis kinnituse kokkuleppele, mille me saavutasime lepituskohtumisel käesoleva aasta 18. novembril. Pidades silmas nõukogu teise lugemise tulemusi, on meil hea meel, et Euroopa Parlamendi teine lugemine kajastab kahe eelarvepädeva institutsiooni ühist teksti vastavalt Lissaboni lepingu uuele artiklile 314.

Nõukogu nõustub selle ühise tekstiga ja seega võib Euroopa Parlamendi president kuulutada eelarve lõplikult kinnitatuks. Kuid ma soovin märkida, austatud president, et kui te kuulutate eelarve lõplikult kinnitatuks, on nõukogu seisukohal, et sellele peaksid alla kirjutama mõlemad institutsioonid, sest uues lepingus on öeldud, et eelarve eest vastutavad nii nõukogu kui ka Euroopa Parlament.

Nõukogu peab kahetsusväärseks, et seda seisukohta ei ole arvesse võetud. Sellele vaatamata ei sea me mitte kuidagi kahtluse alla asjaolusid, mille suhtes kokkulepe saavutati. Loodame siiski, et järgmisel aastal toimuva eelarvemenetluse ajal on meil piisavalt aega, et neid küsimusi käsitleda.

Ma soovin kasutada võimalust ja tänada veel kord eelarvekomisjoni esimeest härra Lamassoure'i ja kolme raportööri, härra Surjánit, härra Mañkat ja proua Haugi konstruktiivse hoiaku eest kogu eelarvemenetluse ajal. Ka see näitab, kui hea oli meievaheline koostöö.

Ma soovin lõpetada ühe isikliku mõtteavaldusega. Nõukogu eesistuja amet on tõenäoliselt kõige erilisem amet, mida ma eales pidada saan. Minu jaoks on olnud au teenida Euroopat niisugusel viisil ja ma soovin selle võimaluse eest tänada. Suur tänu teile!

(Aplaus)

Juhataja. – Daamid ja härrad, kuna me oleme hääletuse selle osaga lõpule jõudnud, soovin ka mina avaldada siirast tänu ja kiitust nii meie raportööridele härra Surjánile ja härra Mañkale – enne oli meil veel ka härra Böge raport – kui ka kõikidele teistele, kes selle eelarvega tööd tegid. Seda eelarvet oli ülimalt raske koostada. Lisaks soovin avaldada kiitust kõikidele kolleegidele ja kogu parlamendile, sest me tegime selle otsuse koos. See on tõesti suur saavutus. Suur aitäh teile kõigile!

(Aplaus)

Nüüd pean ma ette lugema mõned olulised punktid, mis on seotud selle eelarve vastuvõtmise erandliku viisiga. See on väga oluline, sest me läksime Nice'i lepingult üle Lissaboni lepingule. Tegemist oli väga raske üleminekuga. Me alustasime Nice'i lepingu kohaselt, kuid lõpetame Lissaboni lepingu kohaselt, ja sellepärast on see avaldus vajalik. Palun kuulake seda avaldust.

„2010. aasta eelarve menetlus on olnud erandlik. Alguses järgiti selles EÜ asutamislepingu artiklit 272, kuid viimast etappi viidi läbi siis, kui jõustus Lissaboni leping. 18. novembril 2009. aastal leppisid seega Euroopa Parlament, nõukogu ja komisjon kokku, et jätkavad eelarvemenetlust EÜ asutamislepingu järgi, kuid samuti saavutasid nad kokkuleppe, mis hõlmab eelarvemenetluse, sealhulgas mitmeaastase finantsraamistikuga täielikus kooskõlas toimunud parlamendi hääletuse tulemust. Nõukogu eesistuja kinnitas just, et nõukogu on nõus eelarvega, mida me äsja hääletasime. See tähendab, et Euroopa Parlament ja nõukogu on saavutanud kokkuleppe ühises tekstis, järgides sealjuures artikli 314 eesmärki. Seepärast märgin, et eelarvemenetlus, mida alustati Euroopa Ühenduse asutamislepingu artikli 272 järgi ja mis jätkus Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 314 järgi, viidi lõpule Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 314 ja mitmeaastase finantsraamistiku kohaselt. Eelarvemenetluse võib seega lugeda lõpetatuks ja eelarve kuulutada lõplikult vastuvõetuks.”

See on väga oluline avaldus. Järgmisel korral niisuguseid keerulisi asjaolusid ei ole, sest Lissaboni leping on siis jõus. Nüüd kirjutan ma dokumendile ametlikult alla.

Daamid ja härrad! Lubage mul lisada, et eelarvekomisjoni esimees on kolleeg Lamassoure, kes tegi eelarvemenetluses väga tublit tööd. Ma soovin teda tuua esile ka inimesena, kes on olnud selles küsimuses väga innukas.

6. Tervitus

Juhataja. – Praegu viibib rõdul delegatsioon Serbiast. Me soovime delegatsiooni soojalt tervitada. Palun tõuske püsti, et kõik teid näeksid.

(Aplaus)

7. Hääletused (jätkamine)

7.1. Euroopa Liidu 2010. aasta üldeelarve projekt (kõik jaod) nõukogu muudatustega (A7-0083/2009, Vladimír Maňka) (hääletus)

– Enne muudatusettepanekute 3 ja 7 (teine osa) hääletust:

László Surján, raportöör. – Lugupeetud juhataja! Tehti ettepanek hääletada muudatusettepanekuid 3 ja 7, mille tekst on sama, kolmes osas ja teha teise osa kohta suuline muudatusettepanek. Miks? Sest algtekstis mainiti Euroopa Komisjoni arvamust, kuid vahepeal langetas nõukogu selle kohta otsuse.

Seepärast loen ma ette uue ettepaneku: „märgib ära Euroopa Ülemkogu järeldused, et EL ja selle liikmesriigid on valmis oma panusena andma operatiivselt 2,4 miljardit eurot aastas aastatel 2010–2012; rõhutab sellegipoolest vajadust saada teavet ELi eelarvest makstava panuse kohta aastatel 2011 ja 2012”.

Niisugune on suuline muudatusettepanek ja ma teen ka ettepaneku hääletada kõigi kolme osa poolt.

(Suuline muudatusettepanek võeti vastu.)

Juhataja. – Ma kasutan võimalust soovida teile kõike head kolmenädalaseks vaheajaks. Järgmisel aastal on meid ootamas tähtsad tegemised. Kutsun teid kõiki 12. jaanuaril 2010 kokteilile, et tähistada uut aastat ja meie jaoks nii olulise Lissaboni lepingu kehtivuse algust. Seega on kõik 12. jaanuaril kutsutud.

Kõike head teile. Häid jõule ja head uut aastat!

ISTUNGI JUHATAJA: DIANA WALLIS

asepresident

Simon Busuttil (PPE). – Lugupeetud juhataja! Fraktsiooni PPE hääletusnimekirjas on viga. Ma soovin fraktsiooni PPE kolleegide tähelepanu juhtida sellele, et hääletuses kahe eraldi hääletuse kohta peab meie hääletusnimekirjas olema pluss – seega pooldame kaht eraldi hääletust, mida me kohe hääletama hakkame.

William (The Earl of) Dartmouth (EFD). – Lugupeetud juhataja! See on fraktsiooni PPE siseasi ja ma ei näe põhjust, miks sellega täiskogu vaevata.

7.2. Dokumentidele juurdepääsu käsitleva õigusliku raamistiku vajalik edasiarendus lähtuvalt Lissaboni lepingu jõustumisest (hääletus)

7.3. Subsidiaarsuse põhimõtte kaitse (hääletus)

– Enne hääletust:

Martin Schulz (S&D). – (DE) Lugupeetud juhataja! Ma soovin korrata oma kodukorda puudutavat märkust.

(Kära saalist)

Mul on hea meel, et ma suudan alati kolleegid üles äratada. See paneb vere paremini käima.

Ma soovin veel kord artikli 177 lõike 4 alusel, et see hääletus lükataks edasi ja vahepeal uuritaks selle resolutsiooni ja hääletuse õiguspärasust.

Manfred Weber (PPE). – (DE) Lugupeetud juhataja, daamid ja härrad, kolleegid! Kõigepealt soovin ma käsitleda menetlust puudutavat väidet. Ma tuletaksin kõigile meelde, et me hääletasime just Cashmani raportit.

See on raport, mille parlament koostas poolelioleva õigusloomeprotsessi käigus. Meie õigusteenistus ütles, et see ei ole lubatud, kuid sotsiaaldemokraadid nõudsid selle läbiviimist. Kui me arutasime Itaalia ajakirjandusvabaduse küsimust, selgitas selle valdkonna eest vastutav volinik meile, et Euroopa Liidul puudub selle suhtes pädevus, kuid sotsiaaldemokraadid arvasid ikkagi, et oleks vaja Berlusconi rünnata. Alati, kui see on sotsiaaldemokraatidele vajalik, öeldakse, et meil ei ole pädevust. Kui aga teised inimesed on nende vastu, on meil ühtäkki pädevus olemas. Sellepärast ei peakski me neile järele andma.

Teine väide väärrib aga põhjalikku arutelu. Kas me vastutame inimõiguste konventsiooni eest? Ma soovin kolleegidele meelde tuletada, et pärast Lissaboni lepingu jõustumist saab Euroopa Liit inimõiguste konventsiooni osaliseks. See tähendab, et kui Itaalia parlamendil on õigus seda arutada, sest Itaalia on inimõiguste konventsiooni osaline, siis on ka Euroopa Parlamendil seda õigus arutada, sest ta saab tulevikus samuti inimõiguste konventsiooni osaliseks.

Minu kolmas ja viimane väide puudutab asjaolu, et me ei ole juristid, vaid poliitikud. See otsus puudutab miljoneid inimesi ja seepärast peaksime seda täna hääletama.

(Aplaus)

(Hääletus lükkati edasi.)

7.4. Valgevene (hääletus)

– Enne hääletust:

Jacek Protasiewicz (PPE). – Lugupeetud juhataja! Selle muudatusettepanekuga tahetakse suurendada teadlikkust hiljuti Valgevenes aset leidnud tagakiusamisjuhtumitest. Ma soovin oma suulise muudatusettepanekuga üksnes lisada muudatusettepanekus loetletud nimedele veel ühe, s.o ühe noore demokraatiaaktivisti nime. Ta rööviti käesoleva aasta 6. detsembril.

Seega kõlab tekst nii, et pärast Zimtser Daškevitši nimetamist soovin ma lisada „ja Yauhen Afnahel 6. detsembril 2009“. Ma soovin lisada vaid ühe isiku nende inimeste nimekirja, keda Valgevene valitsus on taga kiusanud.

(Parlament nõustus suulise muudatusettepanekuga.)

7.5. Vägivald Kongo Demokraatlikus Vabariigis (hääletus)

8. Selgitused hääletuse kohta

Suulised selgitused hääletuse kohta

– Raport: Reimer Böge (A7-0080/2009)

Siiri Oviir (ALDE). – (ET) Proua president! Paindlikkusinstrumendi kasutuselevõtmise osas tehtud otsus ilmestab institutsionaalse koostöö edukust ning annab veel kord kinnitust, et Euroopa institutsioonid peavad Euroopa majanduse elavdamise kava teise etapi rahastamist hädavajalikuks. Positiivne selles resolutsioonis oli ka see, et me suutsime majanduse elavdamise kava energeetikaprojektide jaoks leida puudujääva osa, kinnitades seda hiljem ka eelarves. Seepärast hääletasin resolutsiooni poolt.

– Raport: Reimer Böge (A7-0085/2009)

Siiri Oviir (ALDE). – (ET) Toetasin ka seda raportit, selle vastuvõtmist, sest lepituskomitee tulemus – teatavasti ei ole lepituskomitee väga lihtsalt ja kiiresti minev protsess – see tulemus oli positiivne, viimaks ellu Euroopa majanduse elavdamise kava, selle kava teatud eesmärgid. Positiivne oli ka see, et me hilisemal eelarve hääletusel toetasime eelnevat otsust, eraldades 2,4 miljardit nimetatutele tarbeks. Toetasin ka seda raportit.

– Raport: László Surján ja Vladimír Maňka (A7-0083/2009)

Chris Davies (ALDE). – Lugupeetud juhataja! Nick Griffin Briti Rahvusparteist andis mõista, et minu hääletust mõjutavad ärihuvid. Ma tahan uhkusega teatada, et toetan vähe süsinikdioksiidi tekitavat

tehnoloogiat, mis aitab võidelda kliimamuutuse vastu. Ma ei ole kunagi palunud oma töö eest tasu ega ole seda ka kunagi saanud. Ma teen seda tööd sellepärast, et usun selsse. Kõik osad või aktsiad, mis mul kunagi on olnud, on deklareeritud majandushuvide deklaratsioonis ja need ei ole kunagi takistanud mind arvustamast mõningaid tuuleenergia projekte.

Avatus ja läbipaistvus on olnud alati minu poliitilise tegevuse kvaliteedimärk ja enne, kui Nick Griffin püüab parlamendiliikmete mainet määrida, peaks ta selgitama, miks ei ole tema juhitud erakond suutnud kahel korral oma raamatupidamisaruannet Briti valimiskomisjonile õigel ajal esitada. Tema raamatupidajad ütlevad, et aruanne ei anna tõest ja õiglast ülevaadet erakonna tegevusest. Paljud inimesed kahtlustavad, et erakonna liikmete raha on kasutatud isiklikul eesmärgil. Kui härra Griffin seda eitab, siis võiks ta esitada aruanded, mille tema enda audiitorid on heaks kiitnud.

Ashley Fox (ECR). – Lugupeetud juhataja! Lubage mul väänata 18. sajandi Inglise parlamendi liikme John Dunningu sõnu ning öelda, et ELi eelarve on suurenenud ja suureneb veelgi ning seda tuleks vähendada.

Mina hääletasin eelarvet käsitleva resolutsiooni vastu, sest see on vastuolus sisemajanduse kogutoodangu kohta kehtestatud 1% piirmääraga. Seda piirmäära ei tohiks me ületada. Me peame meeles pidama, et iga kulutatud euro tuleb maksumaksjalt. Me peaksime maksumaksjate rahaga mõistlikult ümber käima, kuid see eelarve ei ole mõistlik.

Syed Kamall (ECR). – Lugupeetud juhataja! Nagu eelkõnelnud kolleeg, hääletasin ka mina eelarve vastu. Huvitav on see, et me räägime kogu aeg Euroopa ühistest väärtustest ja solidaarsusest kodanikega. Kuid ajal, mil paljud kogukonnad ja pered võitlevad praeguse majandusliku olukorraga, näevad vaeva, et oma arveid maksta, mõned neist on töökohast ilma jäänud, mõnel ka palka vähendatud, on minu arvates ennekuulmatu, et me hääletame suurendatud eelarve üle, milles ei ole praegust majandusolukorda üldse arvesse võetud.

Me vajame usaldusväärset rahandust, me peame näitama, et mõistame valijate muresid, ja me peame maksumaksja rahaga mõistlikult ümber käima. Vaid nii saame luua majanduskasvu, mida on hädasti vaja, et aidata kodanikke kõigis Euroopa Liidu riikides. Sellepärast hääletasin ma selle eelarve vastu.

Ma soovin kõikidele häid jõule ja head uut aastat!

– Resolutsiooni ettepanek B70248/2009

Laima Liucija Andrikiene (PPE). – Lugupeetud juhataja! Ma hääletasin resolutsiooni poolt, sest täna siin viibivad valgevenelased näitavad, kui tihedad on nende sidemed Euroopa Liiduga.

Hoolimata sellest, et Valgevene on teinud suuri sõnu, on muutused olnud seni väga tagasihoidlikud. Hiljuti kuulsime opositsioonilt, et president kavatseb kirjutada alla seadlusele, millega piiratakse juurdepääsu vabale teabele internetis.

EL peab kindlasti Valgevenet toetama, et tuua ta Euroopale lähemale, kuid eeskätt tuleb meil tihendada sidemeid Valgevene rahvaga.

Näib, et praegu püüame tihendada sidemeid Valgevene võimuesindajatega ja peatame neile kehtestatud sissesõidukeelde, kuid Valgevene tavakodanike jaoks on sissesõidukeelud endiselt jõus. 60 eurot maksev Schengeni viisa on enamiku valgevenelaste jaoks liiga kallis. Samal ajal on viisa Venemaa kodanike jaoks poole odavam. ELile ei oleks kahjulik ka see, kui Valgevene kodanikud maksaksid vaid viisa tegeliku hinna, mis ei ole üle viie euro.

Juhataja. – Ma oleksin tänulik, kui härra Brok ja härra Saryusz-Wolski läheksid ja jätkaksid oma vestlust kusagil mujal. Härra Brok, kas te võiksite palun jätkata oma vestlust väljaspool saali?

Kas te võiksite palun jätkata oma vestlust väljaspool saali?

Välja!

Härra Brok, palun lahkuge saalist ja jätkake oma vestlust väljas.

Härra Preda, kui te soovite selgitada hääletust Valgevene kohta, siis annan ma teile nüüd sõna. Kas te soovite seda?

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Ma soovin selgitada, miks ma hääletasin härra Schulzi ettepaneku poolt. Kuna ma ei arvanud, et siin selline ettepanek tehakse, siis ma ei registreerinud ennast enne, kuid soovin selgitada, miks ma andsin poolthääle härra Schulzi esimesele ettepanekule, mis on seotud...

(Juhataja katkestas kõneleja.)

Juhataja. – Mul on kahju, aga see ei ole võimalik. Ma arvasin, et te soovisite rääkida Valgevenest.

– Resolutsiooni ettepanek B70187/2009

Laima Liucija Andrikiene (PPE). – Lugupeetud juhataja! Ma hääletasin selle resolutsiooni poolt, sest arvan, et Kongo olukord on kohutav. Iga kuu sureb riigis kümneid tuhandeid inimesi relvastatud rühmituste vägivalda tagajärjel. Niisuguste kuritegude keskmeks on sageli Kongo relvajõud, kes kasutavad mõnikord mõõdutundetult vägivalda, mille ohvrid on tavaliselt tsiviilelanikud. Naiste olukord on kohutav, sealjuures on riigis suureks probleemiks seksuaalvägivald. On teateid, et vägistamisi on toime pannud peaaegu iga sõdiv pool, sealhulgas Kongo relvajõud.

Meil on hea meel, et EL on Kongos kohal. Euroopa sõjaline sekkumine aitas ära hoida sellise olukorra nagu Rwandas. ELi politseimissioon on eriti oluline, sest Kongo põhiprobleemid on karistamatus ja võimetus kuritegude eest kohut mõista. Märkimisväärse edu saavutamiseks vajame aga rahvusvahelise üldsuse suuremat osalust. Just seepärast tuleb ÜRO Kongo missiooni raames võtta rohkem meetmeid ja anda ÜRO-le rohkem vahendeid.

Nirj Deva (ECR). – Lugupeetud juhataja! Kui meie läheme jõulupuhkusele ja naudime rasvast kalkunit ja muid pidusööke, peame mõtlema ka selle peale, et paljud inimesed Kongo Demokraatlikus Vabariigis surevad samal ajal.

Alates 1999. aastast on seal tapetud ligikaudu viis miljonit inimest ja iga kuu tapetakse seal umbes 45 000 inimest – sama palju, kui on Inglismaa väikelinnas elanikke. Jõule tähistades peaksime selle peale mõtlema ja mõtisklema ka selle üle, kas me elame Kongo Demokraatliku Vabariigi inimestega ikka samal planeedil.

Ligikaudu kakskümmend aastat või veelgi kauem on ÜRO sangarlikult püüdnud olukorda stabiilsust tuua, kuid seda vaid 20 000 sõduriga. Kuidas nad saaksidki tagada rahu 20 000 sõduriga? Me peame aitama ÜRO-l tõhusalt tööd teha ning vahistada inimesed, kes tegutsevad karistamatult ja vägistavad ja tapavad naisi ja lapsi. Me peame selle tõepoolest lõpetama.

– Resolutsiooni ettepanek B70191/2009

Simon Busuttil (PPE). – Lugupeetud juhataja! Ma soovin fraktsiooni PPE nimel teada anda, et fraktsioon PPE hääletas selle resolutsiooni vastu, aga mitte sellepärast, et me ei poolda läbipaistvust või juurdepääsu dokumentidele, eriti uue lepingu alusel, vaid sellepärast, et fraktsioon esitas oma resolutsiooni, mis meie arvates tagaks tasakaalukama lähenemise sellele tundlikule teemale, kuid mida me lõpuks ei hääletanud.

Kui me arutame dokumentidega tutvumise võimaluse ja läbipaistvuse teemat, peame olema ettevaatlikud, et me ei läheks liiale ega võimaldaks juurdepääsu dokumentidele niisugusel määral ega kehtestaks niisugust korda, mis muudab kogu süsteemi teostamatuks. Kui me teeme salajased ja suletud läbirääkimised täiesti avalikuks, kahjustame sellega lõpuks neid läbirääkimisi ja kogu süsteemi, millele me toetume.

Kirjalikud selgitused hääletuse kohta

– Raport: Reimer Böge (A7-0080/2009)

Andrew Henry William Brons (NI), kirjalikult. – Ma hääletasin selle poolt väga vastumeelselt. Selles raportis käsitleti põhiliselt olemasolevate vahendite ümberjaotamist, kuid see hõlmas ka rahalise abi andmist paindlikkusinstrumendi raames. Peamine eesmärk oli anda rahalist abi Bulgaariale ja teistele riikidele, kes on olnud sunnitud oma tegutsevad tuumaelektrijaamad dekomisjoneerima, ehkki see on nende veendumuste vastu. EL lubas neile rahalist abi anda ja seda lubadust tuli pidada.

David Casa (PPE), kirjalikult. – Pärast 18. novembril 2009. aastal toimunud lepituskohtumist suutsid Euroopa Parlament ja nõukogu saavutada kokkuleppe, mis puudutab paindlikkusinstrumendi kasutamist Euroopa majanduse elavdamise kava ja Bulgaaria Kozloduy tuumaelektrijaama dekomisjoneerimise rahastamiseks. Ehkki mõlemad on olulised, leian ma, et nimetatud tuumaelektrijaama nõuetekohane ja korrektne dekomisjoneerimine on siiski tähtsam. Seega otsustasin ma raportööri toetada ja hääletasin raportit poolt.

Diogo Feio (PPE), kirjalikult. – (PT) Arutlusel olev resolutsiooni ettepanek puudutab ajavahemikuks 2010–2013 ette nähtud Euroopa vahendite eraldamist Bulgaaria Kozloduy tuumaelektrijaama dekomisjoneerimiseks ja paindlikkusinstrumendi kasutuselevõtmist sel eesmärgil. Sellega täidetakse Bulgaariale ühinemisel antud lubadus.

Samuti puudutab see paindlikkusinstrumendi raames antavat lisaraha Euroopa majanduse elavdamise kava teise etapi jaoks, mis on seotud energeetikavaldkonnaga, sest sellele ei ole veel piisavalt vahendeid eraldatud.

Ma ei eita, et tuumaenergia võiks olla üks osa Euroopa tasakaalustatud energiaallikate valikust ning et selle kasutamine võib vähendada antud valdkonnas meie sõltuvust välistest tarnijatest, kuid arvan, et Euroopa Liit peab aitama kaasa selle vananenud tuumaelektrijaama sulgemisele ja tagama ühtlasi majanduse elavdamise projektide piisava rahastamise.

Nii Kozloduy tuumaelektrijaama dekomisjoneerimisega saavutatav keskkonnaohutus kui ka suuremad investeeringud energiaprojektidesse on head põhjused paindlikkusinstrumendi kasutuselevõtmiseks.

José Manuel Fernandes (PPE), kirjalikult. – (PT) 18. novembril 2009. aastal toimunud lepituskohtumisel otsustati võtta kasutusele paindlikkusinstrument, et rahastada 2010. aastal 75 miljoni euroga Kozloduy tuumaelektrijaama dekomisjoneerimist. Ma taunin seda, et komisjon andis rahastamisvajadusest teada alles kirjalikus muutmissettepanekus nr 2/2010 pärast parlamendis toimunud esimest lugemist, s.t pärast seda, kui parlament oli oma prioriteedid kindlaks määranud.

See suurendas survet alamrubriigile 1a, mõjutas oluliselt 2010. aasta eelarve läbirääkimiste kulgu ja seadis ohtu Euroopa Parlamendi poliitilised eesmärgid. Kuid oma lubadusi tuleb pidada ja need lubadused on antud Bulgaaria Euroopa Liiduga ühinemise tingimusi käsitlevas protokollis, mis sisaldab ELi kohustust rahastada Kozloduy tuumaelektrijaama dekomisjoneerimist. Kokku 225 miljoni euro suurust lisaraha, mida on vaja ajavahemikul 2011–2013, tuleb käsitleda mitmeaastase finantsraamistiku vahekokkuvõttes. Kozloduy tuumaelektrijaama sulgemise täiendava rahastamisega aastatel 2011–2013 ei tohi ohtu seada olemasolevate mitmeaastaste programmide ja meetmete rahastamist. Seepärast hääletasin ma raporti poolt.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), kirjalikult. – (FR) Nimetatud raha kasutatakse Euroopa majanduse elavdamise kava energeetikavaldkonna tegevuspõhimõtete alusel. Sellepärast jään ma erapooletuks.

– Raport: Reimer Böge (A7-0085/2009)

David Casa (PPE), kirjalikult. – Komisjon koostas majanduse elavdamise kava ühe vastusena majanduskriisile, mis on Euroopat viimastel aastatel laastanud. Sellega tahetakse elvdada majandustegevust ja taastada tarbijate usaldust, kuid eeskätt tagada laenutegevuse jätkumine. On olnud tarvis näidata üles paindlikkust ja võimaldada vajaduse korral jagada eri eelarvete vahendeid ümber. Just seepärast toetasin ma raportööri seisukohti ja hääletasin ettepaneku poolt.

José Manuel Fernandes (PPE), kirjalikult. – (PT) Euroopa majanduse elavdamise kava, millele Euroopa Parlament eraldas 2009. aasta märtsis viis miljardit eurot, on jagatud üleeuroopalisteks energeetikaprojektideks ja maapiirkondade lairiba-internetiühenduse projektideks. See on majanduskriisi lahendamiseks oluline vahend, sest aitab elvdada majandust ja seega luua töökohti. 18. novembril toimunud lepituskohtumisel saavutasid Euroopa Parlament, nõukogu ja komisjon kokkuleppe majanduse elavdamise kava teise aasta (2010) rahastamise osas kogusummas 2,4 miljardit eurot. Nimetatud energeetika- ja lairiba-internetiühenduse projektide rahastamine eeldab mitmeaastase finantsraamistiku (2007–2013) läbivaatamist.

Majanduse elavdamise kava rahastamist ei tohiks järgmistele aastatele edasi lükata ja seepärast on mul saavutatud kokkuleppe üle hea meel. Ma soovin veel tuua esile seda, et kehtiv mitmeaastane finantsraamistik ei vasta Euroopa Liidu rahalistele vajadustele. Seega peaks komisjon esitama viivitamata ettepaneku finantsraamistiku vahekokkuvõtte kohta. Samuti toetan ma vajadust pikendada 2007.–2013. aasta finantsraamistikku aastateni 2015–2016. Seepärast hääletasin raporti poolt.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjalikult. – (PT) Ehkki kõnealuste vahendite kasutuselevõtmisel on teatud soodne mõju, ei piisa nendest kaugeltki selleks, et vastata maapiirkondade abivajadusele. Euroopa Liidu riikide põllumajandusel on palju muid vajadusi. Põllumaad harivad talunikud nõuavad põllumajanduspoliitikat, milles edendatakse tootmist ning millega tagatakse neile korralik elatis ja hoitakse ära maapiirkondade jätkuv kõrbestumine.

Nii et kui me tõesti soovime kaasa aidata Euroopa majanduse elavnemisele, siis ei piisa vaid sõnadest, et edendame solidaarsust energiaallikate valdkonnas ja lairiba-internetiühendust maapiirkondades.

Nagu me varemgi oleme öelnud, on vaja põhjalikult muuta ühenduse poliitikat ja suurendada märkimisväärselt eelarvevahendeid.

Seepärast jääme me erapooletuks.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), kirjalikult. – (FR) Euroopa majanduse elavdamise kava energeetikat käsitlev etapp hõlmab mõningaid silmapaistvaid ettepanekuid. Tehakse ettepanek luua spetsiaalne 2020. aasta fond ja suurendada kaupade keskkonnahoidlikkust käsitlevaid riiklikke nõudeid ning pakutakse välja stiimul ehitada energiatöhusaid hooneid. Mis puudutab Bulgaarias asuva Kozloduy esimese põlvkonna tuumaelektrijaama dekomisjoneerimist, siis see on hädavajalik. Samas väärrib märkimist, et EL ei kavatse anda mitte mingisugust toetust projektile, mille abil saaksime tuumaenergiast loobuda.

Ehkki tegemist on kiireloomulise küsimusega, on ilmselge, et EL ei ole seadnud endale kindlaks eesmärgiks loobuda maksimumini viidud tootlikkusest. Kuidas ta seda saakski, kui ta peab esmatähtsaks liberalismi põhimõtteid, mida ta selles majanduse elavdamise kavas ülistab? Sellepärast otsustasin ma selles küsimuses erapooletuks jääda.

– Raport: László Surján ja Vladimír Maňka (A7-0083/2009)

Liam Aylward (ALDE), kirjalikult. – (GA) Ma toetasin Euroopa Liidu 2010. aasta eelarvet. Eriti hea meel oli mul nõukoguga saavutatud kokkuleppe üle, millega antakse piimatootjatele 300 miljonit eurot lisatoetust. 2010. aasta eelarve läbirääkimistel oli parlamendi üks nõudmine see, et piimasektori kriisi lahendamiseks luuakse 300 miljoni euro suurune piimafond. Ehkki komisjon nõustus alguses ettepanekuga, tahtis ta sellesse fondi panna vaid 280 miljonit eurot.

See raha on suureks abiks piimatootjatele, kellele suvised madalad hinnad tegid ränka kahju ja kellel on probleeme likviidsusega. Samuti väljendan ma heameelt selle üle, et eelarves toetati eriolümpiamängude korraldamist ning rahuldati taotlus rahastada 2010. aastal Varssavis toimuvaid Euroopa eriolümpia suvemänge ja 2011. aastal Ateenas toimuvaid maailma eriolümpia suvemänge. Eriolümpiale eraldati kuus miljonit eurot ja raha antakse veel juurde ka 2011. aastal.

Françoise Castex (S&D), kirjalikult. – (FR) Ma hääletasin üsna tõrksalt Euroopa finantsaasta 2010 eelarve poolt, et mitte seada ohtu Euroopa majanduse elavdamise kava teise etapi (energiainfrastruktuuri ja lairiba-internetiühenduse) rahastamist, mikrokrediidi edendamist puudutava uue Euroopa algatuse käimalükkamist (see on 2010. aastal 25 miljonit eurot) või piimasektorile hädaabi andmist (300 miljonit eurot lisaraha). Ma soovin märkida, et mina ja mu prantsuse sotsialistidest kolleegid hääletasime juba 2006. aastal 2007.–2013. aasta finantsperspektiivi vastu. Toona kritiseerisime väikesemahulist eelarvet, mis oma puuduste tõttu ei võimaldanud arendada kaugeleulatuvaid uuenduslikke projekte. Nüüd on meie mõtted leidnud kinnitust: praegune eelarve ei võimalda meil kriisi lahendada ja see näitab Euroopa poliitilise projekti puudumist. Ehkki seninägematu majanduskriis, mis Euroopas praegu valitseb, nõuab liidult otsusekindlat ja ühist reaktsiooni, on nõukogu ja komisjon otsustanud lasta liikmesriikidel nende oma elavdamiskavad välja töötada. Niisuguse eelarvega nagu praegune ei saa me taastada püsivat majanduskasvu ja võidelda kliimamuutustega.

Vasileica Viorica Dăncilă (S&D), kirjalikult. – (RO) 2010. aasta eelarve hääletuse tulemused tähistavad olulist sammu niisuguste ühiste normide ja meetmete väljatöötamise ja kohaldamise poole, mida on vaja energeetika-, tehnoloogia-, põllumajandus- ja infrastruktuurivaldkonna reguleerimiseks. Olukorras, kus liikmesriikide majandus peab kriisiga toime tulema, peetakse seda piisavaks toetuseks. Mul on hea meel, et piimatootjatele, kes seisavad vastamisi ebakindlust põhjustava hinnalangusega, eraldati viivitamatu abina 300 miljonit eurot, ehkki esialgu taheti eraldada vaid 280 miljonit. Ma usun, et kõnealuste meetmete abil tegeldakse küll ka põhjustega, kuid eelkõige tegeldakse nende abil tagajärgedega, mis on omakorda põhjustanud praeguse majanduskriisi ajal piimatoodete turul hinnalanguse.

Marielle De Sarnez (ALDE), kirjalikult. – (FR) Eli 2010. aasta eelarve võeti äsja vastu. Selle 2,4 miljardi euro suuruse eelarvega saame rahastada Euroopa majanduse elavdamise kava teist ja ühtlasi viimast etappi, ning see on hea uudis. Kahjuks viivitab nõukogu läbirääkimistega mikrokrediidi edendamise Euroopa programmi rahastamise üle. See programm oleks majanduskasvu elavdamiseks eriti kasulik ja vajalik.

Samamoodi on ülimalt kahetsusväärne, et kuigi praegu valitseb enneolematu majandus- ja sotsiaalkriis ning 2010. aasta on kuulutatud vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse vastu võitlemise Euroopa aastaks, lükkas nõukogu tagasi Euroopa Parlamendi muudatusettepaneku, milles sooviti suurendada rahalist abi inimestele, kes seda kõige rohkem vajavad.

Samas on jällegi kiiduväärt Euroopa Ülemkogu eelmisel reedel avaldatud teade, et EL ja liikmesriigid on valmis eraldama arenguriikide abistamiseks kliimamuutuste vastases võitluses 2010.–2012. aastani 2,4 miljardit eurot aastas ja aitama neid vahendeid kiiresti rakendada. Kui aga nõukogu tahab olla järjekindel ja vastutustundlik, peab ta nõustuma, et 2007.–2013. aasta finantsraamistiku vahetähtsuse on hädavajalik. Ilma selleta teenib see uudis kahjuks vaid reklaami eesmärki.

Göran Färm, Anna Hedh, Olle Ludvigsson ja Åsa Westlund (S&D), kirjalikult. – (SV) Meie, Rootsi sotsiaaldemokraadid, otsustasime hääletada Euroopa majanduse elavdamise kava teise osa rahastamise poolt. See kava on suur samm meie ühises töös selle nimel, et EL saaks finants- ja majanduskriisist taastuda. Suur osa majanduse elavdamise kavast hõlmab investeringuid süsinikdioksiidi kogumise ja säilitamise tehnoloogiasse. Me küll pooldame põhjalikumaid teadusuuringuid nimetatud valdkonnas, kuid arvame, et seni, kui seda tehnoloogiat ei ole võrreldud teiste süsinikdioksiidi vähendamise meetoditega, ei peaks me sellele ülemäära palju keskenduma. Niisugune võrdlus võimaldaks meil investeerida ELi vahenditesse, mille abil saaks kõige tõhusamalt kliimamuutuste vastu võidelda.

Me toetame eelarvelisi kulukohustusi ja hääletasime kõikide osade poolt, välja arvatud nõue kehtestada alaline fond piimasektorile. Sellele hääletasime vastu.

Diogo Feio (PPE), kirjalikult. – (PT) Nagu ma juba ütlesin, on minu arvates oluline, et kui me arutame vahendite eraldamist Euroopa majanduse eri sektoritele, tuleb arvesse võtta praeguse kriisi erilisi olusid. Ma arvan, et kõige olulisem on eraldada vahendeid Euroopa majanduse elavdamise kava rakendamiseks, eriti majanduskasvu, konkurentsivõimet, ühtekuuluvust ja töökohtade kaitset edendavate meetmete vastuvõtmiseks.

Rõhutan, et vajalikud vahendid tuleb kindlasti eraldada nii, et kriisi peamised ohvrid – väikesed ja keskmise suurusega ettevõtted – saaksid kriisiga toimetulemiseks abi, ning struktuuri- ja ühtekuuluvusfondid on riikide majanduskasvu jaoks määrava tähtsusega.

Pean aga kahetsusväärseks, et piimasektori fondi loomiseks eraldati vaid 300 miljonit eurot. Seda on minu arvates liiga vähe. Kui võtta arvesse selle sektori praegust kriisi, oleks minu arvates õigustatud suuremate vahendite eraldamine, et aidata tootjatel raskustest üle saada.

José Manuel Fernandes (PPE), kirjalikult. – (PT) See on eelarve, mis aitab võidelda töötusega ja elavdada majandust. Parlament peab esmatähtsaks Euroopa majanduse elavdamise kava, mida rahastatakse tuleval aastal 2,4 miljardi euroga. Ma kiidan heaks täiendava 300 miljoni euro eraldamise piimasektori toetuseks, kuid pooldan siiski omaette eelarverubriigi loomist, et kehtestada sellele sektorile alaline fond. Samuti pean väga oluliseks, et kehtiv mitmeaastane finantsraamistik (2007–2013) vaadataks läbi ja seda pikendataks finantsaastateni 2015–2016, nagu me selles eelarves välja pakkusime. Ma soovin esile tuua, et võitlus kliimamuutuste vastu on ELi esmatähtis eesmärk, millele ei ole selles eelarves piisavalt tähelepanu pööratud. Soovin esile tuua ka seda, et energiavarustuse kindlus on liidu jaoks eluliselt tähtis, ja seepärast väljendan rõõmu Nabucco projekti allkirjastamise üle. Euroopa Parlamendi ja teiste institutsioonide eelarved, mis on esitatud teisele lugemisele, on samasugused, nagu me need esimesel lugemisel heaks kiitsime. Rubriigi 5 all on meil 72 miljoni euro suurune varu, mida kasutatakse eelistatavalt Lissaboni lepingu jõustumisega seotud otseste lisakulude katmiseks. Seepärast hääletasin ma raportit poolt.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjalikult. – (PT) Me hääletasime vastu raportile, milles väljendatakse „heameelt üldisele kokkuleppele jõudmise üle 2010. aasta eelarve osas“, sest selles ühenduse eelarves kajastuvad juba Euroopa Liidule Lissaboni lepingus seatud eesmärgid. See Euroopa Liit on järjest neoliberaalsem ja sõjalisem ning mureseb järjest vähem majandusliku ja sotsiaalse ühtekuuluvuse pärast.

Keset majandus- ja sotsiaalkriisi, mis mõjub laastavalt tööhõivele ja inimeste elutingimustele, on vastuvõetamatu, et ühenduse eelarveprojekti on makseid 11 miljardi euro võrra vähem, kui finantsperspektiivis ette nähti.

Meil on aga hea meel, et mõned meie esitatud muudatusettepanekud võeti vastu. Need on:

- eelarverubriigi loomine tekstiili- ja jalatsitööstuse meetmete jaoks, et töötada selle tööstuse tarvis välja ühenduse programm, ja

- veel ühe eelarverubriigi loomine, et edendada üleminekut ebastabiilsetelt töökohtadelt tagatud õigustega tööle.

Nende ettepanekutega tahetakse esiteks juhtida tähelepanu praegu tekstiilitööstuses valitsevale sügavale kriisile, mille osaliselt põhjustas järsult suurenenud import kolmandatest riikidest, ning teiseks tahetakse nendega aidata võidelda ebastabiilsete töökohtade, töötuse ja vaesuse kiire kasvu vastu.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D), kirjalikult. – (PL) Lugupeetud juhataja! Lepitusmenetluse käigus saavutati kokkulepe niisuguses kulude tasemes, mis oli parlamendi jaoks rahuldav ja liidu järgmise aasta tähtsaimate eesmärkide elluviimiseks piisav. Eriti olulised on kokkulepped, mis puudutavad Euroopa majanduse elavdamise kava, sealhulgas energeetikavaldkonna projektide rakendamist, milleks eraldati 1,98 miljardit eurot. 420 miljonit eurot eraldati lairiba-interneti kättesaadavuse parandamiseks, sest see aitab ellu viia Lissaboni strateegia põhimõtteid. Märkimisväärsed viimase hetke muudatusi tehti kavandatud halduskuludes, mis on seotud Lissaboni lepingu jõustumisega.

Nii Euroopa Ülemkogu muutmine ELi institutsiooniks kui ka Euroopa Ülemkogu alalise eesistuja ametikoha ja välisteenistuse loomine mõjutavad ka liidu eelarvet. Euroopa Ülemkogu ja selle eesistujaga seotud kulud on hinnanguliselt 23,5 miljonit eurot ja need kaetakse 2009. aasta säästudest, kuid välisteenistuse loomise kulud võivad olla isegi suuremad kui 72 miljonit eurot, mis on praegu 2010. aasta eelarve varu. Seega ei lõpe arutelu 2010. aasta kulude üle täna. Võib selguda, et varudest ei piisa, ja siis on vaja eelarves parandus teha. Seega on vaja pöörduda liikmesriikide poole, et nad näitaksid üles vastutustunnet ja eraldaksid liidule vajalikud vahendid, et ta saaks täita Lissaboni lepingust tulenevaid uusi kohustusi.

Sylvie Guillaume (S&D), kirjalikult. – (FR) Ma hääletasin 2010. aasta eelarve poolt mõnevõrra tõrksalt, sest see ei aita lahendada meie ees seisvaid probleeme ei seoses raske majandus- ja sotsiaalkriisiga ega ka kliimamuutuste vastase võitlusega. Ma tahtsin oma hääletusega tähtsustada toetust Euroopa majanduse elavdamise kavale, mikrokrediiti puudutava uue algatuse käimalükkamisele (2010. aastal 25 miljonit) ja piimasektori jaoks hädaabi andmisele (300 miljonit eurot). Tulevikus peame analüüsima ELi eelarveraamistiku tõhusust, et tagada endale ühised vahendid reformide läbiviimiseks vajalike meetmete võtmiseks.

Jörg Leichtfried (S&D), kirjalikult. – (DE) Mina hääletasin ELi 2010. aasta eelarvet käsitleva raporti poolt. Ma olen eriti rahul asjaoluga, et ehkki see on viimane eelarve, mis valmis Nice'i lepingu kohaselt, ja ehkki selle järgi ei ole Euroopa Parlamendil vormikohast otsustusõigust põllumajanduskulude üle, õnnestus meil läbirääkimiste käigus saavutada piimatootjate toetuseks 300 miljoni euro suuruse eelarverea loomine.

Petru Constantin Luhan (PPE), kirjalikult. – (RO) ELi 2010. aasta eelarvega täidetakse kohustusi, mis on Euroopa tasandil juba varem võetud Euroopa majanduse elavdamise kava raames. Ehkki ülesanne leida vajalikud vahendid nii kriisist tulenenud probleemide lahendamiseks kui ka käimasolevate Euroopa Liidu arenguprojektide jätkamiseks oli meie jaoks üsna raske, arvan, et selle eelarve vahenditest piisab mõlema jaoks. Näiteks säilitati komisjoni presidendi 2008. aasta lõpus võetud kohustused ja lisati ka selliseid uuenduslikke meetmeid nagu ettevalmistav meede „Programm Erasmus noortele ettevõtjatele”. See eelarve võimaldab Rumeenial kasutada jätkuvalt struktuuri- ja ühtekuuluvusfondide rahalist toetust. Lisaks luuakse sellega head väljavaated käsitleda nii Euroopa Liidu idapiiri kui ka Musta mere piirkonna küsimust, sest eelarvest eraldati vahendid Musta mere basseini keskkonnaseiret ette valmistavale meetmele ja ühisele Euroopa raamprogrammile, millega seda piirkonda arendatakse. Samuti oleme praegusele raskele ajale vaatamata pööranud tähelepanu turismile, mis on üks arenguallikas ja mida on esile tõstetud sellega, et eelarvevahendeid eraldatakse säästvate ja sotsiaalsele turismile.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), kirjalikult. – (FR) Euroopa Liidu eelarve peegeldab tema poliitikat: see on neoliberaalne ega võta arvesse enamuse huve. Kapitalistliku süsteemi kriis ja keskkonnakriis, mille on põhjustanud sõge kinnisidee, et lõputut kasumijanu aitab kustutada viimase piirini viidud tootlikkus, ei ole sellele mingisugust mõju avaldanud. EL jätkab valimatult neoliberaalsete põhimõtete kohaldamist, pööramata piisavalt tähelepanu tõenditele selle kohta, kui ebaefektiivsed on need majanduslikult ning kui kahjulikud keskkonnale ja ühiskonnale.

Alles eile hääletas Euroopa Parlament abi andmist Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondist. Selle fondi eesmärk on üksnes anda sotsialistlik ettekäane suurte korporatsioonide, näiteks Fordi, Nokia ja Delli mõttetutele ümberpaigutustele. See on vaid üks näide. Mida me saame öelda Euroopa majanduse elavdamise kava kohta, mis pooldab vabakaubandust, paindlikku tööd ja maksimumini viidud tootlikkust? Seda, et niisugune Euroopa ei ole kindlasti mitte lahendus, vaid probleem. Selle eelarve poolt hääletamine oleks vastuolus Euroopa üldiste huvidega.

Nuno Melo (PPE), kirjalikult. – (PT) Täna vastu võetud raport on väga oluline mitmest küljest, kuid eeskätt sellepärast, et see hõlmab 2,5 miljardi euro suurust majanduse elavdamise kava. Heaks kiideti ka 300 miljoni

euro eraldamine tekstiilisektorile – parlament on seda nõudnud juba pikka aega. Eelarve sisaldab ka mitmesuguseid toetusi, millega tahetakse väärtustada keskseid majandussektoreid, näiteks rõiva- ja jalatsitööstust ning kalavarude uuendamise soodustamiseks kalandussektorit. Minu kodumaal on need väga olulised sektorid. Kõrbestumise peatamise ja töökohtade säilitamise katseprojektid on praeguse majanduskriisi ajal ülimalt olulised. Tuleb veel märkida, et see oli viimane ELi eelarve, mis koostati Nice'i lepingu kohaselt. Lissaboni lepingu järgi hakkavad parlamendi volitused kehtima kogu eelarve kohta.

Willy Meyer (GUE/NGL), kirjalikult. – (ES) See eelarve ei aita lahendada Euroopa Liidu ees seisvaid majandus-, sotsiaal- ja keskkonnaprobleeme, mida kriis on süvendanud.

Samuti ei võeta selles arvesse suurenenud sotsiaalset ja piirkondlikku ebavõrdsust, töötust ja vaesust. Euroopa Liidu eelarve peab aitama tõhusalt tähtsustada lähenemispoliitikat, mis tugineb ühiskondlikule arengule, iga liikmesriigi potentsiaali säilitamisele ja parandamisele, loodusvarade säästvale kasutamisele ja keskkonnakaitsele, et saavutada tõeline majanduslik ja sotsiaalne ühtekuuluvus.

Kogu minu fraktsioon on vastu ühenduse eelarve kasutamisele sõjalisema ja neoliberaalsema Euroopa Liidu saavutamiseks. Sellepärast oleme ka eelarves välja pakutud sõjaliste kulude suurendamise vastu. Sellega seoses soovime toonitada vajadust ühise välis- ja julgeolekupoliitikaga seotud kulude demokraatliku kontrolli järele. Need eelarvekulud jäävad halli alasse, mis on väljaspool seda kontrolli.

Andreas Mölzer (NI), kirjalikult. – (DE) Majanduskriisi ajal, mil Euroopa kodanikke mõjutavad koondamislained ja sotsiaalteenuste vähenemine, peab ka Euroopa Liit kokku hoidma. Majanduslikult raskel ajal on mõistagi vaja meetmeid, millega majandust stimuleerida, kuid on küsitav, kas seda on võimalik saavutada niisuguste vahenditega nagu Euroopa majanduse elavdamise kava. Varem palju kiidetud ELi programmid on osutunud sisutuks. Lisaks on paljud ELi toetused loonud pinnase mitmesuguste vahendite kuritarvitamiseks. See tähendab, et maksumaksja raske vaevaga teenitud raha on kadunud vaikselt mööda kahtlasi kanaleid teadmata suunas. ELi eelarve jätkuva paisutamise asemel on vaja toetuste süsteemi põhjalikku taasriigistamist. Sellepärast lükkan ma eelarveprojekti tagasi.

Aldo Patriciello (PPE), kirjalikult. – (IT) Lugupeetud juhataja, daamid ja härrad! Ma tunnustan raportööri suurepärase töö eest, sest tal õnnestus tagada Euroopa majanduse elavdamise kava rahastamine 1,98 miljardi euro ulatuses ja muuta see 2010. aasta eelarve põhieesmärgiks.

Olen kindel, et uus kava annab rohkem hoogu majanduskasvule, konkurentsivõimele, ühtekuuluvusele ja töökohtade kaitsele Euroopas, kuid näitab samal ajal ELi eelarvet vahendina, milles seatakse esikohale Euroopa kodanikud ja mis võimaldab probleemidele asjakohaselt reageerida, et aidata üle saada viimasel ajal meie maailmajagu tabanud majanduskriisist.

Nüüd on komisjoni ülesanne tagada, et kõik projektid, mida majanduse elavdamise kava raames rahastatakse, oleksid täielikus kooskõlas ELi keskkonnanalaste õigusaktidega. Kiita tuleb ka ühisdeklaratsiooni, milles nõutakse struktuuri- ja ühtekuuluvusfondide vahendite kasutamise lihtsustamist ja eesmärgipärasemat jaotamist, et kergendada majanduskriisi mõjuga toimetulekut.

Raskustest ülesaamiseks mõeldud 300 miljoni euro eraldamine piimasektorile on samuti väga tulemuslik. Selleks eraldati 20 miljonit eurot rohkem, kui nõukogu soovitas, mistõttu me võime selle üle vaid rõõmustada.

Marit Paulsen, Olle Schmidt ja Cecilia Wikström (ALDE), kirjalikult. – (SV) Meie arvates tuleb põllumajanduspoliitika reguleerimist vähendada ning muuta see turupõhiseks, kui tahetakse, et see oleks tarbijatele ja maarahvale tulus. Seetõttu on vaja läbi viia ühise põllumajanduspoliitika põhjalik reform.

Võimalikult kiiresti, hiljemalt 2015. aastaks, tuleks kaotada igasugused põllumajanduse ekspordi- ja tootmistoetused. ELi ja USA põllumajandustoetuste kaotamine on samuti oluline, kui me soovime üleilmse vaesuse ja nälja vastu võidelda. Samal ajal tuleb järk-järgult kaotada põllumajandustoodangule ja kalale kehtestatud kaubandustõkked, et võimaldada toiduga vabalt kaubelda.

Põllumajandust käsitlev osa ELi 2010. aasta eelarves kuulub rubriigi 2 „Loodusvarade kaitse ja majandamine” alla ja see moodustab niinimetatud 3. plokki. See plokk hõlmab sekkumis- ja toetusmeetmeid, mille vastu me oleme, sealhulgas mitmesuguseid ladustamismetmeid – näiteks alkoholi jaoks – ning ulatuslikku ELi toetust veinisektorile. Samuti hõlmab see ELi piima- ja puuviljatoetust koolidele. See on iseenesest küll oluline, kuid me arvame, et selle küsimusega peaks tegelema riigi tasandil. Samas sisaldab see plokk näiteks loomade heaolu ja loomade veo kontrolli puudutavaid olulisi algatusi, mida me üldiselt toetame. Et aga hääletuse korra järgi peame võtma seisukoha muudatusettepanekute rühma kui terviku suhtes, siis otsustasime 3. plokki hääletusel jääda erapooletuks.

Paulo Rangel (PPE), kirjalikult. – (PT) Parlament tunnistab Euroopa kodanike soovi ohutu ja turvalise Euroopa järele ja seepärast väljendab ta heameelt vabadust, turvalisust ja õigust käsitleva alamrubriigi 3a suurendamise üle 2009. aasta eelarvega võrreldes. Ta rõhutab, et on oluline anda ELi eelarvest täiendavaid rahalisi vahendeid seadusliku sissepääsu ja kolmandate riikide kodanike integreerimise haldamiseks, tegeldes samaaegselt ebaseadusliku sissepääsu probleemiga.

Ta toob esile, et nimetatud meetmeid tuleb alati viia ellu kooskõlas ELi põhiõiguste hartaga. Sama oluline on täiendavate vahendite eraldamine piirikaitsel, muu hulgas Euroopa Tagasipöördumisfondile ja Euroopa Pagulasfondile, et edendada liikmesriikidevahelist solidaarsust. Ta tunnustab, et kõikidel liidu liikmesriikidel on selle rubriigi valdkondades ees järjest suuremad raskused, ja kutsub liikmesriike üles kasutama vabaduse, turvalisuse ja õiguse jaoks ette nähtud vahendeid, mida on 2009. aastaga võrreldes suurendatud, selleks, et astuda koos vastu nendele ja teistele raskustele, mis võivad tekkida siis, kui edendatakse ühist sissepääsupoliitikat, mis on võimalikult kaasav ja põhineb inimõiguste täielikul austamisel.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), kirjalikult. – Mul on 2010. aasta eelarve hääletuse tulemus üle hea meel. Sellega tagatakse, et mitmesugustele olulistele projektidele eraldatakse rahalised vahendid ja antakse väga vajalikku toetust, eriti arvestades Euroopa Liidu ees seisvaid majandusraskusi. Iseäranis oluline on 300 miljoni euro eraldamine piimasektorile pärast hiljutist kriisi. Nõukogu nõustus lõpuks Euroopa Parlamendi palvega see summa eraldada, kuigi oli enne rääkinud vaid 280 miljoni eurost. Ka Euroopa majanduse elavdamise kava teise etapi jaoks määrati tähelepanuväärsed vahendid, nimelt 2,4 miljardit eurot, mis sisaldab olulist toetust energia-, sealhulgas taastuvenergiaprojektidele ja infrastruktuurile ning 420 miljonit eurot maapiirkondade lairiba-internetiühenduse tagamiseks. Eelarve võimaldab seega märkimisväärset edasiminekut energeetika, infrastruktuuri ja tehnoloogia valdkonnas ning väga vajaliku abi andmist praeguses majanduskeskkonnas.

Nuno Teixeira (PPE), kirjalikult. – (PT) Euroopa Liidu eelarve hääletamine on iga-aastane institutsiooniline teetähis, mille juures kinnitatakse kohustusi ühenduse programmide ees ja rõhutatakse parlamendi rolli. Ma väljendan heameelt otsuse üle rahastada 2009. ja 2010. aasta Euroopa majanduse elavdamise kava teist etappi, sest majanduse ja tööhõive elavdamine on Euroopa Rahvapartei (kristlike demokraatide) fraktsiooni peamine mure praeguses kriisis. Kinnitus uue mikrokrediidi rahastu kohta näitab, et Lissaboni strateegia eesmärke peetakse esmatähtsaks ning et väikestel ja keskmise suurusega ettevõtetel on töökohtade loomises oluline osa. Ma pean siinjuures väljendama oma muret seoses struktuuri- ja ühtekuuluvusfondide assigneeringute vähendamise eelarves, sest need on majanduse elavdamise ja territoriaalse ühtekuuluvuse jaoks olulised, eriti mis puudutab niisuguseid kaugeid piirkondi nagu Madeira.

Ma arvan, et tuleb jätkata ühtekuuluvuspoliitika paindlikumaks muutmist, et ühenduse vahenditest rahastatavaid programme hakataks praegusega võrreldes rohkem rakendada. Lisaks tuleb jätkuvalt edendada projekte, millel on strateegilised eesmärgid, mis annavad lisaväärtust ja suurendavad pikas plaanis konkurentsivõimet. Just nendel põhjustel andsin poolthääle raportile, mis on tehniliselt keerulise protsessi kõrgpunkt, milleni oli raske jõuda.

Silvia-Adriana Țicău (S&D), kirjalikult. – (RO) Ma andsin oma poolthääle Euroopa Liidu 2010. aasta üldeelarve nõukogu muudatustega projektile (kõik jaod) ja Euroopa Liidu 2010. aasta üldeelarve projekti kirjalikele muutmissetpanekutele. ELi 2010. aasta eelarves on märkimisväärsed summad ette nähtud Euroopa majanduse elavdamise kava raames võetud kohustustele, näiteks seoses elektrivõrkude (1,175 miljardit eurot), Euroopa avamere tuuleparkide (208 miljonit eurot) ning süsinikdioksiidi kogumise ja geoloogilise säilitamisega (523,2 miljonit eurot). Euroopa Parlamendil õnnestus suurendada ka summasid, mis antakse transpordihutusele, Euroopa lennuliikluse uue põlvkonna juhtimissüsteemi ühisettevõttele, meetmetele, mis toetavad Euroopa poliitikat transpordi ja reisijate õiguste valdkonnas, programmile „Arukas energeetika – Euroopa”, mis kuulub konkurentsivõime ja uuendustegevuse raamprogrammi, ning ühisettevõttele Clean Sky. Lisaks suurendatakse põllumajandussektorile ette nähtud summasid 14 miljardi euro võrra, et edendada maaelu arengut, ning 300 miljoni euro võrra, et toetada piimatootjaid, kellele majandus- ja finantskriis on rängalt mõjunud. Majandus- ja finantskriisi tõttu on praegu Euroopa kodanike peamine mure kartus kaotada töökoht. Ma arvan, et 2010. aastal tuleb eritähelpanu pöörata noorte ettevõtjate koolitamise programmidele ja nende toetamisele oma ettevõtte asutamisel.

Artur Zasada (PPE), kirjalikult. – (PL) Täna võtsime vastu Euroopa Liidu 2010. aasta eelarve, mille kogumaht on peaaegu 123 miljardit eurot. Iga eelarve on mingil määral kompromiss. Paljud meist on ehk teadlikud selle kitsaskohtadest, kuid samas tasub rõhutada, missugust kasu saab täna vastu võetud dokumendist ELi tavakodanik. Euroopa Liit tugevdab eelkõige oma energiavarustuse kindlust ja panustab eeskätt ettevõtete, eriti väikeettevõtete arengule. Mul on hea meel, et Läänemere strateegiale on reservis eraldatud 20 miljonit

eurot. On tõsi, et reservvahendid võetakse kasutusele alles siis, kui Euroopa Komisjon esitab kirjalikud ettepanekud nende kasutamise kohta. Ma loodan aga, et see juhtub üsna pea. Ma olen eriti rahul sellega, et eelarvesse lisati kolm minu kodumaa jaoks olulist projekti. Ma pean silmas toetust eriolümpiamängudele, mis toimuvad Varssavis ja Ateenas, toetust Euroopa naabruspoliitika programmides osalevate riikide noortele ning Bronisław Geremeki nimelise Euroopa tsivilisatsiooni õppetooli loomist Natolini Euroopa Kolledžis.

– Resolutsiooni ettepanek B7-0191/2009

Diogo Feio (PPE), kirjalikult. – (PT) Euroopa institutsioonide avatus ja nende menetluste läbipaistvus ei taga mitte üksnes seda, et liikmesriikide kodanikuühiskond ja avalikkus saab pidevalt teavet, vaid ka seda, et nad on institutsioonide otsustusprotsessi lahutamatu ja hästi informeeritud osa. Ehkki inimesed on Euroopast mõnevõrra eemaldunud, eriti sellepärast, et Lissaboni lepingu jõustamise menetlus oli vaevaline ja kohati ebaselge ning seda kritiseeriti sageli, peavad Euroopa institutsioonid ka edaspidi visalt ja järjekindlalt avalikustama võimalikult paljud dokumendid, sest see aitab lõhet vähendada.

Ma pean aga taunimisväärseks, et vasakpoolsed parlamendiliikmed kasutasid kõnealust dokumentidele juurdepääsu käsitleva õigusliku raamistiku vajalikkude edasiarendust lähtuvalt Lissaboni lepingu jõustumisest selleks, et heita populistlikult kõrvale tõeline konfidentsiaalsusvajadus mõnes Euroopa tegevusvaldkonnas ja püüda jätta endast muljet kui ainsaist läbipaistvuse eest võitlejast.

Niisuguseid tundlikke küsimusi tuleb käsitleda kunstlikke ja populistlikke lõhesid tekitamata, neid tuleb vaadelda tõsiselt, vastutustundlikult ja suurima võimaliku üksmeelega. Ma pean kahetsusväärseks, et see ei olnud võimalik.

Sylvie Guillaume (S&D), kirjalikult. – (FR) Ma andsin täieliku toetuse kolleeg Cashmani esitatud resolutsioonile, millega kutsutakse komisjoni ja nõukogu üles vaatama läbi eeskirjad, mis käsitlevad Euroopa institutsioonide dokumentidele juurdepääsu lähtuvalt Lissaboni lepingu läbipaistvussätetest. See küsimus on ülimalt tähtis, et tagada meie institutsioonide demokraatlik ja vastutustundlik toimimine, ning see peab aitama säilitada Euroopa kodanike usalduse Euroopa vastu.

Elisabeth Köstinger, Hella Ranner, Richard Seiber ja Ernst Strasser (PPE), kirjalikult. – (DE) Neljapäeval, 17. detsembril 2009. aastal toimunud hääletusel olin ma vastu Michael Cashmani resolutsioonile B7-0194/2009, mis puudutab dokumentidele juurdepääsu käsitleva õigusliku raamistiku vajalikkude edasiarendust lähtuvalt Lissaboni lepingu jõustumisest (määrus (EÜ) nr 1049/2001), sellepärast, et selles viidatakse asjaoludele, millel ei ole midagi pistmist läbipaistvuse teemaga, ja nõutakse muudatusi, mis ei aita kuigi edasiviivalt kaasa läbipaistvuse parandamisele.

Ma soovin rõhutada, et pooldan väga läbipaistvust ja üldsuse juurdepääsu dokumentidele. Neid olulisi eesmärgi ei saavutata aga härra Cashmani nõudmisi täites, vaid ainult siis, kui teemat käsitletakse vastutustundlikult, nagu on esile toodud Euroopa Rahvapartei (kristlike demokraatide) fraktsiooni liikmete Renate Sommeri, Simon Busuttli ja Manfred Weberi selleteemalises resolutsioonis.

Véronique Mathieu (PPE), kirjalikult. – (FR) Euroopa tegevuse läbipaistvamaks muutmine ja Euroopa institutsioonide dokumentidele suurima võimaliku juurdepääsu lubamine on ülimalt tähtis, et anda Euroopa kodanikele parem ettekujutus liidu toimimisest. Me peame aga selle koha peal olema valvsad ja seisma vastu igasugusele demagoogiale. Euroopa tegevuse tõhususe pärast tuleb sellele ülipühale läbipaistvuse põhimõttele seada ka piirangud. Maksimaalse läbipaistvuse lubamisega tekib oht, et meie arutelud muutuvad viljatuks, sest Euroopa Parlamendi liikmed ei julge enam tundlikel teemadel avameelselt rääkida. Läbirääkimiste üks tingimus on, et need peavad toimuma diskreetselt. Vastasel korral hakatakse arutelusid pidama mitteametlikes paikades, mis on kaugel ametlikest koosolekutest, ja lõpptulemus on vastupidine sellele, mida me püüdsime saavutada. Nii et pooldan suuremat läbipaistvust ja sellega seoses väljendan heameelt Lissaboni lepingu jõustumise üle. Leping teeb need muutused võimalikuks, kuid see ei pea toimuma usaldusväärse euroopaliku otsusetegemise arvelt.

Nuno Melo (PPE), kirjalikult. – (PT) Lissaboni lepingu jõustumise tõttu on vaja teha parandusi dokumentidele juurdepääsu reguleerivas õiguslikus raamistikus. Niisuguste parandustega tuleb tagada kõikide liidu kodanike õigused. Nagu Euroopa Liidu põhiõiguste harta preambulis sätestatud, on liit vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajanev ala ning seega on kõik püüded suurendada läbipaistvust juurdepääsul ELi institutsioonide dokumentidele teretulnud. Samas on ülimalt oluline analüüsida, mil määral võib täielik juurdepääs kõikidele dokumentidele kahjustada institutsioonide nõuetekohast toimimist. Seepärast on vaja leida selles küsimuses tasakaal.

Frédérique Ries (ALDE), kirjalikult. – (FR) Ma andsin otsusekindlalt poolthääle kaugeleulatuva Euroopa Parlamendi resolutsioonile, mis käsitleb kodanike juurdepääsu dokumentidele. Ma tegin seda sellepärast, et inimestele tuleb pidevalt meelde tuletada, et läbipaistvus on demokraatia võti, sellepärast, et tee juurdepääsuni Euroopa Liidu teabele on tavakodaniku jaoks ikka veel liiga sageli täis takistusi, ja sellepärast, et Lissaboni lepingu jõustumine 1. detsembril muudab olukorda märkimisväärselt. Kodanike õigus tutvuda Euroopa institutsioonide ükskõik missuguses vormis dokumentidega on nüüd sätestatud Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklis 42. Lisaks näevad kodanikud, et nende õigused hakkavad hõlmama ka nõukogu õiguslikke arvamusi ja sellest tulenevalt suurenevad kõikide Euroopa institutsioonide kohustused.

See hääletus kroonib ka kogu tööd, mida minu fraktsioon, kes on olnud alati selle võitluse esirinnas, on teinud. Üheksa kuud tagasi võttis parlament vastu Cappato samateemalise raporti ning nõudis, et nõukogu tegevus peab olema läbipaistvam, avatum ja demokraatlikum. Tõepoolest, sellel institutsioonil on moraalne kohustus muuta oma otsused ja arutelud avalikuks. See on lihtsalt demokraatlik nõue, mida nõukogu on kohustatud oma kodanike ees täitma.

Axel Voss (PPE), kirjalikult. – (DE) Läbipaistvus on tähtis ja selle tähtsus suureneb üleilmastumise ajajärgul veelgi. Seepärast toetan ma püüdlusi suurendada läbipaistvust ELi tasandil. Meil tuleb aga säilitada ka tasakaal. Meile esitatud resolutsioonis nõutakse tunduvalt suuremat läbipaistvust kui kodanikel vaja ja seetõttu hääletasin ma selle vastu. Resolutsiooni ettepanekus ei ole suudetud leida tasakaalu vajaliku läbipaistvuse ning haldusasutuste ja parlamendiliikmete mõistliku tegevuse vahel ELi tasandil. Praeguse versiooni kohaselt ei ole enam võimalik tagada kirja pandu konfidentsiaalsust ega küsimuste esitamise korral kodanike eraelu puutumatust, kahtluse alla seatakse andmekaitse ning selle tagajärgi meie julgeolekule ja Euroopa Keskpanka finantsturupoliitikale ei ole võimalik ennustada. Lisaks suurendaks see haldusasutuste ja Euroopa Parlamendi liikmete jaoks bürokraatiat, mis on täiesti ebaproportsionaalne resolutsiooni eesmärgiga.

– Resolutsiooni ettepanek B7-0273/2009

Louis Grech (S&D), kirjalikult. – Fraktsiooni S&D Malta delegatsioon annab poolthääle subsidiaarsuse põhimõtet käsitlevale resolutsiooni ettepanekule, mille esitasid Mario Mauro, Simon Busuttil ja Manfred Weber. Delegatsioon on aga seisukohal, et suurem üksmeel ja enamuse toetus ettepanekule edastaks Euroopale kindlama sõnumi. Sellepärast oleks kasulikum toetada ettepaneku edasilükkamist kindlaksmääratud aja võrra, sest see annaks parema võimaluse leida selles küsimuses suurem üksmeel.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), kirjalikult. – (FR) Kõikidel Euroopa institutsioonidel – nii riiklikel kui ka ühenduse omadel – on kohustus esindada eranditult kõiki Euroopa kodanikke. Sekularism on ainus põhimõte, mille alusel saavad institutsioonid anda kogu kodanikkonnale võimaluse kasutada avalikke teenuseid oma tõekspidamiste kohaselt. See on meie ühine filosoofiline pärand ja see tagab kodanikurahu põhimõtte, millele EL rajaneb.

Sellepärast on väga tähtis, et Itaalia järgiks Euroopa Inimõiguste Kohtu otsust kohtuasjas Lautsi vs. Itaalia. Nagu kohus märgib, tuleb ususümbolite näitamine keelata kõikides ELis avalikes hoonetes. On viimane aeg, et krutsifiksid, mis pandi klassiruumides üles Mussolini ajal, kaotataks riigikoolidest.

Edward Scicluna (S&D), kirjalikult. – Fraktsiooni S&D Malta delegatsioon annab poolthääle subsidiaarsuse põhimõtet käsitlevale resolutsiooni ettepanekule, mille esitasid Mario Mauro, Simon Busuttil ja Manfred Weber. Delegatsioon on aga seisukohal, et suurem üksmeel ja enamuse toetus ettepanekule edastaks Euroopale kindlama sõnumi. Sellepärast oleks kasulikum toetada ettepaneku edasilükkamist kindlaksmääratud aja võrra, sest see annaks parema võimaluse leida selles küsimuses suurem üksmeel.

– Resolutsiooni ettepanek B7-0248/2009

Diogo Feio (PPE), kirjalikult. – (PT) Valgevenele on teenitult antud üsna ebameeldiv pilkenimi – viimane nõukogude vabariik Euroopas. Hoolimata edusammudest, mis on mõnes selle riigi poliitilises, ühiskondlikus ja majanduslikus küsimuses tehtud, on selge, et mitte ükski läbiviidud reformidest ei anna põhjust sellest halvustavast nimetusest loobuda.

Valgevenes ei ole vabu valimisi, sõna-, ühinemis- ega meeleavaldamisvabadust ning tagakiusamine ametivõimude poolt sageneb.

On oht, et Euroopa Liit kaldub selle diktatuuriga leppima, nagu ta tegi Kuuba puhul. Ma arvan, et see oleks vale ja sellega jäetaks selgelt välja ütle mata, et selliste väärtuste üle nagu demokraatia ja vabadus ei saa kaubelda. Lisaks on need igasuguste Valgevenega sõlmitavate lepingute lahutamatud tingimused. Seepärast

peab Euroopa Liit hoidma ja tihendama sidemeid Valgevene demokraatliku opositsiooniga, et pidada oma lubadusi nende ees, kellele Euroopa Parlament andis selle riigi demokratiseerimise nimel peetava võitluse eest Sahharovi auhinna.

Nuno Melo (PPE), kirjalikult. – (PT) Euroopa Liit ei saa muretseda üksnes oma liikmesriikide asjade pärast. Ta peab olema ka liikumapanev jõud nende riikide demokratiseerimisel, mis tekkisid pärast endise Nõukogude Liidu lagunemist. Igasugused meetmed, mis parandavad nende riikide olusid, on väga olulised. Niisugune on vaimus, mis ümbritseb seda resolutsiooni ettepanekut, milles nõutakse meetmete võtmist Valgevene toetuseks, kuid selleks peab riik andma selgelt märku demokraatlikest reformidest ning inimõiguste ja õigusriigi põhimõtte austamisest. Valgevene osalemine idapartnerluses on suur samm selle poole, kuid selles riigis on vabaduste ja tagatiste küsimuses siiski veel palju vaja ära teha.

Andreas Mölzer (NI), kirjalikult. – (DE) Mina hääletasin Valgevenet käsitleva resolutsiooni ühisettepaneku poolt, sest selles tutvustatakse sealset olukorda tasakaalustatult ning tuuakse esile nii häid külgi ja edusamme kui ka paljudes valdkondades valitsevat demokraatia puudujääki. Minu arvates on eriti oluline, et Valgevene valitsus tagaks võimalikult kiiresti sõna-, ühinemis- ja kogunemisvabaduse ning võimaldaks sellega opositsiooniparteidel tõhusalt tegutseda.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), kirjalikult. – (PL) Valgevenet käsitlev resolutsioon on oluline sõnum Euroopa Liidult ja Euroopalt. Me peaksime näitama nii Valgevene demokraatlikule opositsioonile kui ka ametivõimudele – ja mitte ainult niisuguste resolutsioonidega –, et me ei lepi inimõiguste rikkumistega ega parteidele, valitsusvälistele organisatsioonidele ja sõltumatutele meediakanalitele kehtestatud registreerimiskeeluga.

Euroopa Parlament ei saa nõustuda surmanuhtlusega. Valgevene on ainus Euroopa riik, kus niisugust karistust kohaldatakse. Me ei saa lõdvendada Valgevenele kehtestatud sanktsioone, kui puuduvad märgatavad edusammud riigi demokratiseerimise poole. Euroopa Liit ei tohi pigistada silma kinni, kui täiesti avalikult piiratakse sõnavabadust ega austata inim- ja kodanikuõigusi ning valitsusväliseid organisatsioone. Euroopa Parlament koosneb 27 liikmesriigist ning on demokraatia ja koostöö väljendus.

Ainsad meetmed, mida me saame toetada ja toetame, on demokraatlikud meetmed, sest need on Euroopa Liidu alustalad. Me ei saa nõustuda teistsuguste meetmetega. Ma loodan, et Valgevenet käsitlev resolutsioon on üks paljudest sammudest, mida me ette võtame. Valgevenelased ja kogu Euroopa ootavad meilt seda.

Justas Vincas Paleckis (S&D), kirjalikult. – (LT) Ma hääletasin Valgevenet käsitleva resolutsiooni poolt teatava kõhklusega, sest Euroopa Parlamendis võetakse Valgevenet puudutavaid dokumente vastu liiga sageli ja seepärast on nende väärtus vähenenud. Samas on käesolevas resolutsioonis säilitatud kriitiline toon Minski režiimi suhtes ning selles rõhutatakse selgemalt kui varasemates dokumentides teatud häid muutusi ELi ja Valgevene suhetes. Selleks et Euroopa Liidu, tema liikmesriikide ja Valgevene suhetes toimuksid põhjapanevad muutused paremuse poole, peab Valgevene järgima reformide ja demokratiseerimise kurssi. Niisugune pööre tihendaks paljusid sidemeid selle riigiga. Leedus teeb 39 linna ja piirkonda Valgevene linnade ja piirkondadega tulemuslikku koostööd – vahetatakse kogemusi ja osaletakse ühisprojektides. Ma toetasin seda resolutsiooni ka selle pärast, et seal kutsutakse ELi üles pöörama rohkem tähelepanu konkreetsetele projektidele, mis on partnerriikide huvides. Me tunnustasime resolutsioonis Valgevenet, Ukrainat ja Leedut, kes esimeste riikidena esitasid Euroopa Komisjonile ja ELi liikmesriikidele idapartnerluse raames kolmepoolsed projektid. Need on hulk konkreetseid projekte, mis kuuluvad piirikontrolli, transpordi, transiidi, kultuuri- ja ajaloopärandi, sotsiaalkindlustussüsteemi ja energiavarustuse kindluse valdkondadesse.

– Resolutsiooni ettepanek B7-0187/2009

Anne Delvaux (PPE), kirjalikult. – (FR) Mul on selle resolutsiooni hääletuse üle hea meel. Vaatamata Goma konverentsile rahu, stabiilsuse ja arengu teemal ning relvarahu lepingu sõlmimisele 2008. aasta jaanuaris jätkuvad vägivaldsed kokkupõrked Kongo Demokraatliku Vabariigi idaosas ka praegu, mistõttu tsiviilelanike, eriti naiste, laste ja vanurite suhtes pannakse toime elajalikke tegusid. Seksuaalvägivald levib järjest enam ja selle toimepanijateks ei ole enam üksnes sõdivad pooled, vaid ka tsiviilisikud. Inimeste kaitseks tuleb nüüd võtta kõik võimalikud meetmed, sest kui vaadata ÜRO missioonil Kongo Demokraatlikus Vabariigis (MONUC) osalevate sõdurite arvu, siis see näitab, et vägivalda suurenemist ei ole alati võimalik takistada. Kongo võimud näitasid hiljuti üles otsustavat tahet lõpetada karistamatus. Täisleppimatus ei pea aga olema üksnes kõrgelennuline põhimõte – eranditult kõik elajaliku kuriteo toimepanijad peavad oma tegude eest vastutama –, vaid seda tuleb ka tegelikkuses rakendada. Me oleme Euroopa Parlamendi liikmetena sunnitud rõhutama

vajadust austada selliseid rahvusvahelisi kohustusi nagu inimõigused ja sooline võrdsuslikkus, et hoida naiste väarikust ja lugematute Kongo laste süütust.

Diogo Feio (PPE), kirjalikult. – (PT) Alates ajast, mil Mobutu Sese Seko kleptokraatlik režiim kaotati, on Kongo Demokraatlikku Vabariiki (varasemat Belgia Kongot ja Zaire'i) laastanud rahutused ja jõhker vägivald, mis on põhjustanud juba miljonite inimeste surma.

See kaos, mis ei tunne piire ja on muutunud pigem etniliseks kui riiklikuks konfliktiks, on eriti suurt kahju tekitanud riigi idaosale. Metsikuid tegusid pannakse toime nii palju, et nende üle on raske arvet pidada, ning rahvusvaheline üldsus, eriti ÜRO väed, ei ole näidanud võimet nendega toime tulla, hoolimata kõigist senistest tsiviil- ja militaarpingutustest.

Olukord, kus mõni Aafrika riik on juhitamatu ja keskvalitsused on kaotanud kontrolli osa territooriumi üle, on kahjuks veel välja juurimata nähtus. See on sageli seotud tooraine riisumise ja ebaseadusliku kasutamise mässuliste või riigi sõjaväe ja selle liidrite poolt. Isegi kui nimetatud nähtuse juured ulatuvad sellesse, kuidas Euroopa kaotas koloniaalsüsteemi ja kuidas tõmmati piirid, ei saa see vabastada Aafrika liidreid ja otsusetegijaid vastutusest või takistada kutsumast nende riikide kodanikuühiskonda üles otsustavalt ise oma saatust juhtima.

Sylvie Guillaume (S&D), kirjalikult. – (FR) Ma andsin oma poolthääle resolutsioonile, millega mõistetakse hukka raske etniline vägivald, mida Kongo on viimasel ajal kogenud ja mille tagajärjel on pidanud 44 000 hüljatud ja kõigest ilma jäänud inimest ümber asuma. Ma olen eriti mures seksuaalvägivalla pärast, mida kasutatakse sõjarelvana. See on lubamatu kuritegu, mis ei tohi jääda karistuseeta. Euroopa Liit peab kindlalt selle vastu seisma. Me peame kandma hoolt, et nende inimõiguste rikkumiste eest vastutavate Kongo sõjaväelaste üle mõistetaks tõepoolest kohut.

Nuno Melo (PPE), kirjalikult. – (PT) Euroopa Liit ei saa pealt vaadata, kui mitmel pool maailmas toimub sõjalisi konflikte. Kongo Demokraatlikus Vabariigis toime pandud vägivallateod on seotud palju aastaid kestnud konfliktiga, mille tagajärjel on miljonid inimesed surnud, pidanud ümber asuma või kaotanud kodu. Seepärast on väga oluline kutsuda kõiki konfliktiosalisi lõpetama vaenutegevus, et nende piirkondade inimesed saaksid taas rahu elada. Meil tuleb jätkata ÜRO kohapealsete missioonide toetamist, et leevendada kogu rahva, eriti vanurite, naiste ja laste kannatusi.

Willy Meyer (GUE/NGL), kirjalikult. – (ES) Relvastatud konflikti selles piirkonnas saab lahendada vaid poliitiliselt. Sellepärast peavad naabermaad ja muud riigid jätma igasuguse sekkumise. Kongo DV konflikti lõpetamiseks on vaja diplomaatilist lahendust, mis saavutatakse asjaosaliste vahel peetavate läbirääkimiste kaudu. Niisugune lahendus peab olema täielikus kooskõlas ÜRO harta ja inimõiguste ülddeklaratsiooniga.

ÜRO Julgeolekunõukogul tuleb MONUCi volitused läbi vaadata. Kaotada tuleb VII peatüki kohased volitused, et hoida ära Kongo relvajõudude tugevnemine, mis ohustab ka ÜRO rahuvalvemissiooni. Me palume tungivalt, et Euroopa Liidu politseimissioon ning nõustamis- ja abimissioon Kongo DVs lõpetataks. Nende missioonide tõttu on vägivald süvenenud ja olukord riigis halvenenud, sest nende raames õpetati välja julgeolekujõud, mille liikmed asusid sooritama kuritegusid omaenda riigi tsiviilelanike vastu.

Tuleb rakendada ÜRO resolutsioone, mis käsitlevad keeldu tarnida Kongo DVsse relvi. Me soovime teada anda, et mitmed Euroopa Liidu liikmesriigid rikuvad seda relvaveokeeldu. Teiste fraktsioonide esitatud resolutsiooni ühisettepanek ei viidata nendele olulistele punktidele ja seetõttu hääletasin ma resolutsiooni vastu.

Andreas Mølzer (NI), kirjalikult. – (DE) Kongo Demokraatlikku Vabariiki käsitlev resolutsiooni ühisettepanek peegeldab nimetatud Aafrika riigi keerulist olukorda. Hoolimata rahvusvahelise üldsuse antud ulatuslikust humanitaarabist ja rahalistest vahenditest ei ole õnnestunud piirkonnas rahu ja stabiilsust tagada. Vastupidi, ÜRO sõdureid süüdistatakse selles, et nad ei ole erapooletud ja et nende tegevuse tõttu halveneb olukord veelgi. See küsimus tuleb lahendada.

ÜRO missiooni suured kulud, mida on rohkem kui seitse miljardit eurot ja mis hõlmavad ka humanitaarabi, on õigustatud vaid siis, kui on täpselt teada, kuidas neid vahendeid on kasutatud. Resolutsioonis aga seda konkreetselt ei nõuta ja seepärast jäin ma erapooletuks.

Bart Staes (Verts/ALE), kirjalikult. – (NL) Veresaunad, inimsusevastased kuriteod, lapssõdurite värbamine ning naiste- ja tüdrukutevastane seksuaalvägivald, mida Kongo Demokraatlikus Vabariigis toime pannakse, ei saa jätta meid ükskõikseks. Tuleb teha suuremaid jõupingutusi, et lõpetada võõramaiste relvarühmituste tegevus Kongo DV idaosas. Rahvusvaheline üldsus ei saa vaadata abitult pealt. Ta peab tagama, et 2009. aasta

märtsis sõlmitud relvarahu lepinguid järgitaks tulemuslikult ja heas usus. ÜRO inimõiguste ülemvoliniku kahest viimasest aruandest nähtub, et humanitaarolukord halveneb märkimisväärselt.

MONUCil on oluline osa, kuid tema volitusi ja tegutsemisreegleid tuleb rakendada järjekindlalt ja püsivalt, et kindlustada paremini elanikkonna julgeolek. MONUCi kohalolek on endiselt vajalik. Tuleb teha kõik mis võimalik, et see missioon saaks täita igati oma volitusi kaitsta ohtu sattunud inimesi. Nõukogu peab täitma juhtrolli ning tagama, et ÜRO Julgeolekunõukogu toetaks MONUCit tema tegutsemisvõime suurendamise ja tema prioriteetide (mida on praegu 41) parema määratlemise abil.

9. Hääletuse parandused ja hääletuskavatsused (vt protokoll)

(Istung katkestati kell 12.40 ja seda jätkati kell 15.00.)

ISTUNGI JUHATAJA: RAINER WIELAND

asepresident

10. Eelmise istungi protokoll kinnitamine

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Lugupeetud juhataja, mul on kodukorda puudutav märkus. Täna hommikul toimus meil hääletus Euroopa Liidu ja Maroko läbirääkimiste õigustuseks. Komisjoni tänast kuupäeva kandvas äsja esitatud dokumendis on öeldud, et ELi ja Maroko läbirääkimised põllumajandus- ja toidusektori ning kalandussektori teemal edenevad. Seetõttu soovin ma teada, kas sotsiaaldemokraatide ja demokraatide fraktsiooni esimees viitas täna hommikul nendelesamadele läbirääkimistele, kui ta nimetas mingeid läbirääkimisi põhjusena, miks võtta tänasest päevakorrast maha teema, mis puudutab Lääne-Sahara võitlejat Aminatou Haidari, kes on 32 päeva pidanud näljastreiki ja praegu eluohtlikus seisus. Seda punkti tuleb korrektselt selgitada, sest see, mis siin täna hommikul toimus, on lubamatu.

Juhataja. – Aitäh, proua Figueiredo. Kahjuks ei oska ma teile vastata, sest ma ei mäleta enam, mida fraktsiooni esimees täna keskpäeval ütles.

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE). – (ES) Lugupeetud juhataja! Täna hommikul võeti päevakorrast maha kaks punkti. Ma soovin esitada küsimuse fraktsioonide vahel kokku lepitud resolutsiooni kohta. Kas te võiksite palun täpsustada, millise kodukorra artikli järgi teema tõstatati ja kohapeal hääletus korraldati, et võtta päevakorrast maha punkt, mida me pidime täna pärastlõunal arutama hakkama?

Minu arvates on see oluline küsimus ja täna siin viibivaid parlamendiliikmeid on vaja sellest korrektselt ja kiiremas korras teavitada.

Juhataja. – Proua Bilbao Barandica, see oli seotud kodukorda puudutava märkusega kodukorra artikli 140 järgi, mille kohaselt on päevakorra muutmine lubatud. Mul on kahju, kuid ma saan lubada nüüd esitada vaid kodukorda puudutavaid märkusi. Me ei hakka seda uuesti arutama. Ma soovin juhtida tähelepanu sellele, et katkestan iga sõnavõtja, kes püüab seda arutelu uuesti alustada.

Willy Meyer (GUE/NGL). – (ES) Lugupeetud juhataja! Kodukorra artikli 177 kohaselt võib tõepoolest fraktsioon või vähemalt 40 parlamendiliiget teha ettepaneku arutelu edasi lükata. Seda täna hommikul tehti, kuid väga ebatavalisel viisil. Tegelikult tuleb kodukorra järgi teavitada parlamendi presidenti kavatsusest esitada arutelu edasilükkamise ettepanek 24 tundi ette. Seejärel peab president teavitama sellest viivitamatult parlamenti.

Ma soovin teada, kas seda korda järgiti, sest me oleme praegu üsna erakordses seisus. See on esimene kord, kui Euroopa Parlamendil ei võimaldata arutada resolutsiooni, millega kõik fraktsioonid on nõus ja millega reageeritakse sellisele ülimalt tõsisele olukorrale, nagu on proua Haidari juhtum. Seepärast soovingi teada, kas seda korda järgiti. Kui seda ei tehtud, tuleb hakata resolutsiooni kohe arutama. Resolutsioon, mille suhtes kõik fraktsioonid kokkuleppele jõudsid, tuleb tagasi päevakorda võtta ja hääletusele panna.

Juhataja. – Kas on veel kodukorda puudutavaid märkusi?

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Ma tahtsin vaid öelda, et härra Schulz jõudis vahepeal saali ja meil oleks hea meel, kui ta vastaks küsimusele, mille meie kolleeg alguses esitas, kui härra Schulzi kohal ei olnud.

(Aplaus)

Juhataja. – Härra Preda, see oli väga lühike märkus, kuid ei puudutanud kodukorda.

Oriol Junqueras Vies (Verts/ALE). – (ES) Lugupeetud juhataja! Ka meie soovime viidata kodukorra artiklile 177. Arvestades seda artiklit, ei mõista me, kuidas saab päevakorrapunkti välja jätta, kui seda pole enne arutatud või hääletatud.

Seetõttu arvame ka meie, et kodukorda ei ole õigesti kohaldatud. Me palume juhatajal see küsimus lahendada.

Juhataja. – Et küsimused puudutavad seda teemat, vastan ma teile hea meelega. Kodukorra artikli 140 lõike 2 kohaselt võib päevakorda muuta teatud tingimustel, sealhulgas „presidendi ettepanekul”. Fraktsiooni esimees tõstatas kodukorda puudutava küsimuse ja juhataja nõustus selle hääletusele panema. See on kodukorraga kooskõlas.

Charles Tannock (ECR). – Lugupeetud juhataja! See on kodukorda puudutav märkus minu taotluse kohta, mille ma esitasin fraktsiooni ECR nimel. Ma palusin selles härra Schulzi nõutud hääletus kella 15ni edasi lükata, et anda meile piisavalt aega toimunu mõistmiseks. Seda taotlust tegelikult parlamendile ei esitatud. Juhataja esitas parlamendile vaid härra Schulzi ettepaneku, kuid ei esitanud minu ettepanekut lükata see edasi, et meil oleks kaks või kolm tundi aega rahunemiseks ja asjaolude väljaselgitamiseks. Ma avaldan protesti, et seda tegelikult parlamendile ei esitatud.

Juhataja. – Härra Tannock, härra Schulzi tõstatatud kodukorda puudutav märkus on pooleliolev küsimus. Teie kodukorda puudutav märkus on seega liigne.

Francisco Sosa Wagner (NI). – (ES) Lugupeetud juhataja! Ma soovin rõhutada härra Meyeri sõnu. Ma teen lühidalt. Paljud parlamendiliikmed – suur osa siinviibijaid – on väga üllatunud sündmustest, mis ümbritsevad täna hommikul esitatud ettepanekut. Ettepanekut hääletati väga ootamatult ja viisil, millest jääb mulje, et see ei olnud kooskõlas kehtivate sätete mõttega ega järginud neid.

Juhataja. – Ma selgitasin teile, kuidas mina kodukorrast aru saan. Seepärast on see menetlus kodukorraga kooskõlas. Ma ei saa enam uusi kodukorda puudutavaid märkusi vastu võtta. Ma palun teilt kannatlikkust. Meil on veel kaks olulist punkti. Härra Salafranca, kui teil on kodukorda puudutav märkus, siis palun esitage see. Ma pean aga hoiatama, et kui see ei ole seda, siis ma katkestan teid.

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra (PPE). – (ES) Lugupeetud juhataja! See on tõepoolest kodukorda puudutav märkus. Täna hommikul palus sotsiaaldemokraatide ja demokraatide fraktsiooni esimees jätta päevakorrast välja resolutsiooni ühisettepanek. See on ennekuulmatu otsus, kuid seda põhjendati väga hästi, nimelt sellega, et proua Haidari elu on ohus.

Seda ja ka härra Schulzi väljendatud seisukohti silmas pidades ei tahtnud minu fraktsioon olukorda halvendada.

Minu arvates ei ole aga mingit põhjust, miks peaks Euroopa Parlamendi avaldus ohustama proua Haidari elu. Mulle on eriti arusaamatu, miks on vaja sealjuures kodukorda rikkuda.

Lugupeetud juhataja! Artiklis 177 on selgelt öeldud, et taotlus tuleb esitada 24 tundi ette ja enne arutelu.

(Juhataja katkestas kõneleja.)

Juhataja. – Härra Salafranca, mul on kahju, aga meil ei ole võimalik enam uurida parlamendiliikmete täna hommikusi ajendeid. Ka küsimus, millist teavet täna pärastlõunal veel saadi, ei kuulu enam tänasesse päevakorda. Seepärast naasen ma päevakorra juurde.

(Eelmise istungi protokoll kinnitati.)

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Lugupeetud juhataja! Ma arvan, et artiklit 140 ei saa kohaldada kiireloomulistele menetlustele, ja seepärast palun teil küsida see üle kodukorra komisjonilt, sest see võib luua ohtliku pretsedendi.

Juhataja. – Ma võtan hea meelega teie soovitusi kuulda, kuid ka see ei olnud kodukorda puudutav märkus.

11. Osaistungjärkude ajakava (vt protokoll)

12. Inimõiguste, demokraatia ja õigusriigi põhimõtete rikkumise juhtumite arutamine

12.1. Uganda: homoseksuaalsuse vastane seaduseelnõu

Juhataja. – Järgmine päevakorrapunkt on kuus resolutsiooni ettepanekut Uganda homoseksuaalsuse vastase seaduseelnõu kohta⁽¹⁾.

Michael Cashman, autor. – Lugupeetud juhataja! Ma palun parlamendil nüüd rahuneda, et saaksime kodukorda puudutavate märkuste juurest minna edasi diskrimineerimise küsimuse juurde.

Uganda parlamendis on praegu üks seaduseelnõu ja mõned inimesed küsivad, mis meil sellega pistmist on. Rahvusvaheliste kohustuste rikkumised, Cotonou leping ja inimõiguste rikkumised on küsimused, millega meil on alati pistmist, nagu me oleme näidanud.

Eelnõu sätted on karmid ja lubage mul parlamendile teada anda, et nende sisu on järgmine: igaüks, kes on väidetavalt homoseksuaal, võib saada eluaegse vanglakaristuse või mõnel juhul isegi surmanuhtluse; iga lapsevanem, kes ei teavita ametivõime sellest, et tema tütar on lesbi või poeg gei, saab trahvi ja tõenäoliselt kolme aasta pikkuse vanglakaristuse; iga õpetaja, kes ei teavita ametivõime 24 tunni jooksul õpilasest, kes on lesbi või gei, saab samamoodi karistada; iga majaomanik, kes üürib eluaset inimesele, keda kahtlustatakse homoseksualismis, võib saada seitsme aasta pikkuse vanglakaristuse.

Samamoodi on eelnõus ähvardatud kõiki geide või lesbidega töötavaid isikuid karistada või nende mainet kahjustada. See puudutab näiteks arste, kes ravivad AIDSi või HIVd, ning kodanikuühiskonna liidreid, kes tegutsevad seksuaal- või reproduktiivtervise valdkonnas. Sellega kahjustatakse rahvatervises tehtavat tööd HIV leviku takistamiseks.

Me peame täna pärastlõunal jätma siin parlamendis kõrvale oma eelarvamused ja kaitsma neid, kellel pole enam kedagi, kes seda teeks. Seepärast on mul südamest hea meel arengu ja humanitaarabi voliniku De Guchti, Ühendkuningriigi, Prantsuse ja Rootsi valitsuse ning president Obama ja USA esindajatekoja väliskomisjoni esimehe ja aseesimehe avalduste üle. Ma kutsun Euroopa Parlamenti tungivalt üles tähtsustama teemat, mis seda väärib, ja võtma sõna nende Uganda inimeste nimel, keda praegu ei kuulda.

Marietje Schaake, autor. – Lugupeetud juhataja! Elmise aasta septembris tutvustas Uganda parlamendi liige homoseksuaalsuse vastast seaduseelnõu, milles kriminaliseeritakse homoseksuaalsus. Selle eest karistatakse vangistuse ja isegi surmanuhtlusega. Lisaks väidetavatele kurjategijatele kehtestatakse karistused ka neile, kes ei teata niisugustest „kuritegudest“ või kes toetavad Ugandas inimõigusi ja muid samaladseid põhimõtteid.

Meie peamine mure seisneb selles, et sellega rikutakse nii sõnavabadust kui ka õigust otsustada ise oma seksuaalse sättumuse üle, ja need on inimõigused. Need ei ole mitte ainult Euroopa, vaid üldised väärtused.

Me oleme ka täielikult surmanuhtluse vastu ja soovime ühineda rahvusvahelise üldsusega tema mures valitsusväliste organisatsioonide pärast, kes peavad võib-olla oma tegevuse Ugandas lõpetama.

Seepärast ühineme president Obama ja teiste rahvusvahelise üldsuse esindajatega, kes on nõudnud, et seda seaduseelnõu ei kiidetaks heaks ja et vaadataks läbi kõik õigusaktid, millega võidakse homoseksuaalsus Ugandas kriminaliseerida.

Charles Tannock, autor. – Lugupeetud juhataja! Uganda on sügavalt kristlik riik, kus valitsevad traditsioonilised väärtused. Homoseksuaalsus on Ugandas nagu ka paljudes teistes Aafrika riikides ebaseaduslik. Mõistagi peame olema ettevaatlikud, kui sunnime teistele peale oma liberaalsemaid ja sallivamaid väärtusi, sest mõnikord võib sellel olla vastupidine mõju.

Kuid me ei peaks kartma võtta sõna selle ennekuulmatu seaduseelnõu vastu, sest see on ilmselgelt liiga karm ja täiesti ebaproportsionaalne õigusakt. See mitte ainult ei seaks tõsiselt ohtu homoseksuaalide turvalisuse ja vabaduse Ugandas, vaid kahjustaks ka Uganda kuvandit kogu maailmas ja riik satuks teiste põlu alla.

Uganda on teinud viimase kahe aastakümne vältel suuri edusamme ja teda võib mõnes mõttes pidada Aafrika arengu eeskujuks. Miks peaksid Uganda parlamendiliikmed otsustama kogu selle hea tahte kõrvale heita? Miks peaksid nad tahtma seada oma riigi ühele pulgale julma Iraaniga, kus toimub pidevalt homoseksuaalide avalikke hukkamisi?

⁽¹⁾ Vt protokoll.

Loodame, et oma ühiste väljaastumistega selle julma õigusakti vastu nii siin parlamendis kui ka mujal kogu maailma parlamentides suudame veenda Uganda presidenti sellele veto panema.

Ulrike Lunacek, autor. – (DE) Lugupeetud juhataja! Mõned eelkõnelejad tõid esile üksikasju praegu Uganda parlamendis olevast seaduseelnõust. Ma soovin rääkida teile lühikese loo. Umbes viis aastat tagasi olin ma Kampalas ja ühel õhtul kohtusin lesbide, geide ja transseksuaalide rühmaga pitsarestoranis, mille omanik lubas seda kohtumist. Samal õhtul ütles üks minister, et tulevikus hakkavad toimuma läbiotsimised igal pool, kus lesbid, geid ja transseksuaalid kohtuvad. Ma olin sellel õhtul väga murelik, samamoodi nagu ka Uganda lesbid ja geid. Õnneks ei juhtunud midagi, kuid see tähistas järjest enam leviva homofobia algust Ugandas. Nüüd tutvustati seaduseelnõud, millega mitte üksnes ei muudeta homoseksuaalsust kuriteoks – sest see on juba praegu kuritegu –, vaid hakatakse selle eest surmanuhtlust määrama.

Paljud Aafrika riigipead, sealhulgas Museveni, on teinud oma riigi heaks palju, kuid öelda sellepärast, et homoseksuaalsus ei ole Aafrikale omane, on lihtsalt vale. Homoseksuaalsus on olnud olemas kõikides kultuurides kõikidel kontinentidel kogu ajaloo vältel ja see ei kao kuhugi, olenemata sellest, milliseid õigusakte vastu võetakse. Mul on hea meel, et meil õnnestus koostada resolutsiooni ühisettepanek, mida toetasid peaaegu kõik fraktsioonid, sest on oluline, et me väljendaksime oma vastuseisu sellele õigusaktile ja toetaksime Uganda lesbisid, geisid ja transseksuaale. Me ei tohi lubada, et neile kehtestataks vihkamist täis seadusi, ja vaadata seda tegevusetult kõrvalt.

Meil on Euroopa Liidus kohustus toetada inimõigusi kogu maailmas ning tuletada Uganda parlamendi liikmetele meelde näiteks Cotonou lepingu sätteid, et inimväärikus ja inimõigused kehtivad kõigi kohta ja kõik peavad neid kaitsma. Ma loodan samuti, et esitatud resolutsioon võetakse vastu tervikuna, sest nendele organisatsioonidele, kes kaitsevad lesbide, geide ja transseksuaalide õigusi, on toetus, sealhulgas Euroopa Liidu toetus oluline.

Michèle Striffler, autor. – (FR) Lugupeetud juhataja, austatud volinik, daamid ja härrad! Vastuseks küsimusele „Mis on Euroopa Parlamendil sellega pistmist?“ ütleksin, et Uganda parlamendile esitatud homoseksuaalsuse vastane seaduseelnõu näitab põhivabaduste täielikku eiramist ja seda ei tohi mitte mingil juhul vastu võtta.

Uganda õigusaktide järgi on homoseksuaalsus juba praegu kuritegu. Aastaid on valitsusvälised organisatsioonid löönud häirekella nende rühmade suhtes toime pandud vägivalda pärast. On kindel, et kui uus seadus 2010. aasta jaanuaris vastu võetakse, halvendab see olukorda veelgi ja siis võib homoseksuaale nende tegude eest karistada eluaegse vangistusega või HIV-positiivseid homoseksuaale surmanuhtlusega.

See seadus takistaks suuresti ka võitlust AIDSi vastu. Aafrikas on teisigi homoseksuaalide vastaseid õigusakte. Antud juhtum on aga erakordne, sest nagu härra Cashman ütles, sunnitakse sellega kodanikke teavitama homoseksuaalsetest tegudest 24 tunni jooksul. Kui te olete homoseksuaali arst, vanem või õpetaja, peate temast võimudele teatama või teile võidakse määrata vanglakaristus.

Lisaks kriminaliseeritakse selle seaduseelnõuga Ugandas inimõigusi kaitsta ja edendada püüdvate valitsusväliste organisatsioonide, rahvusvaheliste abiandjate ja humanitaarühenduste õiguspärane tegevus.

Niipea kui see seaduseelnõu Kampalas valitsusele esitati, mõistsid selle täielikult hukka inimõiguste kaitsjad kogu maailmas, samuti paljud riigid, sealhulgas Prantsusmaa, Ameerika Ühendriigid...

(Juhataja segas kõnelejale vahele.)

...ja Euroopa Komisjoni arenguvolinik Karel De Gucht. Uganda peab täitma rahvusvahelise humanitaarõiguse ja Cotonou lepingu järgseid kohustusi.

Kui see olukord peaks jätkuma, tuleb Euroopa Liidul kiiremas korras esitada Uganda valitsusele avaldusi ja vaadata läbi oma kokkulepped Ugandaga.

Juhataja. – Proua Striffler, teil oli veel 12 sekundit aega. Te oleksite võinud lugeda veidi aeglasemalt ja siis oleksid teie kolleegid saanud kuulata veel paremat tõlget. Ma soovitan parlamendiliikmetel, kes kõne paberilt maha loevad, anda see enne tõlkidele, sest see aitab parandada tõlke kvaliteeti.

Filip Kaczmarek, fraktsiooni PPE nimel. – (PL) Lugupeetud juhataja! Mõned inimesed arvavad, et me ei peaks selle asjaga tegelema, sest homoseksuaalide õiguste kaitsmine kujutab endast inimõiguste põhjendamatut laiendamist. See on ekslik arusaam.

Inimõiguste ülddeklaratsioonis tunnistatakse, et inimõigused kehtivad kõikide inimeste kohta ja kedagi ei tohi neist ilma jätta. Keeld diskrimineerida seksuaalse sättumuse põhjal on juba vana teema. Probleem seisneb selles, et mitte kõik ei ole valmis pidama niisugust diskrimineerimist inimõiguste rikkumiseks.

Ugandas ja mõningates teistes Aafrika riikides öeldakse, et meie huvi selle teema vastu on uuskolonialismi väljendus või et me sekkume küsimustesse, mis meisse ei puutu. Ka see on ekslik arusaam, sest me räägime üldistest, üldtunnustatud õigustest. See ei ole üksnes veider kapriis. Me austame Uganda ja teiste riikide iseseisvust, kuid me ei saa vaikida, kui diskrimineerimise piiramise asemel püütakse seda suurendada.

Kader Arif, *fraktsiooni S&D nimel*. – (FR) Lugupeetud juhataja, kallid kolleegid! Mul on hea meel, et meil on täna võimalus rääkida homoseksuaalsuse vastasest seaduseelnõust, mis esitati Uganda parlamendile 25. septembril.

Ma leian, et ajal, mil me näeme järjest rohkem inimõiguste rikkumisi, on seda vabadusevastast seadust arvestades vaja, et Euroopa Parlament ületaks oma fraktsioone lahutavad lõhed. Ta peab suutma selle seaduseelnõu võimalikult karmilt hukka mõista ning kutsuma Uganda parlamenti üles seda seaduseelnõud tagasi lükkama ja vaatama läbi riigi seadused, et homoseksuaalsust ei peetaks kuriteoks.

Nagu härra Cashman äsja ütles, on kõik valitsusvälised organisatsioonid selle seaduseelnõu vastu sõna võtnud ja pidanud seda ka tõsiseks takistuseks AIDSi-vastases võitluses. Selle algatuse on juba hukka mõistnud ka Euroopa Komisjon volinik De Gucht kaudu ja suur osa liikmesriike, kes on toetanud president Obama avaldust.

Seetõttu kutsun ma komisjoni üles vaatama läbi meie kokkulepped Ugandaga, kui see seaduseelnõu vastu võetakse. Riik, mis rikuks sellega peale rahvusvahelise õiguse ka Cotonou lepingu aluspõhimõtteid, ei saa jätkata Euroopa Liidu toetuse kasutamist.

Head kolleegid! Kokkuvõtteks soovin öelda, et igalpeal peab olema õigus otsustada ise oma seksuaalse sättumuse üle, kartmata vanglakaristust või surma. See põhimõte ei kuulu vaidluse alla.

Raül Romeva i Rueda, *fraktsiooni Verts/ALE nimel*. – Lugupeetud juhataja! Ma oleksin soovinud alustada seda arutelu kõnelemisega Aminatou Haidari juhtumist. Meile teada olevatel põhjustel ma seda teha ei saa. Igal juhul väärib meie tähelepanu ka Uganda inimõiguste küsimus. See tuleb meile veel kord meelde, et peame vastu võtma uue, homfoobia hukka mõistva teksti.

Me oleme vastu võtnud juba mitu resolutsiooni selle probleemi, sealhulgas vähemuste kaitse ja diskrimineerimisvastase poliitika kohta. Täna tuleb meil lisada juba vastu võetud tekstidele uus. Uganda parlamendiliikmete ainus katse esitada homoseksuaalsuse vastane eelnõu väärib poliitilist reaktsiooni.

See seaduseelnõu hõlmab sätteid, millega karistatakse väidetavaid lesbisid, geisid või biseksuaale eluaegse vangistuse või isegi surmanuhtlusega. See sisaldab ka sätet, mille alusel võib määrata kolme aasta pikkuse vanglakaristuse kõigile, sealhulgas heteroseksuaalidele, kes ei teavita 24 tunni jooksul inimestest, keda nad teavad lesbi, gei, biseksuaali või transseksuaalina, või kes toetab niisuguste inimeste inimõigusi. See tähendab, et igalpeal meist võiks samuti nendel põhjustel kohtu alla anda.

Me peame Euroopa Liidule ja rahvusvahelistele organisatsioonidele meelde tuletama, et seksuaalne sättumus on asi, mis kuulub eraelu puutumatusse õiguse alla ja see on tagatud inimõigusi käsitleva rahvusvahelise õigusega, mille kohaselt tuleks edendada võrdõiguslikkust ja mittediskrimineerimist ning tagada sõnavabadus. Me palume rahvusvahelistel abiandjatel, nii riiklikel kui ka valitsusvälistel, lõpetada oma tegevus teatud valdkondades, kui see seaduseelnõu vastu võetakse.

Ma olen kindlalt vastu kõigile püüetele kehtestada surmanuhtlus. Kui Uganda võimud ei täida neid nõudmisi, kui see seaduseelnõu vastu võetakse ja rahvusvahelisi inimõigusi rikutakse, peaksime kutsuma nõukogu ja komisjoni üles vaatama läbi oma kokkulepped Ugandaga. Seepärast soovin ma Uganda valitsusele meenutada tema kohustusi, mis tulenevad rahvusvahelisest õigusest ja Cotonou lepingust, milles nõutakse üldiste inimõiguste austamist.

Ana Gomes (S&D). – (PT) Euroopa peab sellesse küsimusse sekkuma kõikide oma käsutuses olevate vahenditega, eriti nendega, mis tulenevad Cotonou lepingust. Me peame nõudma selle julma seaduseelnõu kohest tagasivõtmist, vastasel juhul kahjustab see majanduslikku ja poliitilist koostööd Ugandaga.

Kui ma tutvusin selle seaduseelnõu sisuga ja kuulsin homoseksuaalide kurvast olukorrast Ugandas, Sudaanis, Iraanis ja Nigeerias – kui nimetada vaid mõnda näidet –, siis mõistsin, kui taunimisväärselt sügaval homfoobia

juured paljudes kultuurides ikka veel on, nagu tõendab inimõigustega seotud kohustuste julm rikkumine nende riikide poolt. See roll, mis on Ameerika Ühendriikide paremäärmuslikel evangeelsetel kristlastel, kelle eestvõttel ja rahastamisel toimub Aafrikas palju sedalaadi algatusi, paneb jahmatama.

Euroopa ja tema institutsioonid peavad tegema neis riikides kohapeal kõik võimaliku, et see kurjus kaotada ja selle vastu võidelda. Samuti tuleb tal võidelda vaimupimeduse mõjuga, mida avaldavad need sallimatuse saadikud, kes tekitavad Aafrikas uut vihkamiskuritegude lainet.

Luis Yáñez-Barnuevo García (S&D). – (ES) Lugupeetud juhataja! Uganda seaduseelnõu tekitas meis suurt nõrdimust ja mul on hea meel, et parlamendi eri fraktsioonide liikmed, kes sellel teemal sõna võtsid, rääkisid ühel häälel. Ma arvan, et see näitab saalis valitsevat üksmeelt. Ma palusin sõna lihtsalt selleks, et lisada oma hääle teiste omale, enne kui me hiljem hääletama hakkame.

Ma toetan härra Cashmanit, resolutsiooni ettepaneku autoreid ja fraktsioonide eestkõnelejaid. Põhjus, miks ma seda teen, on see, et võitlus sallimatuse, diskrimineerimise ja antud juhul ka homofobia ja surmanuhtluse vastu nõuab, et me oleksime kindlameelsed ja kutsuksime ka komisjoni ja nõukogu üles vankumatud olema. Me peame olema sihikindlad, kuni saavutame tolle ebaõiglase seaduseelnõu tagasivõtmise. Seaduseelnõu vastuvõtmine oleks võrdne Uganda tagasipöördumisega kolonialismi.

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Ka mina soovin öelda, et olen nõrkinud selle pärast, kuidas kõnealune seaduseelnõu esitati. Ütlematagi on selge, et me ei saa Euroopas olla nõus, kui isikule määratakse karistus tema seksuaalse sättumuse pärast või sellepärast, et ta ei esita teavet teise isiku seksuaalse sättumuse kohta.

Ma soovin veel toonitada, et meie mõttevahetus toimub ajal, mil arutatakse Cotonou lepingu teist läbivaatamist. Uganda on selle lepingu osaline ja seal on väga selgelt sätestatud vajadus austada inimõigusi. Selle nädala esmaspäeval andsin ma arengukomisjonis poolthääle ka Eva Joly raportile Cotonou lepingu teemal.

Ma arvan, et tänane arutelu, mis oleks küll võinud toimuda veidi varem, eelmisel kuul, ei jäta meile muud võimalust, kui seista vastu Ugandas toimuvale.

Heidi Hautala (Verts/ALE). – (FI) Lugupeetud juhataja! Tahaksin veel lisada, et järgmise aasta mais toimub Ugandas Kampalas Rahvusvahelise Kriminaalkohtu statuudi läbivaatamise konverents. Nimelt on selle olulise kriminaalkohtu asutamisest nüüd möödas juba kümme aastat ja ma loodan, et Uganda valitsus vaatab oma õigusaktid igakülselt läbi, nii et need oleksid kooskõlas rahvusvaheliste lepingute ja mittediskrimineerimise põhimõttega.

Paweł Samecki, komisjoni liige. – Lugupeetud juhataja! Komisjon on ülimalt mures homoseksuaalsuse vastase seaduseelnõu pärast, mida Uganda parlamendis hiljuti tutvustati. Kui see seaduseelnõu vastu võetakse, tekitab ta tõsiseid inimõigustealaseid küsimusi, ja need on komisjoni jaoks väga olulised.

Komisjon on seisukohal, et homoseksuaalsuse eest karistamine, mis on eelnõus sätestatud, on vastuolus ÜRO inimõiguste konventsioonidega. Uganda on need konventsioonid ratifitseerinud. Sealjuures on tal seaduslik kohustus neid austada, ilma erandite või vahetegemiseta. Riigi õigusaktid peavad olema kooskõlas rahvusvaheliste inimõigustealaste kohustustega. See seaduseelnõu on vastuolus ka homoseksuaalsuse seadustamist käsitleva ÜRO 18. detsembri 2008. aasta deklaratsiooniga seksuaalse sättumuse ja soolise identiteedi kohta. EL toetab seda deklaratsiooni.

Volinik De Gucht tõstatas need küsimused isiklikult oma novembrikuises kirjas president Museveniile. Ta rõhutas, et inimõiguste austamine on komisjoni ja Euroopa Parlamendi jaoks määrava tähtsusega. Samas väljendas ta usaldust presidendi suhtes ja avaldas lootust, et tema juhtimisel ei võeta niisugust olukorda halvendavat õigusakti vastu.

Ka eesistujariik ja Uganda missiooni juhid on korduvalt juhtinud sellele teemale Uganda valitsuse tähelepanu: seda tehti kohtumistel peaministri ja justiitsministriga, artikli 8 kohastel kohtumistel ja kokkusaamistel Uganda inimõiguste komisjoniga. Viimase diplomaatilise sammu tegid ELi eesistujariik ja kohalik kolmik 3. detsembril, kui nad kohtusid Uganda välisministriga. Nad väljendasid talle taas suurt muret olukorra pärast, kinnitasid oma toetust põhivabadustele ja tuletasid meelde Uganda rahvusvahelisi kohustusi. Minister ütles, et traditsiooniliste väärtuste ja kultuuritavade muutumine võtab aega, ning tõi esile väidetavad tõendid kooskõlastatud kihutustöö kohta, milles kasutatakse ära vaeseid inimesi ja värvatakse neid homoseksuaalideks. Kuid ta võttis ELi seisukoha teadmiseks ja lubas teavitada sellest isiklikult valitsust ja parlamenti, et nad saaksid langetada teadliku otsuse.

Komisjon loodab, et ELi ja Uganda jätkuva koostöö meelsuses ja vaimus aitavad need diplomaatilised sammud koos teiste samasuguste meetmetega jõuda selleni, et seaduseelnõu vaadatakse läbi ja viiakse kooskõlla rahvusvaheliste põhimõtetega, mille kohaselt ei ole diskrimineerimine seksuaalse sättumuse põhjal lubatud.

Juhataja. – Arutelu on lõppenud.

Hääletus toimub arutelu järel.

12.2. Aserbaidžaan: sõnavabadus

Juhataja. – Järgmine päevakorrapunkt on seitse resolutsiooni ettepanekut sõnavabaduse kohta Aserbaidžaanis.

Fiorello Provera, autor. – (IT) Lugupeetud juhataja, head kolleegid! Euroopa on alustanud huvitavat idapartnerluse projekti, mida toetavad ja mille raames teevad koostööd kuus riiki: Armeenia, Valgevene, Gruusia, Moldova, Ukraina ja Aserbaidžaan.

See ettevõtmine parandab Euroopa Liidu suhteid nende riikidega ning võib aidata kaasa piirkonna demokraatlikule ja majanduslikule arengule, ehkki eri määral, olenevalt iga riigi minevikust. Seda arukat poliitilist strateegiat arvestades on minu meelest sobimatu korraldada see kiireloomuline arutelu kahe noore blogija pärast, kes mõisteti süüdi pärast sündmusi, mille menetlemine alles käib, samas kui me vaatame mööda sündmustest, mis on tõepoolest traagilised, näiteks hiljuti toimunud veresaunast, mille käigus tapeti 57 inimest, kes olid Filipiinidel kogunenud presidendivalimiste kandidaati toetama.

Kõik fraktsioonid, välja arvatud meie oma, toetavad Aserbaidžaanis käsitlevat resolutsiooni ettepanekut, mis on karm ega ole kooskõlas meie partnerlusalgatustega. Ma olen kindel, et karmid seisukohad, mis sisalduvad täna hääletusele tulevas resolutsioonis, võivad lisaks Aserbaidžaanis valitsuse ja Euroopa suhete halvenemisele põhjustada ka vastupidise mõju nende kahe noore kohtuasjas ja see resolutsioon võib ohustada armuandmist neile.

Sellega seoses soovin teile meelde tuletada eile täiskogus vastu võetud otsust, millega me lükkasime tagasi Aminatou Haidari juhtumit käsitleva resolutsiooni, et mitte kahjustada pooleliolevaid diplomaatilisi läbirääkimisi. Ma arvan, et ka see, kui samal istungil pannakse hääletusele kaks resolutsiooni – üks Valgevene ja teine Aserbaidžaanis kohta, mis on väga erinevad –, on vastuoluline, sest mõlemad kaks riiki osalevad idapartnerluses.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, autor. – (PL) Kui Euroopa tähistas selle aasta 11. novembril Esimese maailmasõja lõpu aastapäeva, määrati Aserbaidžaanis paarile ajakirjanikule, kes julgesid kirjutada riigis laialt levinud korrupsioonist ja töötusest, mitme aasta pikkune vanglakaristus. Ajakirjanikke süüdistati ametlikult ulatuslikus huligaansuses ja terrorismis.

Inimõigusteorganisatsioon Freedom House on Aserbaidžaanis nimetanud oma tabelis riigiks, mis „ei ole vaba”. Organisatsiooni Piirideta Ajakirjanikud sõnul on Aserbaidžaan 175st vaadeldud riigist sõnavabaduse poolest 146. kohal. Rahunuks tegevaid märke on ka analüüsis, mille koostas organisatsioon Economist Intelligence Unit, kes hindas Aserbaidžaanis poliitiliste vabaduste alusel. Selle taustal ei peaks kedagi üllatama Aserbaidžaanis ametivõimude keeldumine andmast tegevusluba sellistele välismeediakanalistele nagu BBC ja Raadio Vaba Euroopa.

Ma arvan, et Euroopa Liidul on nüüd aeg vaadata läbi oma hoiak Aserbaidžaanis suhtes ning kasutades ära Bakuu osalemist Euroopa naabrus- ja partnerluspoliitikas, hakata sealsetele ametivõimudele suuremat survet avaldama. Lisaks soovin ma toetada meie fraktsiooni üleskutset vabastada vangistatud ajakirjanikud tingimusteta ja täiendada Aserbaidžaanis õigust nõuetekohaselt.

Marietje Schaake, autor. – Lugupeetud juhataja! Aserbaidžaan osaleb paljudes ELi partnerlusprogrammides. Ta on tegev nii naabruspoliitikas kui ka idapartnerluses. Need ei puuduta ainult majandustegevust. Aserbaidžaan on ka lubanud austada demokraatiat, inimõigusi ja õigusriigi põhimõtet. Need on aga praeguse režiimi ajal tõsiselt ohtu sattunud.

Täna arutame Emin Milli ja Adnan Hajizade juhtumit, mis seisneb vaba ajakirjanduse, sõnavabaduse ja kodanikuühiskonna mahasurumises, mis on palju sügavam ja levinum kui see juhtum, mis puudutab vaid kaht blogijat, nagu neid kutsutakse. Nad kasutasid tõepoolest oma noorteorganisatsiooni töös uusi meediakanaleid nagu Facebook ja Twitter, kuid tegelikult me isegi ei tea, miks nad on vangistatud, sest

kohtumenetluses ei võetud arvesse nende kaitseks esitatud tõendeid, kohtumenetlus ise ei vastanud rahvusvahelistele normidele ja näib tõepoolest olevat lavastatud.

Kui me ei saa loota, et Aserbaidžaaani valitsus jääb truuks paljude ELiga sõlmitud lepingutega võetud kohustusele järgida demokraatiat, inimõigusi ja õigusriigi põhimõtteid, siis ei saa Euroopa pidada Aserbaidžaaani usaldusväärseks partneriks, ja sama kehtib ka meievaheliste kaubandussuhete kohta.

Selle resolutsiooniga soovitatakse Aserbaidžaaani valitsusel tungivalt pidada kinni oma lubadustest ja asuda looma oma õiguspäraselt kohtu rahvusvahelise üldsuse hulgas. Selleks peab ta austama oma kodanikke, tagama neile demokraatlikud õigused ja inimõigused ning võimaldama neil järgida õigusriigi põhimõtet.

Eile andsime siin Euroopa rahvaste esindajate majas üle Sahharovi auhinna ning kuulasime laureaat Sergei Kovalevi muljetavaldavat kõnet, milles ta ütles, et hirmule saab vastu astuda vaid mõttevabadusega, kuid mõttevabadust saab väljendada vaid siis, kui sõnavabadus on tõepoolest tagatud ja kui me kuulame neid inimesi, kes lihtsalt räägivad niisugustest küsimustest nagu vastuseis valitsusele. Meie, eurooplased, peame neid põhimõtteid tagama kõikides valdkondades, milles me teeme Aserbaidžaaniga koostööd.

Ulrike Lunacek, autor. – (DE) Lugupeetud juhataja! Eelmine sõnavõtja nimetas juba mõningaid resolutsiooni üksikasju. Resolutsiooni ajendas koostama muu hulgas vahejuhtum, mis leidis aset 2009. aasta juulis, kui restoranis rünnati kaht noort blogijat Emin Millit ja Adnan Hajizadet, kes läksid seejärel politseisse avaldust esitama, kuid hoopis vahistati seal.

Nende üle mõisteti kohut ja kõikide rahvusvaheliste vaatlejate, sealhulgas Amnesty Internationali sõnul oli kohtumenetlus kõike muud kui õiglane. Näiteks ei näidatud videot, mis oli ilmselgelt restoranis salvestatud ja kus oli selgelt näha, kes ründasid ja et ründajateks olid teised inimesed, mitte need kaks blogijat.

Seetõttu on selge, et kohtuotsus ei ole kooskõlas kriteeriumidega, mille täitmist nõuab õigusriigi põhimõtete kohaselt tegutsev riik. Ma loodan väga, et teise astme kohtumenetluses, kui see toimub, tuleb näidata kõiki tõendeid.

Mul on hea meel, et meil õnnestus esitada resolutsioon, mida toetavad peaaegu kõik fraktsioonid. Mul on kahju, et härra Provera fraktsioon meiega ei ühine, vaid selle asemel rõhutab, et me peaksime ootama, kuni see juhtum iseenesest laheneb, ja kasutama diplomaatilisi kanaleid.

Härra Provera, ma arvan, et Euroopa Parlament, kes teeb koostööd Aserbaidžaaani parlamendiga, peaks väljendama ennast selgelt. Inimõigused on väga oluline teema. Kolleeg Schaake viitas eelsele Sahharovi auhinnale. Me peame võtma sõna mõttevabaduse toetuseks kõikjal maailmas ja tagama selle kaitse.

President Alijev on sageli öelnud, et iga ajakirjaniku õigused on tähtsad ja et riik peab neid kaitsma. Meie ülesanne on tuletada kõikidele seda meelde ja ma loodan väga, et tulevikus esitatakse veel üks resolutsioon Aserbaidžaaani parlamendi ja Euroopa Parlamendi partnerluse kohta, sest kahjuks kaks nädalat tagasi see meil ei õnnestunud.

Joe Higgins, autor. – Lugupeetud juhataja! Mul on hea meel, et inimõiguste pidevale ja julmale mahasurumisele Aserbaidžaanis tähelepanu pööratakse. Seal puudub vaba ajakirjandus, viimastel aastatel on tosin ajakirjanikku vangistatud, neid on pekstud ja isegi tapetud. Kuid me peame küsima, miks Alijevi režiimi ajal niisuguseid kohutavaid repressioone rakendatakse. Põhjuseks on mõistagi piüie varjata selles riigis valitsevat tohutut korruptsiooni. Võimuladvik on taganud endale muinasjutulise rikkuse eelkõige nafta- ja gaasitööstuse kaudu, kuid 90% Aserbaidžaaani rahvast elab suures vaesuses ega ole saanud riigi loodusvaradest mitte mingisugust kasu.

Lääneriikide valitsused ja rahvusvahelised korporatsioonid käituvad selle suhtes silmakirjalikult, nagu ikka. Nad suhtlevad valitsusega tavalisel viisil, et edendada äritegevust, ja korporatsioonid teenivad tohutut kasumit nende loodusvarade kasutamisest, mis tegelikult kuuluvad Aserbaidžaaani rahvale. Lääneriikide valitsustelt peaks küsima, miks nad režiimi toetamise asemel ei nõua, et naftast saadavat tulu kasutataks inimeste elujärje parandamiseks.

Euroopa Parlamendi liikmed on õigustatult karmid, kui nad mõistavad hukka selle, et Aserbaidžaanis surutakse maha õigus vabalt rahulolematust näidata ja meelt avaldada, ning ma ei saa jätta kasutamata ka võimalust taunida seda, et Taani politsei surus viimastel päevadel Kopenhaagenis häbiväärselt maha meelevallandused ja vahistas ligikaudu tuhat täiesti rahumeelset protestijat, pani nende käed raudu ja jättis nad tundideks külma kätte lamama.

Kui ma selle vastu sõna võtsin ja nõudsin mõningate organisatsiooni CWI kuuluvate kolleegide vabastamist, ütles politsei mulle, et see on preventiivne vahistamine ja kinnipidamine. Mis kehtib Aserbaidžaanis koht, kehtib kindlasti ka Euroopa Liidu liikmesriigi koht.

Ryszard Antoni Legutko, autor. – (PL) Lugupeetud juhataja! Aserbaidžaanis said karmi karistuse ja läksid vangi kaks inimest, kes kritiseerisid valitsust üsna tagasihoidlikult ja ettevaatlikult. Mida see tähendab?

Esiteks seda, et riigil puuduvad tõhusad õigusinstitutsioonid ja neid ei paista ka tekkivat. Teiseks seda, et Aserbaidžaanis valitseb autoritaarne süsteem, mis võtab enda kontrolli alla järjest enam poliitikavaldkondi. Kõiki, kes kalduvad valitsuse põhimõtetest kõrvale, karistatakse. Mida saame meie selles olukorras ette võtta?

Me peaksime kindlasti sekkuma iga kord, kui rikutakse õigust. Seda me siin arutelus ka teeme. Niisugune sekkumine on üsna sageli olnud edukas. Tunduvalt raskem on tekitada institutsioonilist muutust. Seni on ELi püüdlused selles valdkonnas olnud ebarahuldavad, osaliselt sellepärast, et me oleme ikka veel leebed mõningate hirmuvalitsejate suhtes ja liiga hääleka oma kriitikas teiste suhtes. Ühingu Memorial esindajad ütlesid seda siin parlamendis mitmel korral.

Meil on osaliselt probleeme ka selle pärast, et autoritaarsest riigikorrast väljumine on väga raske, pingutust nõudev ja pikaajaline. See on väga pessimistlik kokkuvõte, kuid ma lõpetan siiski mõttega, et kõigest hoolimata ei tohiks me lakata pingutusi tegemast, vaid peaksime surve avaldamisel olema järjekindlad.

Tunne Kelam, autor. – Lugupeetud juhataja! Käesoleva aasta alguses tegi Euroopa Liit avalduse vabaduse ja meedia olukorra kohta Aserbaidžaanis. Ma pean kahetsusväärseks asjaolu, et kuigi korrapärasel kohtumisel Aserbaidžaanis parlamendiliikmetega väljendati muret meediavabaduse pärast, ei ole Aserbaidžaan sellele kuidagi reageerinud. Seepärast peab Euroopa Parlament võtma selle suhtes seisukoha. See on muuseas viimane resolutsioon, mille me 2009. aastal vastu võtame.

Fraktsioon PPE mureseb eeskätt sellepärast – ja mul on hea meel, et kõik fraktsioonid jagavad seda muret –, et meediavabaduse olukord selles riigis halveneb. Opositsioonijakirjanike levinud ahistamine, tagakiusamine ja süüdimõistmine on murettekitav. Me kutsume Aserbaidžaanis ametivõime üles vabastama vangistatud ajakirjanikud viivitamatult. See kehtib ka kahe noore blogija kohta.

Teine probleem on Aserbaidžaanis ametivõimude hiljutine otsus tühistada mitme rahvusvahelise raadiojaama, näiteks Raadio Vaba Euroopa, Ameerika Hääle, BBC World Service'i ja teiste lühilaine raadiolitsentsid, jättes selle riigi kuulajad ilma väärtuslikust ja sõltumatust teabeallikast. Siinjuures palun ma kolleegidel nõustuda resolutsiooni lõike 7 suulise muudatusettepanekuga: mitte ainult väljendada kahetsust olukorra pärast, vaid nõuda Aserbaidžaanis valitsuselt tungivalt selle otsuse tühistamist ja nimetatud raadiojaamade lühilaine raadiolitsentside uuendamist.

Teabe mitmekesisus, vabadus ja sõltumatus on tugeva kodanikuühiskonna alus, nagu ütles Sergei Kovalev meile eile siin saalis. See kehtib täielikult ka ELi ja Aserbaidžaanis suhete kohta.

Laima Liucija Andrikiene, fraktsiooni PPE nimel. – Lugupeetud juhataja! Aserbaidžaan on Euroopa Liidu tähtis partner. Ta on kindlasti Euroopa energiajulgeoleku tagamiseks oluline partner.

Kuid olgu nafta ja gaas kui tahes tähtsad, ei seisne kõik siiski neis. Aserbaidžaan on võtnud endale kohustuse töötada demokraatliku ja pluralistliku ühiskonna nimel. See on kirjas ka partnerlus- ja koostöölepingus ja idapartnerluspoliitikas, millest Aserbaidžaanil on kavas täiel määral osa võtta. Me peaksime kiitma president Alijevi õigesuunalisi meetmeid, näiteks 2007. aasta lõpus tehtud otsust vabastada 119 vangi, sealhulgas viis ajakirjanikku.

Meediavabaduse olukord halveneb aga järjest enam. Meil on selle väite toetuseks mitu juhtumit, näiteks blogijate olukord, BBC ja Raadio Vaba Euroopa litsentsid ja muu. Me ei tohi karta Aserbaidžaanile meelde tuletada, et inimestel peab olema õigus öelda oma arvamus vabalt välja, isegi kui see tähendab kriitilisi seisukohti valitsuse suhtes. See on demokraatliku ühiskonna aluspõhimõte ja demokraatlik Aserbaidžaan peab olema sama oluline eesmärk...

(Juhataja katkestas kõneleja.)

Vilija Blinkevičiūtė, fraktsiooni S&D nimel. – (LT) Sõnavabadus on üks peamisi inimõigusi ja demokraatia nurgakivi. Aserbaidžaan on ratifitseerinud Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni ning võtnud kohustuse järgida selle artikli 10 sätteid, mis on pühendatud sõna- ja teabevabadusele. Selles artiklis on sätestatud iga inimese õigus avaldada vabalt oma arvamust ning saada ja levitada teavet ilma võimude

loa või sekkumiseta. Aserbaidžaan on võtnud endale ka kohustuse mitte halvustada inimõigusi ja mitte kahjustada inimeste vabadusi, vaid kaitsta oma riigis demokraatia põhimõtteid, osaledes Euroopa naabruspoliitika ja idapartnerluse elluviimisel. Viimasel ajal on aga õigus sõna- ja ühinemisvabadusele sattunud Aserbaidžaanis järjest enam ohtu ning meedia tegevust piiratakse. Vägivald ajakirjanike ja kodanikuühiskonna aktivistide suhtes suureneb üha enam. Ma palun Aserbaidžaanil tungivalt võtta arvesse Euroopa Parlamendi soovitusi ja julgustust parandada inimõiguste kaitse süsteemi ja tagada meediavabaduse austamine.

Ryszard Czarnecki, fraktsiooni ECR nimel. – (PL) Lugupeetud juhataja! Aserbaidžaan on taas Euroopa Parlamendi päevakorras. Me rääkisime Aserbaidžaanist parlamendi eelmise koosseisu ametiajal, kui võtsime vastu kolm resolutsiooni, millest üks puudutas meediavabadust. Me rääkisime ka Lõuna-Kaukaasiast ja sellega seoses jällegi Aserbaidžaanist.

Me oleme sellest riigist huvitatud ja tema suhtes väga heasoovlikud. Ta püüab samm-sammult oma kurssi leida ja liigub tõepoolest järjest lähemale lääne-, mitte idariikidele. Me peaksime sellega rahul olema. Arvan, et me vaatame Aserbaidžaanist ja ka sealsete ametivõimude poole heatahtlikult. See heatahtlikkus ei tohiks meid aga takistada rääkimast asjadest, mis meile ei meeldi. Niisugust olukorda, kus kaks blogijat vangistatakse sellepärast, et nad ütlevad, mida nad ametivõimudest arvavad, ei tohiks kindlasti tekkida.

Me peaksime toetama Aserbaidžaanist ametivõimude Euroopa-meelseid suundumusi, sest seal käib pidevalt poliitiline arutelu selle üle, kas riik peaks muutuma lähedasemaks Euroopa Liidu või Venemaaga. Sealjuures peaksime toetama kõiki, kes soovivad olla lähemal läänemaaile. Neid toetades peame aga rääkima väärtustest, millele see maailm tugineb – ajakirjandus- ja sõnavabadus on põhiväärtused ning me peaksime selle neile selgeks tegema.

Aserbaidžaanist olukord ei ole kindlasti lihtne, sest Venemaa püüab kehtestada uuesti oma poliitilist ja majanduslikku mõjusfääri. Aga kui me aitame Aserbaidžaanist ametivõimudel ELile läheneda, tuleb meil rääkida ka riigi kitsaskohtadest.

Jaroslav Paška, fraktsiooni EFD nimel. – (SK) Sõnavabadus on demokraatliku ühiskonna väga oluline omadus. Seetõttu on õige, et EL jälgib väga hoolikalt kõiki meetmeid, mille mõte on heidutada inimesi, kes kritiseerivad avalikult valitsusametnike vigu.

Sellest seisukohast lähtudes mõistan ma Euroopa Parlamendi kohustust väljendada Aserbaidžaanist valitsusele muret selle pärast, millised tulemused olid politseiuurimisel kahe noore inimese suhtes, kes tegid satiirilisi märkusi riigi poliitika vastu nähtavate puuduste kohta. Ma olen nõus, et me ei tohi eirata Aserbaidžaanist tulevaid ebameeldivaid märke, ning ma ei kahtle, et Aserbaidžaanist poliitiline kliima väärneb kriitikat, kuid samas olen seisukohal, et Euroopa Parlament ei ole otsustavalt kritiseerinud ka praegusi Filipiinide sündmusi, mille käigus on tapetud 57 poliitvangi. Minu arvates peame käsitlema kõiki probleeme, mis raputavad demokraatlikku maailma.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Lugupeetud juhataja! Pärast esimesi Euroopa Parlamendi valimisi 1979. aastal oli mul au töötada koos Otto von Habsburgiga, kes on praegu väga haige. Selle töö eesmärk oli luua alus Euroopa Parlamendi inimõiguste traditsioonile, sealhulgas nendele päevakajalistele ja kiireloomulistele neljapäeva pärastlõunal toimuvatele aruteludele. Mind valiti Euroopa Parlamenti 1994. aastal ning mul oli au töötada kolleeg Schulzi ja teistega, et arendada edasi seda inimõiguste traditsiooni, mille üle me uhked oleme. Sellepärast olin ma vapustatud, kui kolleeg Provera ütles, et seda küsimust ei oleks pidanud üldse tõstatama, viidates sealjuures kolleeg Schulzile, kes ei ole seda ära teeninud, ning peaaegu kordas Aserbaidžaanist valitsejate ähvardusi selle riigi kodanikuõiguste aktivistide suhtes, öeldes, et nad peavad selle ära kannatama.

Inimõiguste auhinda on täna juba nimetatud. Ma mäletan hästi, et kui me väljendasime toetust Andrei Sahharovile, Vytautas Landsbergisele ja teistele kodanikuõiguste eest võitlejatele, ütlesid inimesed, et me ei tohiks sekkuda, et nad kasutavad diplomaatilisi kanaleid ja et meie põhjustame oma tegevusega rohkem kahju kui kasu. Nüüd me teame, et nende inimeste jaoks oli see otsustav, kui parlament võttis nende toetuseks häälkalt sõna. Seepärast, härra Schulz ja kolleegid, jätkakem neljapäeva pärastlõunati oma sõltumatuse traditsiooni. Ma palun fraktsioonide esimeestel anda meile veidi tegutsemisvabadust.

Sellel ei ole midagi pistmist parteipoliitikaga. Viimasel osaistungjärgul ütles üks parlamendiliige, et me ei tohiks Hiinast rääkida, sest meil olid parajasti ees kohtumised Hiinaga. Täna oli teine teema – Lääne-Sahara. Võib-olla on see üksikute juhtumite puhul õigustatud, kuid ma olen siiski tõsiselt mures meie inimõigusi käsitleva töö pärast. Kallid kolleegid! Aserbaidžaanist juhtum näitab, kui oluline on asju eristada. See riik oli nõukogude satelliitriik. Ta ehitati üles monokultuuridele, siis süsteem hävitati ja kehtestati julm riigikord.

Nüüd hakkab Aserbaidžaan tasapisi demokraatlikumaks muutuma. Euroopa Nõukogu liikmena on ta kohustatud kaitsma inimõigusi ja meie peame aitama tal seda kurssi jätkata.

(Aplaus)

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Ka mina olen Bernd Posseltiga sama meelt. Samas palun ma Aserbaidžaanil valitsusel austada iga kodaniku õigust sõnavabadusele ning võtta tagasi süüdistus kahe noore mehe suhtes, sest see esitati väljamõeldud tõendite põhjal, nagu Ulrike Lunacek enne ütles. Ma arvan, et seda tuleb teha kiiremas korras, sest ajakirjandusvabaduse olukord on selles riigis järsult halvenenud, nagu näitavad ka Euroopa Nõukogu ja Euroopa Julgeoleku- ja Koostööorganisatsiooni viimased aruanded.

Minu arvates peab ka Aserbaidžaanil valitsus kiiresti tegutsema, sest tal tuleb täita oma kohustusi, mis tulenevad Euroopa naabruspoliitikast ja idapartnerlusest.

Lõpetuseks ütlen, et ka mina olin vapustatud tänastest sündmustest, mis puudutasid proua Haidari, seda enam, et tema kannatusi saaks vältida Maroko ja Hispaania ametivõimude tõhusa koostöö abil.

Ma arvan, et meie resolutsioon ei oleks teinud midagi halba, vaid pigem palju head.

Tadeusz Zwiefka (PPE). – (PL) Lugupeetud juhataja! Ma soovin tsiteerida Aserbaidžaanil põhiseaduse artiklit 47: „Kõigil on õigus mõtte- ja sõnavabadusele.” Kahjuks on need vaid tühjad sõnad, sest põhiseadust ei austata.

Ma olen osalenud ELi ja Lõuna-Kaukaasia riikide parlamentaarsetes koostöökomisjonides üle viie aasta. Ma olen külastanud Aserbaidžaanil kõike parlamentaarsete ühisistungjarkude ajal. Ühes dokumendis on esile toodud sõnavabaduse põhimõtete rikkumine ning see, kuidas ajakirjanikke ja kirjastajaid pannakse vangi, sageli väljamõeldud süüdistuste alusel, ja jäetakse haiguse korral arstiabist ilma. Me teame juhtumit, kus ajakirjanik suri selle pärast, et ei saanud arstiabi.

Mul oli võimalus külastada Aserbaidžaanil vanglaid. Sealsed olud erinevad tunduvalt nendest, millega me siin Euroopas harjunud oleme. Seepärast on hea, et me juhime jätkuvalt tähelepanu sellele, et Aserbaidžaanis tuleb järgida põhiseadusesse kirja pandud põhimõtteid.

Paweł Samecki, komisjoni liige. – Lugupeetud juhataja! Aserbaidžaan on Euroopa Liidu jaoks oluline energiatootja ja transiidiriik ning samuti aitab ta ka kaasa Lõuna-Kaukaasia piirkondlikule stabiilsusele. Aserbaidžaan on üks kuuest idapartnerluse riigist ja me peame selle suhte aluseks olevate ühiste väärtuste austamist väga oluliseks.

Partnerlus- ja koostööleping on kehtinud kümme aastat. Aserbaidžaan on aga väljendanud huvi tihendada sidemeid Euroopa Liiduga veelgi ja sõlmida selle asemel assotsieerimisleping.

ELi välisministrid võtsid septembris vastu otsuse alustada ettevalmistusi niisuguste lepingute sõlmimiseks Lõuna-Kaukaasia riikidega ning nüüd on käimas arutelud läbirääkimisjuhistele üle, sealhulgas ka seoses Aserbaidžaaniga.

Vastavalt nõukogu otsusele sõltub kõikide Lõuna-Kaukaasia riikidega peetavate läbirääkimiste algus sellest, kas nad suudavad piisavalt täita vajalikke poliitilisi tingimusi, nimelt austada õigusriigi põhimõtet ja inimõigusi ning järgida turumajanduse, säästva arengu ja hea valitsemistava põhimõtteid.

Igal aastal koostame me põhjaliku ja tasakaalustatud analüüsi, kus toome esile iga partnerriigi edusammud Euroopa naabruspoliitika tegevuskavade rakendamisel. Äsja alustasime 2009. aasta aruande ettevalmistamist.

Ma ei taha meie aruandest ette rutata, kuid soovin esitada mõned märkused eriti põhivabaduste ja inimõiguste olukorra kohta. Oma 2008. aasta aruandes tõdesime, et Aserbaidžaan on saavutanud majandusarengus suurt edu, kuid inimõiguste ja põhivabaduste austamisel ning demokraatia ja õigusriigi põhimõtte järgimisel on vaja veel palju teha.

Sellest saati oleme kahjuks näinud mõningaid negatiivseid sündmusi, sealhulgas põhiseaduse muutmist, riigipea volituste piiride kaotamist ning ka kahe blogija kinnipidamist ja hilisemat süüdimõistmist.

Negatiivsete sündmuste hulka kuuluvad ka inimõiguste kaitsjate, opositsiooniaktivistide ja ajakirjanike jätkuv tagakiusamine ning peale selle meediavabaduse edasine vähenemine.

Euroopa Liit on oma paljudes kokkupuudetes kõikide tasandite ametiasutustega neid küsimusi esile toonud ja teeb seda ka edaspidi. Samal ajal kasutab komisjon mitmesuguseid vahendeid, et aidata Aserbaidžaanil uue lepingu järgsete ülesannetega toime tulla.

Me toetame neid Euroopa naabrus- ja partnerlusvahendi raames. Me anname sihtotstarbelist abi kõikehõlmava institutsioonide ülesehituse programmi raames. See kätkeb olulisi kohtusüsteemi sõltumatuse ja õigusriigiga seonduvaid elemente.

Aserbaidžaan saab abi ka Euroopa demokraatia ja inimõiguste algatuse raames.

Viimasena lisan, et me teeme kehtivas partnerlus- ja koostöölepingus ettepaneku luua allkomisjon, mis hakkab tegelema õiguse, vabaduse ja turvalisuse ning inimõiguste ja demokraatia küsimustega. See kujutab endast olulist lisakanalit meie sõnumite edastamiseks.

Juhataja. – Arutelu on lõppenud.

Hääletus toimub arutelu järel.

13. Hääletused

Juhataja. – Järgmine päevakorrapunkt on hääletamine.

13.1. Uganda: homoseksuaalsuse vastane seaduseelnõu (hääletus)

13.2. Aserbaidžaan: sõnavabadus (hääletus)

– Enne lõike 7 hääletust:

Laima Liucija Andrikiene, *fraktsiooni PPE nimel.* – Lugupeetud juhataja! Fraktsiooni PPE nimel teen ma lõike 7 kohta järgmise suulise muudatusettepaneku: sõnad „mõistab hukka Aserbaidžaanil ametivõimude otsuse mitte” asendada sõnadega „nõuab Aserbaidžaanil ametivõimudelt tungivalt”. Tekst peaks kõlama nii: „nõuab Aserbaidžaanil ametivõimudelt tungivalt uuendada mitme rahvusvahelise raadiojaama...” ja nii edasi.

(Parlament nõustas suulise muudatusettepanekuga.)

14. Hääletuse parandused ja hääletuskavatsused (vt protokoll)

15. Parlamentaarse puutumatuse võtmise taotlus (vt protokoll)

16. Volituste kontrollimine (vt protokoll)

17. Parlamendi komisjonide ja delegatsioonide koosseis (vt protokoll)

18. Rakendusmeetmed (kodukorra artikkel 88) (vt protokoll)

19. Teatud dokumente puudutavad otsused (vt protokoll)

20. Registrisse kantud kirjalikud deklaratsioonid (kodukorra artikkel 123) (vt protokoll)

21. Istungil vastuvõetud tekstide edastamine (vt protokoll)

22. Järgmiste istungite ajakava (vt protokoll)

23. Istungjärgu vaheaeg

Juhataja. – Lugupeetud kolleegid! Me oleme selle aasta viimase istungiga lõpule jõudnud. Mul on hea meel, et uued parlamendiliikmed on ennast viimaste kuude jooksul nii hästi sisse seadnud. Ma soovin teile kõigile häid jõule ja edukat 2010. aasta algust. Loodetavasti saate järgmise aasta lõpus öelda, et see oli hea aasta.

Kuulutan välja Euroopa Parlamendi istungjärgu vaheaja.

(Istung lõppes kell 16.10.)

LISA (Kirjalikud vastused)

KÜSIMUSED KOMISJONILE

Küsimus nr 20, mille esitas Nikolaos Chountis (H-0432/09)

Teema: Riikliku strateegilise raamistiku läbivaatamine kriisi tingimustes

Globaalse kriisi tõttu on tekkinud nii liikmesriikide eelarvepoliitikas kui ka majanduskasvupoliitika planeerimise uued vajadused ja prioriteedid.

Üsna suur arv liikmesriikide peab seetõttu oma kavad ja tegevuse ümber planeerima, samuti riikliku strateegilise raamistiku rahastamissüsteemi.

Palun komisjonil vastata:

Millised ettepanekud on kaalumisel, mille abil aidatakse liikmesriikidel hõlbustada Euroopa Liidu kaasrahastatavate programmide ajakohastamist? Kas kaalumisel on muudatused riiklike strateegiliste raamistike rahastamises, et kergendada liikmesriikide olukorda, sest enamik neist seisab kriisi tõttu silmitsi hiiglaslike eelarveprobleemidega?

Vastus

Majanduskriisile vastamiseks võttis komisjon 2008. aasta novembris vastu globaalse strateegia⁽²⁾, milles korratakse, kui oluline on keskenduda taastamistegevuses teatavatele eelnevalt määratletud prioriteetidele stimuleerimaks kasvu ja tööhõivega seotud eesmärke. Kõnealused eesmärgid, milleks on investeerimine inimestesse, ettevõtlusse, teadustegevusse ja infrastruktuuridesse, kattuvad suures osas ühtekuuluvuspoliitika prioriteetidega ning nendest tulenevate üksikute liikmesriikide arengukavadega.

Seega, pidades silmas üldeesmärki kiirendada nende kavade elluviimist ja abisaajate rahastamist ning lihtsustada reeglite kohaldamist, on ühtekuuluvuspoliitika vastus uutele vajadustele ja prioriteetidele kriisi tingimustes põhinenud kahel sambal.

Esiteks tehti struktuurifondide õigusraamistikus muudatusi, et kiirendada investeringuid ja lihtsustada elluviimist. Tänu nendele muudatustele oli 2009. aastal võimalik teha liikmesriikidele lisaetteмаkseid rohkem kui 6 miljardi euro ulatuses, millega leevendati oluliselt nende kriisi põhjustatud eelarvepiiranguid. Samuti lihtsustati nendega oluliselt kohaldatavaid reegleid, parandati juurdepääsu struktuurifondidele ja võimaldati uusi sihtotstarbelisi investeringuid. Komisjoni lisaettepanekud reeglite veelgi suuremaks kohandamiseks kriisi mõjule ja liikmesriikide finantsvajadustele on praegu õigusloomeprotsessis ning võetakse eeldatavasti vastu 2010. aasta alguses.

Teiseks esitas komisjon liikmesriikidele õigusloomevälised ettepanekud ja soovitusel elluviimise kiirendamiseks. Struktuurifondidele kohalduva õigusraamistiku kohustusliku osa moodustavad elemendid võimaldavad arengukavade (rakenduskavade) kohandamist või formaalset muutmist, et kajastada muutuvaid tingimusi ja neile reageerida.

Selles kontekstis kutsus komisjon liikmesriike uurima prioriteetide ja eesmärkide võimalikku muutmist, et keskenduda Euroopa taastamiskavas loetletud kasvuvaldkondadele. Olemasolevate kavade strateegiline lähenemisviis ja laiaulatuslikkus võimaldavad juba praegu piisavalt paindlikkust, et kohandada olemasolevaid rakenduskavasid konkreetsetele vajadustele. Liikmesriikide struktuurifondide rakenduskavad keskenduvad juba suures osas liidu kaasajastatud Lissaboni kasvu- ja tööhõivestrateegia prioriteetsetele valdkondadele: inimesed, ettevõtlus, teadustegevus ja uuendus, rohelisem majandus. Finantskriisi ajal kadumisest on asi kaugel – eesmärgid, mille saavutamiseks need prioriteedid on mõeldud, on muutunud hoopis päevakajalisemaks. Kui liikmesriigid keskenduvad jätkuvalt strateegiliselt kokkulepitud prioriteetidele, siis on suurem võimalus, et liikmesriigid väljuvad praegusest kriisist isegi tugevamadena.

Ühtekuuluvuspoliitikaga saab tagada elulist toetust ja stabiilset rahastamist nii riiklikele asutustele kui ka kohalikele ja piirkondlikele taastamisstrateegiatele. Põhimõtteliselt saavad programmitühid reguleerida kulutuste ja elluviimise suhtelist tempot eri prioriteetide ja abisaajate liikide lõikes või kasutada kavandatule lisaks meetmeid, mis on töötatud välja konkreetselt pakilistele vajadustele vastamiseks. Täielikult tuleks ära

⁽²⁾ Euroopa majanduse taastamise kava, KOM(2008) 800 lõplik

kasutada õigusraamistikus jäetud manööverdamisruum tagamaks, et liikmesriikide ja piirkondade taastumise toetamiseks mobiliseeritakse kõik ühtekuuluvuspoliitika vahendid.

Enamgi veel, praegust majandussituatsiooni saab kasutada kui argumenti, miks rakenduskavade muutmine hea on. Komisjon teeb liikmesriikidega koostööd, et kaaluda rakenduskavade võimalikult aegsat muutmist, et käsitleda uusi vajadusi, lihtsustada nende täitmist ning kiirendada kehtestatud prioriteetide rakendamist. Sellisel juhul tuleb kooskõlas olemasolevate õigusaktidega vastavalt määruse (EÜ) nr 1083/2006 artiklile 33 rakenduskavad formaalselt läbi vaadata. Vastavalt kõnealusele sättele tuleb seega rakenduskava või komisjoni rakenduskava käsitleva otsuse teksti muutmiseks formaalselt otsust muuta. Muudetud otsus jõustub selle vastuvõtmisel. Kui muudatusega kaasnevad aga uued kulutused, siis kohaldatakse seda muudatust tagasiulatuvalt alates kuupäevast, mil komisjonile esitati taotlus rakenduskava läbivaatamiseks.

Lisaks tuleb kooskõlas määruse (EÜ) nr 1083/2006 kehtiva artikliga 48 korraldada rakenduskava muutmiseks eelhindamine, millega tõendatakse vajadust rakenduskava läbi vaadata. Nimetatud sätte kohta on komisjon siiski teinud ettepaneku muuta määrust (EÜ) nr 1083/2006. Artikli 48 muudatusettepanekus selgitatakse, et hindamise asemel piisab rakenduskava läbivaatamiseks muudest teabeallikatest. Määruse kohaselt peab komisjon läbivaatamise otsustama kolme kuu jooksul.

Lõpetuseks, kuna rakenduskavade läbivaatamisel ei ole kooskõlas määruse (EÜ) nr 1083/2006 artikli 33 lõikega 3 vaja vaadata läbi komisjoni riiklikku strateegilist raamistikku käsitleva otsust, siis puudub kõnealuste strateegiate läbivaatamise vajadus.

Olulistest muutustest liikmesriigi strateegias tuleb siiski teatada riigi strateegilises aruandes kooskõlas määruse (EÜ) nr 1083/2006 artikliga 29.

*
* *

Küsimus nr 21, mille esitas Georgios Papanikolaou (H-0429/09)

Teema: Lissaboni leping ja ELi kommunikatsioonipoliitika

Lissaboni leping muudab põhjalikult ELi ülesehitust ja toimimist, aga ka kodanike igapäevaelu. Kõigi elanike piisavat teavitamist on kahtlemata raske tagada. Arvestades laialdast muret selle pärast, et elanikkond ei ole Euroopa asjadest piisavalt informeeritud, on lihtne mõista teavitamise olulisust. Piisava teabe puudumise korral võivad ELi kodanikud jääda teadmatusse Lissaboni lepingu sätetest ja mitte mõista täielikult seda, kuidas leping nende igapäevast elu mõjutab.

Kas komisjoni arvates on meil teavitamise osas õnnestunud kaasata kodanikke piisaval määral ELi ülesehituses toimuvatesse muudatusesse? Kas komisjoni arvates on ELi kodanikud sellest teemast piisavalt informeeritud ja millised kvantitatiivsed andmed seda kinnitavad? Kui see nii ei ole, siis kas on vaja täiendavaid meetmeid ja milliseid meetmeid tuleks kavandada?

Vastus

Komisjon nõustub austatud parlamendiliikmega, et Lissaboni lepingul on ulatuslik mõju. Komisjon tegi Euroopa veebilehel⁽³⁾ kättesaadavaks küsimused ja vastused ning ka uue lepingu konsolideeritud teksti eesmärgiga anda uue lepingu kohta faktidel põhinevat selget teavet. Lisaks tegi komisjon kodanikele uuest lepingust kokkuvõtte pealkirjaga „Lissaboni lepingu selgitus”, milles on lihtsalt ja faktidest lähtuvalt selgitatud, mis muudatusi uus leping toob. Selgitus on saadaval kõigis Euroopa Liidu 23 ametlikus keeles ning see on liikmesriikidele välja jagatud. Lisaks vastab teabetalitus EUROPE DIRECT iga päev kodanike küsimustele Lissaboni lepingu tähenduse kohta ning selle kohta, kuidas kodanikud saavad selles protsessis osaleda. Näiteks on alates Lissaboni lepingu allkirjutamisest 2007. aasta detsembris vastatud kodanike 2814-le lepinguga seotud küsimusele.

Nüüd, kus Lissaboni leping on jõustunud, keskendume sellele, et Lissaboni leping kodaniku jaoks toimiks. Ja see on just üks 2010. aasta institutsioonidevahelise suhtluse prioriteetidest, milles institutsioonidevaheline teaberühm on laiapõhjaliselt kokku leppinud (24. november 2009). Lisaks eespool mainitud kommunikatsioonimaterjalidele valmistab komisjon ette uut multimeediatoodete paketti, sealhulgas modulaarne audiovisuaalne dokumentaalfilm, didaktilised materjalid õpetajatele ja õpilastele ning vahendite kogum (toolkit) teabesajajatele ja kaasnev uus meediakampaania. Lissaboni lepinguga kaasnevate muudatuste

⁽³⁾ http://europa.eu/lisbon_treaty/index_en.htm

kajastamiseks ajakohastatakse ka ELi põhilisi kommunikatsioonitooteid, mis käsitlevad ELi toimimist ja poliitikat.

Komisjon jätkab jõupingutusi, et kaasata kodanikke tõhusalt lepingu rakendamisesse. Üks konkreetne võimalus on üldsusega konsulteerimine Euroopa kodanikualgatuse raames, mis annab võimaluse ühel miljonil kodanikul komisjonilt taotleda konkreetse poliitilise ettepaneku esitamist. Hetkel on kodanikel võimalus avaldada arvamust selle kohta, kuidas kodanikualgatus praktikas peaks toimima. Komisjon võtab kodanike soovitusi arvesse, kui esitab Euroopa Parlamendile ja nõukogule ettepaneku kodanikualgatus käsitleva määruse vastuvõtmiseks.

*
* *

Küsimus nr 22, mille esitas Gay Mitchell (H-0437/09)

Teema: Euroopa Komisjoni toetusi käsitlev teave kodanikele

Valijad küsivad minult sageli, kas Euroopa Komisjon saab kas rahaliselt või logistiliselt toetada neid või mõnda projekti, milles nad osalevad. Kuigi komisjoni veebisaidil on palju kodanikele kasulikku teavet, on sealt siiski keeruline leida, mida komisjon saab ja mida ta ei saa teha kodanike toetamiseks nimetatud viisil.

Mida saab volinik teha selleks, et parandada Euroopa kodanike teavitamist nimetatud valdkonnas? Kas on võimalik selliste järelepärimiste jaoks mõeldud veebisaidi ja personali loomine, et muuta komisjonilt toetuste taotlemine võimalikult lihtsaks ja selgeks?

Vastus

Euroopa Liit rahastab ja annab toetusi väga laiale spektrile projektidele ja programmidele. Küsimused ja vastused selle kohta, kuidas taotleda toetusi, ning ka teave ELi rahastamisvõimaluste kohta on kõigile kättesaadav Euroopa veebilehel:

http://europa.eu/policies-activities/funding-grants/index_en.htm

ELi kodanikud saavad taotleda toetusi ametlikus korras, milleks nad võiksid paluda abi oma koduriigi komisjoni esindusest. Teave praegu saadavalolevate toetuste kohta avaldatakse ka komisjonide liikmesriikide esinduste veebilehel:

http://ec.europa.eu/represent_en.htm

*
* *

Küsimus nr 23, mille esitas Hans-Peter Martin (H-0456/09)

Teema: Teabekampaaniad ja suhtekorraldus

Volinik Margot Wallström loovutab peatselt oma portfelli. Laialdaste kogemuste tõttu palutakse tal vastata järgmistele küsimustele:

Milliste eksimuste eest tahaks volinik oma järeltulijat hoiatada?

Millised on voliniku arvates järgmistel aastatel esmatähtsad tegevusvaldkonnad?

Kas on midagi, mida volinik oleks teinud teisiti? Kas Lissaboni lepinguga seotud kampaania lirimaal oli voliniku kõige suurem saavutus?

Vastus

Austatud parlamendiliikmel palutakse lahkelt leida vastused oma küsimustele hiljuti avaldatud üllitisest „Kodanike kaasamine – viis aastat Euroopa institutsioonidevaheliste suhete ja teabevahetusstrateegia volinikuna”, mis võtab põhitegevuse kokku järgmiselt: kuulata paremini ära kodanike seisukohad ja mured, selgitada paremini, kuidas tehtud otsused ja algatused mõjutavad nende igapäeva elu, ning minna kohapeale ja suhelda inimestega paremini nende kohalikus ümbruskonnas.

http://ec.europa.eu/commission_barroso/wallstrom/pdf/engaging-citizens_en.pdf

*
* *

Küsimus nr 24, mille esitas Bernd Posselt (H-0426/09)

Teema: Sõltuvus Venemaa energiast

Kuidas hindab komisjon jõupingutusi, mida EL on teinud, et vähendada sõltuvust Venemaa energiast, ja millised on lähema aja konkreetsed väljavaated?

Vastus

Venemaalt läbi Ukraina kulgevate gaasitarnete katkestamisest 2009. aasta jaanuaris põhjustatud gaasikriis näitas, kui haavatav on Euroopa Liit üldiselt ja eriti mõned selle liikmesriigid varustuskindluse ja välisenergiast sõltumise küsimustes. Vahepeal on tehtud edusamme seoses energia infrastruktuuride ja energiavõrkude ning ka kriisimehhanismide edasiarendamisega. Komisjon on kutsunud asjaomaseid isikuid üles rakendama viivitamata edasisi vajaminevaid meetmeid.

16. novembril 2009 kirjutasid Euroopa Liit ja Venemaa alla energiasektori varajase hoiatamise memorandumile, mille kohaselt tuleb potentsiaalseid riske ja probleeme, mis on seotud maagaasi, nafta ja elektri nõudluse ja pakkumisega, aegsasti hinnata, vältida hädaolukordi ja nende ohte ning reageerida hädaolukorra või selle ohu korral kiiresti. Selles osas peaks varajase hoiatamise mehhanism aitama vältida 2009. aasta jaanuaris toimunud gaasikriisi kordumist, kuna töötatakse hädaolukordade ärahoidmiseks ja lahendamiseks, arvestades kolmandate poolte võimalikku osalemist. Lisaks peab komisjon väga tähtsaks, et energia valdkonnas oleks ELi-Vene suhetes paigas läbipaistev ja etteennustatav kahepoolne õiguslik raamistik, ning seega töötab selles suunas, et vastavad kindlad sätted lisatakse uude hetkel läbiraägitavasse lepingusse.

Komisjon jätkab tähelepanelikult arengute jälgimist Venemaa ja Ukraina suhetes seoses gaasimaksetega. Infrastruktuuri osas märgib komisjon, et 2009. aasta märtsis Ukraina gaasitransiidisüsteemi moderniseerimise rahvusvahelisel investeerimiskonverentsil vastuvõetud ühisdeklaratsiooni rakendamise osas on toimunud teatav edasimineku. Komisjon on mitmel korral kohtunud Ukraina ametivõimudega ja praegu tegelevad rahvusvahelised finantsinstitutsioonid Ukraina gaasitransiidisüsteemi üldplaanis kindlaksmääratud prioriteetsete projektide üksikasjadega. Samal ajal teeb komisjon tihedat koostööd Ukraina ametivõimudega tagamaks, et konverentsi ühisdeklaratsioonis esile tõstetud vajalikud reformid toimuksid, mis võimaldaks rahvusvahelistel finantsinstitutsioonidel pakkuda vajalikku rahalist toetust.

Infrastruktuuri osas on viimastel kuudel toimunud järgmised olulised arengud.

2009. aasta juunis allkirjastasid komisjon ja 8 Balti liikmesriiki Baltimaade Energiaturu Ühendamise Plaani (BEMIP) ühiste kavatsuste protokoll, mis on oluline samm Baltikumi ja muu ELi ühenduste parandamisel.

2009. aasta juulis allkirjastatud Nabucco valitsustevaheline kokkulepe on tähtis samm mitmekesisemate gaasitarnete suunas Kaspia mere regioonis lõunakoridori kaudu.

Jätkuvalt rakendatakse määrust, millega luuakse abikava majanduse elavdamiseks ühenduse finantsabi andmisega energeetikaprojektidele; määruse kohaselt eraldatakse peaaegu 4 miljardit eurot konkreetsetele projektidele gaasi- ja elektrivõrkude ühendamise, avamere tuuleenergia ning süsinikdioksiidi kogumise ja säilitamise valdkondades. Komisjon loodab sõlmida esimesed toetuslepingud 2010. aasta lõpuks.

Vahemere gaasi- ja elektrivõrkude ühendamise tööga on edasi liigutud ning 2010. aastal on kavas konkreetsed algatused.

2009. aasta juulis esitas komisjon ettepaneku võtta vastu määrus gaasitarnete turvalisuse kohta, mille eesmärk on luua tõhus õiguslik raamistik kriisilukordadeks. Ettepanekut arutati hiljutisel energianõukogu kohtumisel ning komisjon loodab ettepaneku osas poliitilisele kokkuleppele jõuda eesseisva Hispaania eesistumise ajal.

Euroopa Liit tõhustab suhteid peamiste energeetikapartneritega. Näiteks asutati hiljuti ministrite tasandil ELi-USA energianõukogu ja komisjon loodab enne aasta lõppu sõlmida energiat käsitleva ühiste kavatsuste protokoll, mis peaks hõlmama olulisi infrastruktuuriga seotud elemente.

Ilmselgelt jääb energiaturvalisus tegevusnimekirjas olulisele kohale ja on uue komisjoni ees seisev peamine väljakutse.

*
* *

Küsimus nr 25, mille esitas Marian Harkin (H-0428/09)**Teema: ELi eesmärgid taastuenergia osas**

Taastuvatest allikatest saadava energia kasutamist käsitlevad õigusaktid on oluline ELi meede, mis peab tagama liikmesriikide tegutsemise taastuenergia kasutamist reguleeriva stabiilse poliitikaraamistiku loomise nimel. Samas on komisjoni viimased eduaruanded näidanud, et mõningad liikmesriigid on hädas eesmärgiga saavutada 2010. aastaks taastuenergia osakaaluks transpordisektoris 5,75% – kas komisjon võiks selgitada, milliseid meetmeid ta on võtnud jätkusuutlike biokütuste toodangu suurendamiseks ELis? Mida võtab komisjon ette eeskätt selle tagamiseks, et riigid nagu Lirimaa, kes ei ole veel 5,75% eesmärki täitnud, juurutaksid uusi stiimuleid, et ergutada biokütuste tootmist, mis oleksid majanduslikult piisavalt atraktiivsed väikeettevõtete ja põllumajandussektori kaasamiseks?

Vastus

Komisjon saab kinnitada, et ELi tasandil ei saavutata ilmselt soovituslikku eesmärki tagada taastuenergia osakaaluks transpordisektoris 5,75%, mis kehtestati direktiiviga 2003/30/EÜ (millega edendatakse biokütuste ja muude taastuvkütuste kasutamist transpordisektoris). Seda hoolimata sellest, et biokütuse tarbimine kasvab ELis kiiresti, olles jõudnud 2008. aastal umbes 3,3%-ni võrreldes 0,5%-ga 2003. aastal. Komisjon on alates 2005. aastast liikmesriikide suhtes direktiivi täitmatajätmise tõttu algatanud 62 rikkumismenetlust, kuid enamik neist on seotud aruandluskohustuste rikkumisega või suutmatusega kehtestada kooskõlas direktiivi kontrollväärtustega riiklikud eesmärgid.

See oli üks põhjustest, miks komisjon esitas nõukogule ja parlamendile ettepaneku võtta vastu uus direktiiv taastuvate energiaallikate edendamise kohta, milles kehtestatakse õiguslikult siduv taastuenergia ja transpordisektori taastuenergia eesmärk. Kõnealune uus direktiiv 2009/28/EÜ tagab seega tõhusama õigusliku raamistiku taastuvate allikate kasutamise edendamiseks transpordisektoris, muutes eesmärgi soovituslikust kohustuslikuks, laiendades selle rakendusala biokütustelt kogu taastuenergiaale, kuhu alla kuulub ka elekter, ning suurendades eesmärki 2020. aastaks 10%-ni.

Samuti kehtestatakse direktiiviga biokütuste jätkusuutlikkuse kriteeriumid. Kõnealused kriteeriumid tuleb täita, et biokütused läheksid kohustusliku eesmärgiga seoses arvesse ning vastata toetuse saamise tingimustele. Jätkusuutlikkuse kriteeriumid käsitlevad järgmist: kasvuhoonegaaside heitkoguste vähendamise minimaalne kohustuslik tase, mis tuleb saavutada biokütuste abil; kõrge bioloogilise mitmekesisusega maa kaitse; raadamise ärahoidmine jne.

Komisjon on teadlik, et paljud liikmesriigid on 5,75% eesmärgi täitmisel maha jäänud. Liikmesriigid on siiski jätkuvalt kohustatud kehtestama meetmeid, mis on vajalikud taastuenergia tootmise või kasutamise soodustamiseks. Liikmesriikide huvides on riigisisel tasandil kehtestada sobivad toetusmeetmed, et sillutada teed 10% taastuenergia eesmärgi saavutamiseks transpordisektoris 2020. aastaks.

Liikmesriigid peavad uue taastuenergia direktiivi üle võtma 2010. aasta detsembriks. Kuid juba järgmise aasta 30. juuniks peavad liikmesriigid komisjonile esitama oma taastuenergia riiklikud tegevuskavad, milles selgitatakse üksikasjalikult, kuidas liikmesriigid kavatsevad saavutada oma eesmärgi, sealhulgas 10% taastuenergia eesmärgi transpordisektoris. Komisjon annab kõnealustele kavadele hinnangu ja võtab asjakohaseid meetmeid, sealhulgas algatab rikkumismenetlusi liikmesriikide vastu, kes jätaavad direktiiviga nõutava kava esitamata.

*
* *

Küsimus nr 26, mille esitas Silvia-Adriana Țicău (H-0441/09)**Teema: Kliimamuutuste- ja energiapaketi rakendamisel ja paketist tulenevate meetmete elluviimisel tehtud edusammud**

Detsembris 2008 vastu võetud kliimamuutuste- ja energiapakett kohustab liikmesriike vähendama saasteainete heitkoguseid 2020. aastaks 20%. Kui sõlmitakse Kyoto-järgne kokkulepe, saab selleks määraks 30%. Aastaks 2020 tuleb 20% tarbitavast energiast toota taastuvatest energiaallikatest. Nende eesmärkide saavutamiseks on vaja vähendada saasteainete heitkoguseid energiamahukates tööstusharudes, aga ka transpordi- ja ehitussektoris. Kliimamuutuste- ja energiapaketi määratletud eesmärgid hõlmavad Euroopa ettevõtete ajakohastamist ja energiatõhususe suurendamist transpordi- ja ehitusvaldkonnas, aga ka süsinikdioksiidi geoloogilist ladustamist.

Kas komisjon võiks öelda, millised on kliimamuutuste- ja energiapaketi rakendamisel ja paketist tulenevate meetmete elluviimisel tehtud edusammud ning kas esialgse kavaga võrreldes on olnud hilinemisi?

Vastus

5. detsembriks 2010 tuleb üle võtta taastuvenergia direktiiv⁽⁴⁾, mis on osa kliima- ja energiapaketist. Artikli 4 kohaselt on iga liikmesriik kohustatud 30. juuniks 2010 vastu võtma taastuvenergia riikliku tegevuskava ning teatama sellest komisjonile. Abistamaks liikmesriike taastuvenergia riikliku tegevuskava ettevalmistamisel peab direktiivi kohaselt iga liikmesriik 31. detsembriks 2009 avaldama dokumendi direktiivi koostöömehhanismide kavandatud kasutamise kohta ja sellest komisjonile teatama. Komisjon ei luba sellest ajakavast kõrvalekaldumist. Lisaks on ettevalmistamisel mitmed biokütuste säästvuskava rakendusmeetmed.

Läbivaadatud heitmekaubanduse direktiivis⁽⁵⁾ nähakse ette paljude rakendusmeetmete vastuvõtmine, mitmed neid kontrolliga regulatiivmenetlusega. Komisjon alustas rakendamiseks tööd kohe pärast kliima- ja energiapaketi vastuvõtmist 2008. aasta detsembris. Esimene meede, nimelt otsus, mis käsitleb sektorite ja allsektorite nimekirju, mille suhtes on kasvuhoonegaaside heite ülekandumise oht, võetakse kavakohaselt vastu 2009. aasta detsembri lõpuks. Ettevalmistustööd muude komisjoni delegeeritud otsuste tegemiseks toimuvad õiges suunas.

Jõupingutuste jagamise otsuses⁽⁶⁾ nähakse ette nelja rakendusmeetme vastuvõtmine, kõik neist kontrolliga regulatiivmenetlusega. Komisjon alustas rakendamiseks tööd kohe pärast kliima- ja energiapaketi vastuvõtmist 2008. aasta detsembris ja ettevalmistavad tööd toimuvad õiges suunas.

CCSi direktiiv⁽⁷⁾ ei sisalda rakendusmeetmeid, kuid selles kutsutakse komisjoni üles andma suuniseid kolmes küsimuses. Suunistega tehtav töö toimub õiges suunas.

Mis puutub kliimamuutuste- ja energiapaketi energiatõhususe eesmärki, siis ehitiste direktiivi⁽⁸⁾, energiateenuste direktiivi⁽⁹⁾, CHPi direktiivi⁽¹⁰⁾ ning ökodisaini direktiivi⁽¹¹⁾ ja energiamärgistusdirektiivi⁽¹²⁾ (rakendusmeetmeid) kas on juba rakendatud või rakendatakse hetkel. Kõigis neis direktiivides nõutakse, et liikmesriigid avaldaksid vastavalt kehtestatud ülevõtmistähtaegadele oma asjakohased õigusaktid ja teavitaksid komisjoni nendest. Komisjon ei luba sellest ajakavast kõrvalekaldumisi. Lisaks esitati jätkuna 20/20/20 energia ja kliimamuutuse kava poliitikale⁽¹³⁾ teises strateegilises energiaülevaates⁽¹⁴⁾ komisjoni uute energiatõhususe meetmete pakett, näiteks ettepanek sõnastada uuesti energiamärgistuse ja ehitiste direktiivid ning ettepanek rehvide märgistamise kohta. Ettepanek ehitiste direktiivi uuestisõnastamiseks lükati edasi

(4) Direktiiv 2009/28/EÜ taastuvatest energiaallikatest toodetud energia kasutamise edendamise kohta, ELT L 140/16, 5.6.2009

(5) Direktiiv 2009/29/EÜ, millega muudetakse direktiivi 2003/87/EÜ, et täiustada ja laiendada ühenduse kasvuhoonegaaside saastekvoodiga kauplemise süsteemi, ELT L 140, 5.6.2009

(6) Otsus nr 406/2009/EÜ, milles käsitletakse liikmesriikide jõupingutusi kasvuhoonegaaside heitkoguste vähendamiseks, et täita ühenduse kohustust vähendada kasvuhoonegaaside heitkoguseid aastaks 2020, ELT L 140, 5.6.2009

(7) Direktiiv 2009/31/EÜ, milles käsitletakse süsinikdioksiidi geoloogilist säilitamist ning millega muudetakse nõukogu direktiivi 85/337/EMÜ ja Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiive 200/60/EÜ, 2001/80/EÜ, 2004/35/EÜ, 2006/12/EÜ, 2008/1/EÜ ning määrust (EÜ) nr 1013/2006, ELT L 140, 5.6.2009

(8) Direktiiv 2002/91/EÜ ehitiste energiatõhususe kohta, EÜT L 1, 4.1.2003

(9) Direktiiv 2006/32/EÜ, mis käsitleb energia lõpptarbimise tõhusust ja energiateenuseid, ELT L 114, 27.4.2006

(10) Direktiiv 2004/8/EÜ soojus- ja elektrienergia koostootmise stimuleerimiseks siseturu kasuliku soojuse nõudluse alusel, ELT L 52, 21.2.2004

(11) Direktiiv 2009/125/EÜ, mis käsitleb raamistiku kehtestamist energiamõjuga toodete ökodisaini nõuete sätestamiseks, ELT L 285, 31.10.2009

(12) Direktiiv 92/75/EMÜ kodumasinade energia ja muude ressursside tarbimise näitamise kohta märgistuses ja ühtses tootekirjelduses, EÜT L 297, 13.10.1992, lk 16–19

(13) Komisjoni teatis „Euroopa energiapoliitika“, (KOM(2007) 1 lõplik), avaldatud 10.1.2007

(14) Komisjoni teatis „Teine strateegiline energiaülevaade: ELi tegevuskava varustuskindluse ja solidaarsuse tagamiseks energiavaldkonnas“, SEC(2008) 2870, SEC(2008) 2871, SEC(2008) 2872 ja KOM/2008/0781 lõplik, avaldatud 13.11.2008

aasta võrreldes sellega, mida komisjon teatas 2006. aasta energiatõhususe tegevuskavas⁽¹⁵⁾, et tagada kliimamuutuste- ja energiapaketi eesmärgi õigeaegne saavutamine. Hiljutised poliitilised kokkulepped kahe uuestisõnastatud direktiivi osas ning rehvide märgistamise määruse vastuvõtmine on reaalsed saavutused ja näitavad, et on olemas tugev poliitiline tahe ambitsioonika energiatõhususe poliitika teostamiseks.

*
* *

Küsimus nr 27, mille esitas Brian Crowley (H-0464/09)

Teema: Taastuvenergeetika

Milliste algatustega tegeleb komisjon taastuvenergeetika valdkonnas, et saavutada Euroopa kliimamuutusega seotud eesmärgid ning luua arukamas ja keskkonnasõbralikumas majanduskeskkonnas uusi töökohti?

Vastus

Liikmesriigid peavad 5. detsembriks 2010 üle võtma direktiivi taastuvatest energiaallikatest toodetud energia kasutamise edendamise kohta⁽¹⁶⁾, mis on osa varem 2009. aastal vastu võetud kliimamuutuste- ja energiapaketi. Direktiivi vastuvõtmise järel on rõhk sellel, et liikmesriigid selle täielikult ja nõuetekohaselt rakendaksid. Selleks on liikmesriigid direktiivi artikli 4 lõike 1 järgi kohustatud komisjonile 30. juuniks 2010 esitama oma taastuvenergia riikliku tegevuskava. 30. juunil 2009 võttis komisjon vastu tegevuskava kohustusliku näidisvormi⁽¹⁷⁾, millest liikmesriigid peavad oma kava koostamisel lähtuma. Komisjon hindab esitatud riiklike tegevuskavasid ning kontrollib nende vastavust direktiivis kehtestatud riigisisesest ja Euroopa eesmärkidega.

Sama kliima- ja energiapaketi kutsutakse üles rakendama energiatehnoloogia strateegilist kava (SET)⁽¹⁸⁾, et toetada energiatehnoloogilisi arenguid, mis on vajalikud 2020. aastaks seatud eesmärkide saavutamiseks, ning koondada üleeuroopalised jõupingutused. Selle kava üks peamisi saavutusi on olnud koos tööstusharu ja liikmesriikidega vähese süsihappegaasiheitega tehnoloogiaid (sealhulgas tuult, päikest, bioenergiat ja nn arukat võrku kasutavad tehnoloogiaid) kasutavate Euroopa tööstusalgatuste väljatöötamine 2020. aastani tehnoloogiliste teekaartide vormis, millel on kindlaksmääratud eesmärgid, meetmed, vajalikud vahendid ja täpne ajakava. 2010. aasta jooksul need algatused käivitatakse ning algab nende elluviimine praktikas. Oma ettepanekus vähese süsihappegaasiheitega tehnoloogia arendamisse investeerimise kohta⁽¹⁹⁾, hindas komisjon, et järgmisel kümnel aastal on energiatehnoloogilisteks teadusuuringuteks vaja investeerida lisaks 50 miljardit eurot. See tähendab Euroopa Liidu iga-aastase investeeringu peaaegu kolmekordistamist – 3-lt 8 miljardi euroni.

Seitsmendas raamprogrammis (2007–2013) rahastatud uuringute teema, mille eelarve moodustas kokku 2,350 miljonit eurot, prioriteedid ühtlustatakse SET-plaani tööstusalgatuste ja teekaartide eesmärkidega.

Energeetikaprogramm „Intelligent Energy Europe“⁽²⁰⁾ toetab säästva energia kasutuselevõttu ja keskendub turutõkete eemaldamisele ning taastuvenergiaturgudele soodsama ärikeskkonna loomisele. Programm hõlmab mitmeid meetmeid, sealhulgas edendamise- ja teabeedastusprojektid. Selles raamistikus on Euroopa Komisjoni ambitsioonikas algatus linnapeade pakt, millega mobiliseeritakse kohalikke omavalitsusi ja nende kodanikke osalema võitluses globaalse soojenemise vastu.

⁽¹⁵⁾ Komisjoni teatis „Energiatõhususe tegevuskava: potentsiaali realiseerimine“, SEC(2006) 1173, SEC(2006)1174, SEC(2006)1175 ja KOM/2006/0545 lõplik, avaldatud 19.10.2006

⁽¹⁶⁾ Direktiiv 2009/28/EÜ – ELT L 140/16, 5.6.2009

⁽¹⁷⁾ Komisjoni otsus, 30. juuni 2009, millega kehtestatakse taastuvenergia riikliku tegevuskava näidisvorm vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivile 2009/28/EÜ (teatavaks tehtud numbri K(2009) 5174 all), ELT L182, 15.7.2009

⁽¹⁸⁾ Euroopa energiatehnoloogia strateegiline kava: eesmärk – süsihappegaasiheite vähendamine tulevikus, KOM(2007) 723

⁽¹⁹⁾ KOM(2009) 519 lõplik

⁽²⁰⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu otsus nr 1639/2006/EÜ, 24. oktoober 2006, millega kehtestatakse konkurentsivõime ja uuendustegevuse raamprogramm (2007–2013)

Lisaks soovib komisjon austatud parlamendiliikmel lugeda vastust küsimusele H-0208/09⁽²¹⁾ keskkonnasõbralike töökohtade kohta.

*
* *

Küsimus nr 28, mille esitas Pat the Cope Gallagher (H-0465/09)

Teema: Ühendkuningriigi ülekandetasude mõju Iirimaaale

Ühendkuningriigi ülekandetasude süsteem moonutab energiakaubandust, eriti Ühendkuningriigi ja Iirimaa vahel, suurendades nii Iirimaa energiaksportimise transpordikulu kui ka hinnariski talvel odavama energia importimisel. Selline hinnakujundussüsteem takistab Iirimaa taastuvate energiaallikate majandusliku potentsiaali maksimaalset ärakasutamist, see võib tekitada olukorra, kus odavama taastuvenergia generaatorid lülitatakse sagedamini välja, ja see suurendab seetõttu sõltuvust tarbijate rahastatavatest toetusmehhanismidest.

Kas komisjon nõustub väitega, et Ühendkuningriigi ülekandetasude süsteem häirib oluliselt Iirimaa ja Ühendkuningriigi vahelist kauplemist? Kas komisjon on seisukohal, et Ühendkuningriigi ülekandetasude süsteem on kooskõlas elektriakaubanduse määrusega (EÜ) nr 714/2009⁽²²⁾? Milliseid konkreetseid meetmeid saab komisjon võtta selliste kaubandustõkete kõrvaldamiseks?

Vastus

Määrus 714/2009 võeti vastu kolmanda energiaturu paketi osana ning hakkab kehtima alates 3. märtsist 2011. Seni kohaldub endiselt määrus 1228/2003⁽²³⁾. Kahe määruse vahel ei ole selle küsimusega seoses olulisi erinevusi.

Iga võrgukasutaja peab tasuma põhivõrguettevõtjale, kelle süsteemiga see on ühendatud. Nimetatud tasus lepivad riigi reguleerivad asutused kokku eelnevalt, võttes arvesse võrgu opereerimise kulusid. Võrreldes kohalike tootjatelt elektrit ostvate kasutajatega ei ole õigust nõuda suuremat (ega väiksemat) tasu kasutajalt, kes elektrit impordivad või ekspordivad.

Liikmesriigis võib ülekandetasudega soodustada generaatorite paiknemist kohas, kus kulud põhivõrgule on madalamad. Elektrimäärus lubab konkreetset selliseid kohalikke tasusid. Ühendkuningriik rakendab sellist kava. Komisjonil ei ole põhjust uskuda, et vastavad tasud ei kajasta kulusid.

Määruses 1228/2003 (ja 714/2009) on samuti ette nähtud põhivõrguettevõtjate vahelise hüvitusmehhanismi rakendamine kulude eest, mis on tekkinud seoses piiriüleste elektrivoogude vastuvõtuga. Kõik põhivõrguettevõtjate vahelise hüvitusmehhanismi alusel tehtavad maksed on ühelt põhivõrguettevõtjalt teisele ning arvestatakse siis liikmesriikide süsteemide kasutajate ülekandetasude sisse.

Siiani on hüvitusmehhanism toiminud vabatahtlikkuse alusel. Komisjon kavatseb teha ettepanekud siduvate hüvitusmehhanismi suuniste kohta, mis võetakse vastu kooskõlas komiteemenetlusega. Ettepanekud sisaldavad ka suuniseid elektritootjate ülekandetasude harmoneerimiseks. Nende aluseks on 2005. aastal elektri- ja gaasisektori Euroopa reguleerivate asutuste töörühma väljatöötatud suuniste projekt.

*
* *

Küsimus nr 29, mille esitas Cristina Gutiérrez-Cortines (H-0430/09)

Teema: Vee juhtimist Cenajo veehoidlast Taibilla kanalitevõrku hõlmava projekti kohta esitatud kaebuse arhiveerimine

Millistel õiguslikel põhjustel ja mis kriteeriumide alusel on Euroopa Komisjon arhiveerinud kaebuse SG/CDC(2008)A/822, milles Isidoro Ruiz Gabaldón esitas tarbijajuhistute Las Juntas Centrales de Usuarios, Regantes del Segura ja Norte de la Vega del Rio Segura nimel kaebuse projekti kohta, mis puudutab Taibilla

⁽²¹⁾ Vt <http://www.europarl.europa.eu/QP-WEB>

⁽²²⁾ ELT L 211, 14.8.2009, lk 15.

⁽²³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 1228/2003, 26. juuni 2003, milles käsitletakse võrkudele juurdepääsu tingimusi piiriülese elektriakaubanduses, ELT L 176, 15.7.2003

kanalitevõrgu veega varustamist Cenajo veehoidlast? Kaebusega on ühinenud Cieza, Blanca ja Abaráni omavalitsused ja kaastamisühistud ning sellele on andnud allkirja 11 000 kodanikku.

Nimetatud kaebuse järgi toob jõe maa alla juhtimine kaasa jõe ja selle kallaste otsese hävitamise ning veemassi vähenemise ja rikutakse direktiivi 2000/60/EÜ. Projekt ei sisalda alternatiive ega hinnangut keskkonnamõtjudele, samuti ei pakuta seal välja meetmeid projekti mõjude kompenseerimiseks. Hankemenetlus on välja kuulutatud ilma nimetatud lahenduse kaasamiseta. Lisaks toob projekt kaasa kaitsealuste loomaliikide, näiteks saarmase (*Lutra lutra*) kadumise.

Vastus

Nimetatud projekti eesmärk on tagada rohkem kui 700 000 elanikuga (mis suvehooajal võib suurenedagi kuni ühe miljoni elanikuni) Murcia piirkonna, Hispaania, veega varustamine. Praegune veevarustus ei vasta sulfaatide ja magneesiumi kõrge sisalduse tõttu mõnede joogiveedirektiivi⁽²⁴⁾ nõuetele. Euroopa Liidu ühtekuuluvusfondide kaudu kaasrahastatav projekt asendab varasemat (Conexión Embalse de la Fuensanta-río Taibilla), millest selle kõrge keskkonnamõju tõttu loobuti.

2005. aastal sai komisjon selle projekti kohta kaebuse, milles tõstatati mitmeid küsimusi seoses tõenäolise EÜ keskkonnaõiguse rikkumisega, eelkõige keskkonnamõtjudirektiivi⁽²⁵⁾ ja looduskaitse direktiivi⁽²⁶⁾⁽²⁷⁾. Nimetatud kaebuse menetlus lõpetati 2005. aasta oktoobris, kuna juhtumi põhjalikul uurimisel ei ilmnunud mingeid ELi keskkonnaõiguse rikkumisi.

8. jaanuaril 2008. aastal esitas üks teine kaebaja komisjonile uue kaebuse, mis registreeriti süsteemis EU Pilot. Juhtum kuulus täielikule hindamisele ning projekti kohta vahetati teavet Hispaania võimude ja komisjoni teenistuste vahel.

Komisjoni teenistused teavitasid kaebuse esitajat 29. juuni 2009. aasta kirjas (millele järgnes 13. oktoober 2009 kinnitav kiri) oma järeldustest, mis välistasid rikkumise.

Kokkuvõtteks, juhtum lõpetati järgmistel põhjustel:

Paljud tõstatatud küsimused olid seotud riiklike menetluste võimaliku rikkumisega, mille osas komisjonil puuduvad volitused sekkuda.

Kõnealusel ajal teostas pädev keskkonnanõuandja projekti keskkonnamõju hindamist. Hinnangus viidatakse muu hulgas ka kaalutud alternatiividele ning loodus- ja veekaitseküsimustele.

Kuna eespool osutatud menetlus on kõige sobivam vahend tõenäoliste keskkonnamõtjude kindlakstegemiseks ning projekti ei kiidetud heaks, siis ei saanud tuvastada ELi keskkonnaõiguse rikkumisi.

Ehkki pakkumismenetluse alustamist enne keskkonnamõju hindamise menetluse lõppu ei saa pidada hea tava näiteks, ei sisalda keskkonnamõtjudirektiiv konkreetseid sellekohaseid nõudeid. Direktiivis on kehtestatud ainult kohustus, et projekti ei tohi heaks kiita enne, kui hindamismenetlus on lõpule viidud.

*
* *

Küsimus nr 30, mille esitas Frank Vanhecke (H-0433/09)

Teema: Türgi ja Sudaan

Sudaani president Omar al-Baschir olevat viibinud Istanbulis 9. novembril 2009 alanud Islami Konverentsi Organisatsiooni (OIC) kohtumisel. Rahvusvaheline Kriminaalkohus on andnud välja rahvusvahelise vahistamismääruse, mille kohaselt süüdistatakse al-Baschiri sõjakuritegude ja inimsusevastaste kuritegude toimepanemises Darfuris.

⁽²⁴⁾ Nõukogu direktiiv 98/83/EÜ olmevee kvaliteedi kohta, EÜT L 330, 5.12.1998

⁽²⁵⁾ Nõukogu direktiiv 85/337/EMÜ, 27. juuni 1985, teatavate riiklike ja eraprojektide keskkonnamõju hindamise kohta, muudetud; EÜT L 175, 5.7.1985

⁽²⁶⁾ Nõukogu direktiiv 79/409/EMÜ, 2. aprill 1979, loodusliku linnustiku kaitse kohta; EÜT L 103, 25.4.1979

⁽²⁷⁾ Nõukogu direktiiv 92/43/EMÜ, 21. mai 1992, looduslike elupaikade ning loodusliku loomastiku ja taimestiku kaitse kohta; EÜT L 206, 22.7.1992

Oma resolutsioonis nr 1593 kutsus ÜRO Julgeolekunõukogu, kuhu kuulub ajavahemikus 2009–2011 mittealalise liikmena ka Türgi, kõiki riike üles Rahvusvahelise Kriminaalkohtuga koostööd tegema. Türgi ei ole Rahvusvahelise Kriminaalkohtu Rooma statuudi osaline, küll aga kõik ELi liikmesriigid.

Kui Omar al-Baschir tõepoolest Istanbulis viibis ja teda seal ei vahistatud, siis millise hinnangu annab komisjon sellega seoses Türgi poliitikale, võttes arvesse ELi välispoliitilisi eesmärke inimõiguste valdkonnas? Kuidas mõjutab see ühinemisläbirääkimiste kulgu?

Vastus

Sudaani president Omar al-Baschir ei saanud Türgi, et osaleda Islami Konverentsi Organisatsiooni majandus- ja kaubanduskoostöö alaise komisjoni istungil.

*
* *

Küsimus nr 31, mille esitas Seán Kelly (H-0435/09)

Teema: Kaubamärgidirektiiv (2008/95/EÜ) ja reklaamisüsteem Google Adwords

Kohtujurist Poiares Pessoa Maduro esitas hiljuti Euroopa Kohtule kaubamärgidirektiivi (2008/95/EÜ)⁽²⁸⁾ artiklil 5 põhineva arvamuse reklaamisüsteemi Google Adwords juhtumite kohta, milles toetas ettevõtte õigust osta teise ettevõtte kaubamärgina kaitstud otsingusõna.

Kaubamärk on intellektuaalomandi õiguste kaitstes kesksel kohal. Ettevõttel võib kuluda palju aastaid kaubamärgi aluseks oleva maine kujundamisele. See puudutab võrdselt nii väikeseid ja keskmise suurusega kui ka suuremaid ettevõtteid. Ettevõtte kaubamärgi ostmise teise ettevõtte poolt on ilmselgelt ebaõiglane.

Kas komisjon on valmis esitama ettepaneku kaubamärgidirektiivi ajakohastamiseks, kui Euroopa Kohus peaks langetama otsuse Google'i kasuks?

Vastus

Komisjon mõistab kaubamärgiga antavate õiguste kaitse tähtsust ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. oktoobri 2008. aasta direktiivi 2008/95/EÜ (kaubamärke käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta), mis asendab varasema, 21. detsembri 1988. aasta esimese nõukogu direktiivi 89/104/EMÜ⁽²⁹⁾, artikli 5 eri tõlgendusi. Kohtujurist Poiares Maduro arvamus 22. septembrist 2009 käsitleb ühendatud juhtumeid C-236/08, C-237/08 ja C-238/08, mis on kõik seotud Google'iga. Komisjonist oleks ennatlik kaaluda direktiivi muutmist, kuni Euroopa Kohus ei ole nendes juhtumites oma otsust langetanud.

*
* *

Küsimus nr 32, mille esitas Eleni Theocharous (H-0438/09)

Teema: Kultuuripärandi hävitamine

Küprose okupeeritud põhjaosas asuva kultuuripärandi hävitamise küsimus on kogu Euroopa jaoks äärmiselt oluline. Positiivne on, et okupeeritud alade abistamiseks ette nähtud 259 miljoni eurosest kogusummast eraldati 2 miljonit eurot Panagia Odigitria (Bekestan) kirikule. Kuna Küprose okupeeritud osas on suur hulk õigeusu ja muid kristlikke kirikuid ning muid mälestusmärke, mis ilma kohese renoveerimiseta variseksid kokku ning oleksid igaveseks kadunud, soovin komisjonilt teada, kas ta kavatseb jätkata 259 miljonist eurost vahendite eraldamist ning kiirendada menetlust, kuna kaalul on Euroopa ning maailma kultuuripärand?

Vastus

Komisjon nõustub täielikult austatud parlamendiliikmega Küprose kultuuripärandi tervikuna säilitamise suhtes. Sellel eesmärgil on alates 2001. aastast ette nähtud ELi rahastamine, eelkõige Nikosia müüri ümbritsetud vanalinna väga olulisteks projektideks Nikosia üldplaani raames. Kaks peamist ELi rahastatavat projekti, Ömeriye saunade ja Bedestani renoveerimine, on saanud Euroopa Nostra auhinna. Famagusta müüride ümbritsetud vanalinnas on lõpetatud teisi ELi rahastatavaid projekte.

⁽²⁸⁾ ELT L 299, 08.11.2008, lk 25.

⁽²⁹⁾ EÜT L 40, 11.2.1989

Lisaks on parlamendi palvel kavandatud 800 000 euro väärtuses kultuuripärandi uuringu teostamine 2010. aastal. See uuring võimaldab saada muu hulgas iga tähelepanuväärse kultuuriväärtusega monumendi üksikasjaliku kirjelduse (koos fotode ja visanditega), registri ilmnenu kahjustuste kohta ja loetelu parandustest, mis on vajalikud kahjustustest mõjutatud kultuurimonumentide esialgse oleku säilitamiseks. Valmiskujul on see uuring edasiste ELi vahendite suunamise alus restaureerimisprojektidesse.

*
* *

Küsimus nr 33, mille esitas Ernst Strasser (H-0439/09)

Teema: Mulje majanduskuritegude kasvust, mille põhjuseks on Euroopa Liidu laienemine itta

Lähtudes värskeimast iga-aastasest Top Manager Indexi (TMI) uuringust, mille korraldavad ühiselt konsulteerimisfirma AT Kearney ja Viini majandus- ja ärijuhtimisülikool, peab 88% küsitletud Austria ettevõtetest väga tõenäoliseks, et majanduskuritegevus kasvab Euroopa Liidu idasuunas laienemise tõttu.

Alates 2003. aastast on sellist ohtu tajunud ettevõtete protsent püsinud stabiilne (2008. aastal 87%).

Kas eespool nimetatud Austria ettevõtete nägemus vastab komisjoni nägemusele või teadmistele kõnealuse nähtuse osas, ning kui vastus on jaatav, siis kas komisjon oleks valmis esitama ettepanekut, kuidas kõnealuse nähtuse ja selle algpõhjustega võidelda?

Vastus

Komisjonil ei ole teavet, mis kinnitaks või lükkaks ümber Austria ettevõtete tippjuhtide väljendatud seisukohad austatud parlamendiliikme nimetatud uuringus. Komisjon ei ole teadlik ka kõnealuse uuringu nägemuse mõõtmiseks kasutatud meetodist.

Europoli loodud organiseeritud kuritegevuse ohu hinnang (OCTA) ja muud õiguskaitseallikad rõhutavad organiseeritud kuritegelike grupeeringute tegevuse suurenemist Ida-Euroopas, sealhulgas majanduslikud kuriteod. Siiski ei ole vähene saadavalolev statistika piisav, et luua mis tahes seos ELi laienemise ja majanduskuritegude suurenemise vahel. Sama uuring, mida austatud parlamendiliige tsiteeris, viitab ka sellele, et Austria ettevõtete juhtide nägemus on püsinud muutumatuna alates 2003. aastast (st ajavahemikust enne seda, kui Ida-Euroopa riigid ELiga ühinesid).

Komisjon tegeleb juba aktiivselt majandus- ja sotsiaalkriisi tõkestamise ja sellega võitlemisega liidus ning tegi ettepaneku tugevdada täiendavalt Stockholmi programmi olemasolevaid meetmeid, millega seatakse Euroopa Liidu prioriteedid järgmiseks viieks aastaks. Kõige asjakohasemate kavandatud tegevuste eesmärk on teha ettepanek karistusmeetmeteks intellektuaalse omandi õiguste võltsimise kohta, laiendada võimalusi konfiskeerida organiseeritud kuritegevuse tulused olemasoleva õigusraamistiku muutmise kaudu ja täiustada kriminaaltulu jälitamise tööriistu, korruptsiooni tõhusamat tõkestamist ja sellega võitlemist ning tugevdada liikmesriikide suutlikkust juhtida finantsinvesteeringuid.

Kolmandate riikide suhtes on õiguskaitseasutuste suutlikkuse tugevdamine laienemisel liituvate riikide ühinemiseelsete ettevalmistuste oluline osa. Organiseeritud kuritegelikud grupeeringud on kasutanud ära nende riikide asutuste suutmatust kuritegelikule tegevusele vastu astuda, oma piire kontrollida ja teiste sama piirkonna riikide ja ELi riikidega koostööd teha. Organiseeritud kuritegevuse ohu hinnangu Kagu-Euroopa piirkonna kohta teostas Kagu-Euroopa koostööalgatuse (SECI) rahvusvahelise kuritegevuse vastu võitlev piirkondlik keskus koostöös Europoliga. Mõned riigid on sõlminud Europoliga koostöökokkulepped ja teistes riikides on sellised kokkulepped ettevalmistamisel. Komisjon toetab nii piirkondlikel kui ka riiklikel tasanditel finantsabiga laienemisel liituvate riikide õigusasutuste suutlikkuse arendamist tõhusamaks võitluseks organiseeritud kuritegevusega.

*
* *

Küsimus nr 34, mille esitas Jürgen Klute (H-0442/09)

Teema: Euroopa Komisjoni ja Nicaragua koostöö peatamine

Kuigi Nicaragua kuulub maailma vaeseimate riikide hulka, on Euroopa Komisjon sealsetel kohalikel valimistel väidetavalt toimunud rikkumiste tõttu otsustanud peatada 2008.–2009. aastaks sellele riigile ette nähtud 60 miljoni euro maksmise. See raha oli arvestatud haridus- ja tervishoiuprogrammidele, tootmise

mitmekesistamiseks ning muudeks otstarveteks. Nii on Euroopa Komisjon oma meetmetega raskelt karistanud Nicaragua kõige vaesemaid elanikerühmi.

Hiljaaegu oli Euroopa Komisjon valmis lõpetama koostöö peatamise ja eraldama Nicaraguale 10 miljonit eurot, kuid nüüd on otsustatud Nicaragua-vastaseid sanktsioone jätkata, kuna Nicaragua ülemkohus on teinud otsuse presidendi ja linnapeade tagasivalimise kohta.

Miks on komisjon kehtestanud sanktsioonid Nicaragua suhtes, kuid ei ole neid rakendanud Colombia ega Costa Rica valitsuse vastu, ehkki nendes riikides on langetatud samalaadseid otsuseid kui Nicaraguas?

Kas komisjonil on kavas lõpetada Nicaragua riigi ja demokraatlikult valitud valitsuse vastu suunatud sanktsioonid?

Kas komisjon on lasknud hinnata nende meetmete mõju Nicaragua vaeseimatele elanikerühmadele?

Vastus

Komisjon on palju aastaid aktiivselt Nicaraguas tegutsenud. Euroopa Ühenduse arengukoostöö on piiranguteta. Siiski on demokraatia, õigusriigi ja hea valitsemistava austamine kõigis Nicaragua ametivõimude allkirjastatud finantseerimiskonventsioonides sisalduvad peamised tingimused.

Pärast petturlike kohalike omavalitsuste valimisi 2008. aasta novembris otsustas komisjon, olles konsulteerinud nõukoguga, et eelarvetoetus ei ole Nicaragua arengukoostööks asjakohane viis.

Sellest ajast on komisjon pidanud Nicaraguaga dialoogi valimiste ja juhtimisega seotud probleemide üle, mis on viinud haridussüsteemile eraldatava eelarvetoetuse osalise taastamiseni.

Komisjon jätkab kriitilist dialoogi ja loodab edasised rahalised vahendid maksta välja kohe, kui vajalikud tingimused on täidetud.

Komisjon kooskõlastab oma tegevuse ELi liikmesriikide ja teiste doonorriikidega ja on täielikult arvestanud Euroopa Parlamendi 18. detsembri 2008. aasta määrust ja 26. novembri 2009. aasta määrust.

Komisjon on võtnud endale kohustuse säilitada suures osas Nicaraguale antava abi tase, vajadusel koostööprogrammide ümberorienteerumise kaudu.

Lõpetuseks tasub mainida, et kõik teised abiandmisviisid peale eelarvetoetuse on säilitatud ja 2009. aastal on koostöö, sealhulgas uute projektide kinnitamine ja Nicaraguale antava abi vahekokkuvõte, normaalselt kulgenud.

*
* *

Küsimus nr 35, mille esitas Anna Hedh (H-0443/09)

Teema: Alkoholireklaam

Eelmisel kevadel esitles teadlaste töörühm alkoholi ja tervist käsitleva foorumi tellimisel koostatud raportit „The impact of marketing communication on the volume and patterns of consumption of alcoholic beverages, especially by young people”.

Raportist selgub, et kolmeteistkümnest analüüsitud uuringust kaksteist näitavad, et alkoholireklaam mõjutab noorte alkoholi tarvitamise alustamist ja suurendab tarbimist nende poolt, kes juba alkoholi tarvitavad. Uuringud näitavad ka seda, et noorte alkoholi tarbimise kasv on selgelt seotud sellega, kui palju nad reklaamiga kokku puutuvad. Lisaks näitab ka komisjoni koostatud aruanne, et alkoholireklaami isereguleerumine, mida alkoholitööstus toetab, ei anna eriti häid tulemusi. Ranged piirangud on tõhusamad.

Praegused sätted, mille kohaselt ei tohi alkoholireklaam olla otseselt noortele suunatud, on praktiliselt kasutusel. Parim viis noorte joomise vähendamiseks on alkoholireklaami täielik keelustamine; see nähtub ka teadusajakirjas The Lancet avaldatud uurimisest.

Eespool öeldu põhjal küsin komisjonilt, kas ta võiks kaaluda alkoholireklaami täielikku keelustamist terviselik põhjustel, nagu on toimitud tubakatoodete reklaamiga?

Vastus

Austatud parlamendiliige tõstatab olulise ja asjakohase küsimuse.

Praegune eesisujariik Rootsi on teinud palju, et hoida alkoholiga seotud teemad tähtsal kohal Euroopa Liidu tegevuskavas. Selle kuu alguses vastu võetud nõukogu järeldused kutsusid nii liikmesriike kui ka komisjoni üles aktiivsemale tegutsemisele, et kaitsta lapsi reklaami ja turustuse mõjude eest.

Esimeses Euroopa Liidu alkoholistrateegias on ette nähtud, et komisjon toetab alkoholoolsete jookide paremat reguleerimist kahel peamisel viisil. Esiteks audiovisuaalsete meediateenuste direktiivi ⁽³⁰⁾ kaudu, millega luuakse miinimumstandardite raamistik, mis käsitleb audiovisuaalseid ärilisi teadaandeid alkoholoolsete jookide kohta teleülekannetes ja nõudmisel pakutavates audiovisuaalmeedia teenustes. Sellega sätestatakse, et audiovisuaalsed ärilised teadaanded alkoholoolsete jookide kohta ei tohi olla suunatud konkreetselt alaealistele ja telereklaamid ei tohi kujutada alaealisi alkoholoolseid jooke tarbimas.

Teiseks, kahe uue struktuuri kaudu, mis on loodud Euroopa Liidu alkoholistrateegia toetamiseks. Esimene neist on riikliku alkoholipoliitika ja meetmete komitee, kus liikmesriigid saavad jagada ja võrrelda riiklikul tasandil lähenemisviise.

Teine on Euroopa alkoholi- ja tervishoiufoorum, mis ühendab eri sidusrühmi kogu ühiskonnast, kes on pühendunud vabatahtlike lähenemisviiside välja arendamiseks, et vähendada alkoholi tekitatud kahju. Selles foorumis on esindatud alkoholi väärtusahela kõik osad (alkohoolsete jookide tootjad, kuid ka jaemüüjad ja hotellide ja restoranide valdkond).

Alkoholireklaam on foorumis oluline teema ja loodi spetsiaalne turunduskommunikatsiooni operatiivgrupp, et uurida eri teemasid ja toetada ühise mõistmise arendamist.

Järgnevatel aastatel on oluline kõnealuseid meetmeid hinnata ja otsustada, kas need tervikuna on piisavad laste ja noorte kaitsmiseks. Eelkõige on oluline hinnata, kas olemasolevad reguleerivad raamistikud Euroopa Liidu ja riiklikul tasemel koos sidusrühmade vabatahtliku tegevusega toimivad või kas sellist koostlust on vaja tasakaalustada. Ainult sel juhul on võimalik kaaluda, kas on vaja tugevamaid ELi tasandil meetmeid alkoholireklaami kohta.

Praegu on komisjoni seisukoht aga, et oluline on jätkata Euroopa Liidu alkoholistrateegia vastuvõtmisega seatud kursil, mille suhtes valitseb laialdane konsensus.

*
* *

Küsimus nr 36, mille esitas Jim Higgins (H-0444/09)

Teema: Turba lõikamine ja fossiilkütus – energia tootmine

Kas komisjon on loodusdirektiivi artikli 6 lõikeid 3 ja 4 ("Natura 2000 alad oluliselt mõjutavate kavade ja projektide hindamine") silmas pidades valmis kaaluma võimalust lubada ka edaspidi turba lõikamist Iirimaa kõrgrabades, arvestades et praegune luba lõpeb 31. detsembril 2010?

Vastus

Nõukogu direktiiviga 92/43/EMÜ looduslike elupaikade ning loodusliku loomastiku ja taimeistiku kaitse kohta ⁽³¹⁾ on liikmesriikidel seaduslik kohustus kaitsta ühenduse tähtsusega looduslikke elupaigatüüpe, sealhulgas looduslikus seisundis rabad ja vaipsood, mis on vastavalt kõnealusele direktiivile prioriteetsed. See tuleb saavutada peamiselt konkreetsete erikaitsealade asutamise, kaitse ja haldamisega. Iirimaa on ELi raames eriline vastutus selliste looduslike elupaikade kaitsmisel.

Iirimaa asjaomaste asutuste kohustus on kehtestada vajalikud kaitsemeetmed. Mis tahes kava või projekti, mis võib Natura 2000 ala negatiivselt mõjutada, tohib jätkata ainult siis, kui see on täielikult kooskõlas loodusdirektiivi artikli 6 lõigetes 3 ja 4 sätestatud tingimustega. Selleks on vaja lubatud tegevuse asjakohast hindamist ala kaitse-eesmärges silmas pidades. Juhul kui jõutakse järeldusele, et kava või projekt avaldab ala puutumatusle ebasoodsat mõju, võib sellist kava või projekti jätkata ainult alternatiivsete lahenduste puudumisel, juhul kui see on vajalik üldiste huvide seisukohast eriti mõjuvatel põhjustel ja kui alale põhjustatavad kahjustused tasakaalustatakse täielikult kompenseerivate meetmetega. Kuna looduslikult

⁽³⁰⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2007/65/EÜ, 11. detsember 2007, millega muudetakse nõukogu direktiivi 89/552/EMÜ teleringhäälingutegevust käsitlevate liikmesriikide teatavate õigus- ja haldusnormide koordineerimise kohta (EMP's kohaldatav tekst), ELT L 332, 18/12/2007

⁽³¹⁾ EÜT L 206, 22.7.1992

aktiivsed rabad ja vaipsood on prioriteetsed looduslikud elupaigad, on vaja ka komisjoni ametlikku hinnangut üldiste huvide seisukohast eriti mõjuvate põhjuste suhtes.

Natura 2000 hõlmab ainult osa Iirimaa turbarabadest. Samuti on mõned Iirimaa turbarabad vastavalt riiklikele õigusaktidele erikaitsealad. Väljaspool kõnealuseid piirkondi on veel suuri turbarabasid, kus kõnealustele piirkondadele kohaldatavad kaitseklauslid turba lõikamist ei mõjuta. Komisjonile teadaolevalt ei lõika ega ammuta Bord na Mona turvast Natura 2000 või teistelt kaitsealadelt ja seetõttu ei saa nende turbajõujaamade jätkuv tegevus olla ettekääne, et võtta rikkumise tulemusena meetmed määratud turbarabade kaitseks.

Iirimaa ametivõimude avaldatud viimane kaitsestaatuse hindamine on eriti murettekitav, eelkõige looduslikus seisundis rabade kohta. Puutumatu raba on Iirimaaal nüüd väga haruldane ja selle pindala on viimase kümne aastaga vähenenud üle 35%⁽³²⁾. Arvatakse, et turba lõikamise, metsanduse ja põletamise tagajärjel tekkinud loodusliku elupaiga hüdroloogiliste tingimuste kestev vähenemine praegusel määral ohustab tõsiselt selle elujõulisust enamikus kohtades.

Komisjon on austatud parlamendiliikmete vastuses kirjalikule küsimusele E-3449/08⁽³³⁾ oma seisukoha juba selgeks teinud, et puudub pakiline vajadus Iirimaa Natura 2000 turbarabade tõhusate juhtimis- ja kaitsemeetmete kehtestamiseks, sealhulgas turba lõikamise keelustamiseks, kui tegemist ei ole kaitsealadega.

Komisjon soovib selgitada austatud parlamendiliikmele, et komisjon ei ole nimetatud ajavahemikuks andnud n-ö luba pidevaks kahjustusi põhjustavaks turba lõikamiseks Natura 2000 aladel.

*
* *

Küsimus nr 37, mille esitas François Alfonsi (H-0446/09)

Teema: Bonifacio väina väljaarvamine rahvusvahelisele laevaliiklusele avatud väinade hulgast Rahvusvahelise Mereorganisatsiooni (IMO) poolt

Bonifacio väin, Korsika ja Sardiinia vahel asuv looduslik merekitsus, on meresõidu mõttes ohtlik ala.

Prantsusmaa ja Itaalia on alates 1993. aastast keelanud selle väina läbimise oma riigi lipu all sõitvatele laevadele, mille lastiks on mürgised või saastavad tooted. Praegu on sealne laevaliiklus vähene ja selle osa majanduses tühine, kuid piisaks vaid ühest õnnetusest ohtlikku lasti vedava laevaga, mis ei sõida ei Itaalia ega Prantsusmaa lipu all (näiteks võiks tuua Malta lipu all sõitnud Erika või Bahama lipu all sõitnud aluse Prestige).

Bonifacio väin kuulub rahvusvahelisele laevaliiklusele avatud väinade hulka ning seetõttu võivad kaubalaevad sealt vabalt läbi sõita. Sellega säilitatakse ohtliku olukorra tekkimise võimalus, saamata samas konkreetselt majanduslikku kasu. Nimetatud olukord on ebaõiglane ja vastuolus kavaga luua suur merekaitseala – Korsika–Sardiinia rahvusvaheline merepark.

Kas komisjon toetab Prantsusmaa ja Itaalia samme, mille eesmärk on saavutada Bonifacio väina väljaarvamine rahvusvahelisele laevaliiklusele avatud väinade hulgast IMO poolt?

Vastus

Komisjoni ei ole teavitatud ühestki Prantsusmaa ja Itaalia algatusest Rahvusvahelises Mereorganisatsioonis (IMO), mille eesmärk on Bonifacio väina väljaarvamine rahvusvahelisele laevaliiklusele avatud väinade hulgast. Ilma kahe liikmesriigi kavandatud tegevuse üksikasju teadmata ei saa komisjon kõnealuses küsimuses seisukohta võtta.

Siiski soovib komisjon rõhutada, et rahvusvahelisele laevaliiklusele avatud väinade iseloomustus ja nendele piirkondadele kohaldatavad režiimid pärinevad ÜRO mereõiguste konventsioonist (UNCLOS).

Arvestades austatud parlamendiliikme väljendatud muret seoses mereõnnetuste ja laevade põhjustatud saastatuse vältimisega, soovib komisjon rõhutada olulisi pingutusi, mida Euroopa Liit mereohutuse küsimustes viimase kümne aasta jooksul teinud on, sealhulgas kolme merenduspaketi vastuvõtmine, millest viimane, Euroopa Parlamendi ja nõukogu 2009. aasta aprillis heakskiidetud merenduspakett, sisaldas kaheksat

⁽³²⁾ <http://www.npws.ie/en/PublicationsLiterature/HabitatsDirectiveReport07/>

⁽³³⁾ <http://www.europarl.europa.eu/QP-WEB/home.jsp?language=fr>

õigusloome meedet. Sellise paigasoleva õigustikuga on Euroopa Liit kahtlemata tugevdanud oma suutlikkust võidelda standarditele mittevastava laevandusega, tagada mereliiklusohutus ja vältida laevade tekitatavat saastatust Euroopa vetes.

*
* *

Küsimus nr 38, mille esitas Gesine Meissner (H-0448/09)

Teema: Euroopa Liidu ja Venezuela vaheline kaubanduskokkulepe

Uues Venezuela ühiskondliku vara seaduse eelnõus lubatakse valitsusel „teostada õiglase hüvitamise abil sundomandamist” varade puhul, „mille tootmistegevus ei vasta riiklikele huvidele ega ühiskondlikule tootmismudelile”.

Kas komisjon on arvamisel, et nimetatud seaduse rakendamine takistaks ELi ja Venezuela vahelisi suhteid? Kui ei, siis miks?

Küsimus nr 39, mille esitas José Manuel García-Margallo y Marfil (H-0452/09)

Teema: Euroopa Liidu ja Venezuela vaheline kaubanduskokkulepe

Kas komisjon on tutvunud uue Venezuela ühiskondliku vara seaduse eelnõu sätetega ning jõudnud otsusele, kas need on kooskõlas vaba ja õiglase kaubanduse põhimõtetega, millel mis tahes tulevane Euroopa Liidu ja Venezuela vaheline kaubanduskokkulepe peab põhinema? Kui ei, siis miks?

Ühine vastus

ELil ei ole kaubanduskokkulepet Venezuelaga ja hetkel ei ühtegi lepingut ette pandud. Kuna see seadus on alles eelnõu ja seda ei ole veel vastu võetud ega rakendatud, siis ei saa komisjon uurida uue Venezuela seaduse kooskõla ELiga seotud konkreetsete või ettepanud õiguslike kohustustega ega hinnata selle täpset mõju ELi ja Venezuela suhetele.

Kuid komisjon siiski jälgib ja analüüsib hoolikalt selle seaduse mõju ELi majanduslikele huvidele Venezuelas, kui see jõustub, ja vajadusel teavitab Venezuela ametiasutusi mis tahes probleemist potentsiaalsete negatiivsete mõjude osas.

*
* *

Küsimus nr 40, mille esitas Liam Aylward (H-0450/09)

Teema: Ülemaailmne toiduga kindlustatus

Igal aastal sureb nälja ja vaesuse tõttu üle 40 miljoni inimese, sealhulgas üks laps iga kuue sekundi järel. ÜRO Toidu- ja Põllumajandusorganisatsiooni hiljutisel tippkohtumisel teatati, et nälga kannatavate inimeste arv maailmas on praegu üle ühe miljardi. Lisaks sellele on ülemaailmne toidukriis üks suurimaid ohte rahule ja julgeolekule maailmas.

Milliseid meetmeid saab komisjon võtta, et lahendada nälja ja toiduga kindlustamatuse probleemid kogu maailmas?

Milliseid meetmeid saab komisjon võtta, et tagada, et Euroopa poliitika ja eelkõige põllumajandus- ja arengupoliitika ei aita kaasa nälja ja toidupuuduse suurenemisele maailmas?

Vastus

Austatud parlamendiliige vaatab komisjoni vastuseid küsimustele nr P-5506/09⁽³⁴⁾, mille esitas Guerrero Salom ja nr H-0416/09, mille esitas kolleeg McGuinness⁽³⁵⁾.

*
* *

⁽³⁴⁾ <http://www.europarl.europa.eu/QP-WEB/home.jsp>

⁽³⁵⁾ 24. novembri 2009. aasta kirjalik vastus

Küsimus nr 41, mille esitas Ryszard Czarnecki (H-0454/09)**Teema: Rahvusvahelise Valuutafondi aruanne**

Sooviksin, et komisjon väljendaks oma arvamust seoses Rahvusvahelise Valuutafondi (IMF) globaalse finantsstabiilsuse aruandega. IMF märgib diplomaatiliselt ilma nimesid nimetamata, et mõned Itaalia pangad ei konsolideeri täielikult oma välismaa filiaalide ja tütarettevõtete kahjumeid. IMFi kahtlused põhinevad asjaolul, et väljaspool Euroopa Liitu asuvate finantsasutuste kahjum on euroala pankade finantskahjumist suurem. IMF täheldab, et mida madalam on kontode konsolideerimise määra, seda väiksem on avaldatava kahjumi suurus.

Vaid üks Itaalia pank on laienenud välismaale ja IMFi kahtlused saavad puudutada vaid seda panka. Kas selline aruannete koostamine ei kujuta endast ohtu finantssüsteemi stabiilsusele, pidades silmas, et IMFi president on väljendanud oma muret selles küsimuses? Finantsasutuse Unicredit filiaalid Ukrainas, Rumeenias, Bulgaarias ja endise Nõukogude Liidu riikides vajavad oma likviidsuse säilitamisel abi. Näiteks Poola pank Pekao S.A. toetab Unicrediti Ukraina haru mitmetesse kümnetesse miljonitesse eurodesse ulatuvate süstidega mitmete järjestikuste raamatupidamisarvestuse kvartalite jooksul, ent erinevalt teistest nimetatud piirkonna pankadest ei investeeriks Pekao S.A. Ukrainasse oma reserve arvelt. Kas komisjon võiks võtta seisukoha selliste raamatupidamisvõtete ja „loomingulise“ raamatupidamisarvestuse vastuvõetavuse suhtes? Kas need meetmed tagavad pangasüsteemi likviidsuse keskpikas ja pikas perspektiivis? Milliseid finantstagajärgi võib see endaga kaasa tuua Poola, Rumeenia, Bulgaaria ja endise Nõukogude Liidu riikide finantssüsteemi jaoks?

Vastus

Mis puudutab probleeme seoses mõnede Itaalia pankade ebakohaste arvestusvõtete rakendamisega, tuleb märkida, et Itaalia pangad, nagu kõik teised Euroopa noteeritud pangad, koostavad alates 2005. aastast oma konsolideeritud finantsaruanded vastavalt rahvusvahelistele finantsaruandluse standarditele (IFRS), mille on vastu võtnud Euroopa Liit määruse nr 1606/2002 kohaselt.

IFRSi kohaselt on pangad kohustatud konsolideerima kõik oma tütarettevõtted, sõltumata nende asukohast, ning kontsernisisesed tehingud tuleb elimineerida. Lisaks peab volitatud välisaudiitor direktiivi 2006/43/EÜ kohaselt finantsaruanded auditeerima.

Vastavalt oma 2008. aasta auditeeritud konsolideeritud finantsaruandele on Unicredit rakendanud Euroopa Liidu vastuvõetud IFRSi ja on seetõttu konsolideerinud kõik oma tütarettevõtted, sealhulgas ka need, mis asuvad Rumeenias, Ukrainas ja Bulgaarias. See tähendab, et Unicrediti Ukraina, Rumeenia ja Bulgaaria finantsaruannetes kajastatud krediitkahjumid on kajastatud ka Unicredit Groupi konsolideeritud finantsaruannetes.

Seetõttu ei ole komisjonil erilisi märkusi Unicredit Groupi rakendatud arvestuseeskirjade/-võtete kohta.

Rääkides konkreetsetest tõstatatud probleemidest, tasub märkida, et IMFi aruandes, kui selles märgitakse, et „Itaalia, Holland ja Hispaania ei avalda välisriikide filiaalidest või tütarettevõtetest saadud kahjumeid“, kirjeldatakse ilmselt IMFi kasutatavate statistiliste andmete katvust selle aruande tähenduses.

*

* *

Küsimus nr 42, mille esitas Kathleen Van Brempt (H-0457/09)**Teema: Odavate mänguasjade ohutus**

Tootekvaliteedi kontrolliasutuse TÜV hiljutisest uuringust ilmneb, et 2/3 kontrollitavatest mänguasjadest ei vasta kehtivatele kvaliteedinõuetele ning 1/3 mänguasju sisaldab koguni keelatud pehmendajaid (ftalaate). Kuna uuringus kontrolliti eeskätt odavaid mänguasju, kaasneb nimetatud probleemiga oluline sotsiaalne mõõde.

Kas komisjon on nendest asjaoludest teadlik? Kuidas komisjon kavatseb saavutada uue mänguasjade direktiivi rangematest nõuetest kinnipidamise, arvestades et juba eelmise direktiivi järgimine valmistab ilmselgeid raskusi? Milliseid meetmeid kavatseb komisjon võtta, et kõikidel lastel oleks võimalik kasvada üles ohutute mänguasjadega?

Vastus

Komisjon on teadlik austatud parlamendiliikme nimetatud pressiteatest ja viidatud mittenõuetekohastest mänguasjadest, eelkõige mittenõuetekohasustest, mis on põhjustatud ftalaatide liigsetest kogustest, keemiliste ainete või väikeste osade olemasolust, kuid Saksamaa valitsus ei ole veel komisjoni ametlikult teavitanud.

Kui turule viidud mänguasjad võivad ohustada laste ohutust praegu kehtiva või uue mänguasjade ohutuse direktiivi alusel, siis on liikmesriigid kohustatud võtma kõiki vajalikke meetmeid, et eemaldada need turult ja keelustada või piirata nende turuleviimist. Liikmesriigid peavad viivitamata teavitama komisjoni sellest meetmest, eelkõige kiirhoiatussüsteemi RAPEX kohaselt ja mõnedel juhtudel ka kooskõlas nn kaitsmemeetmetega. Kõik liikmesriigid on teavitanud ja nad on kohustatud võtma asjakohaseid järelmeetmeid sama mänguasja suhtes.

Komisjon sooviks rõhutada, et laste ohutus on juba praegu kehtiva mänguasjade ohutuse direktiivi 88/378/EMÜ keskmes, mis sisaldab kohustuslikke ohutusnõudeid turuleviidavatele mänguasjadele. Neid nõudeid on tugevdanud uus mänguasjade ohutuse direktiiv, mis jõustub alates jaanuarist 2011. Need uued eeskirjad on ühed kõige rangemad kogu maailmas. Need on saadud mitmete uuringute, ulatusliku mõjuhindangu ja avalikkusega ulatusliku konsulteerimise tulemusena ning samuti intensiivse arutelu tulemusena õigusloome protsessi käigus Euroopa Parlamendis ja nõukogus. Uues mänguasjade ohutuse direktiivis märgitakse veel, et järgida tuleb ka teisi ühenduse õigusakte, näiteks eeskirju üldise tooteohutuse ning ohtlike preparaatide, ainete ja segude liigitamise, pakkimise ja märgistamise kohta. Seetõttu peavad mänguasjad vastama ka REACH-määrusele 1907/2006 ja eelkõige selle lisale XVII, millega keelatakse ftalaatide kasutamine mänguasjades ja lastehooldustoodetes. 2010. aasta jaanuari keskpaigaks esitab Euroopa Kemikaaliamet (ECHA) aruande ftalaatide olemasolevate piirangute ülevaatamise kohta.

Mänguasjad on juba liikmesriikide turujärelevalve keskmes ja komisjon kaasrahastab sellist meedet selle koordineerimisel mitmete riikide vahel. Komisjonil on hea meel teatada austatud parlamendiliikmele, et näiteks 2009. aastal on turujärelevalve asutused viinud ellu ühistegevuse eesmärgiga katsetada ELi turule viidud mänguasju, keskendudes väikestele osadele, magnetitele ja raskemetallidele. See ühismeede, mida kaasrahastatakse komisjoni tarbijapoliitika meetmete kaudu, lõpeb 2010. aasta keskpaiku.

Lisaks tugevdatakse uue direktiiviga ka turujärelevalvet. See on esimene sektoraalne direktiiv, millega võetakse kasutusele üldine raamistik toodete turustamiseks ELis ja mida kohandatakse vastavalt sellele, nn kaubapakett. (Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 765/2008, 9. juuli 2008, millega sätestatakse akrediteerimise ja turujärelevalve nõuded seoses toodete turustamisega ja tunnistatakse kehtetuks Euroopa Parlamendi määrus (EMÜ) nr 339/93, ja Euroopa Parlamendi ja nõukogu otsus nr 768/2008/EÜ, 9. juuli 2008, turustamise ühise raamistiku kohta ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu otsus 93/465/EMÜ). Karmistatud eeskirjad turujärelevalve ja kontrolli kohta välispiiridel, mis on toodud uues horisontaalses määruses nr 765/2008, on rakendatavad mänguasjade turujärelevalve suhtes.

Komisjon julgustab ka täiustatud kontrolle tootmisliinil ja samuti on käimas töö mänguasjade sektoriga, et töötada välja juhiseid lastevanematele ja teistele, kes ostavad mänguasju lastele.

*
* *

Küsimus nr 43, mille esitas Proinsias De Rossa (H-0459/09)**Teema: SR Technicsi töötajad ja Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fond**

Kas komisjon on saanud liri ametivõimudelt taotluse Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondist raha eraldamiseks, et aidata Dublini ettevõtte SR Technics endisi töötajaid, ja kui on, siis millises etapis on taotluse käsitlemine?

Vastus

Komisjon sai 9. oktoobril 2009. aastal lirimaalt avalduse aidata endisi SR Technicsi töötajaid Dublinis. See avaldus põhineb määruse (EÜ) 1927/2006 (EGF määruse)⁽³⁶⁾ artikli 2 lõikel a. EGF määruses sätestatakse eeltingimus, et nelja kuu jooksul koondatakse mõne liikmesriigi ettevõttes vähemalt 500 töötajat, kaasa

⁽³⁶⁾ Parlamendi ja nõukogu 20. detsembri 2006. aasta määrus (EÜ) nr 1927/2006 Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi loomise kohta, ELT L 406, 30.12.2006.

arvatud töötajad, kes koondatakse nimetatud ettevõtte tarnijate või tootmisahela järgmise etapi tootjate juures.

See avaldus puudutab ettevõttes 910 töötaja koondamist, kellest 800 koondati eespool nimetatud neljakuulise võrdlusperioodi jooksul ja seejärel vallandati veel 110 töötajat. Iirimaa ametiasutused kavatsevad abistada 838 töötajat aktiivsete tööturumeetmete kaudu, sealhulgas pakkudes juhendamist, koolitust ja abi füüsilisest isikust ettevõtjaks hakkamiseks.

Komisjoni teenistused analüüsivad hetkel avaldust ja on nõudnud Iirimaa ametiasutustelt täiendavaid andmeid teatavate elementide kohta. Nõutud andmete saamisel otsustab komisjon, kas võtta avaldus vastu ja soovitada seda eelarvepädevale institutsioonile rahalise toetuse andmiseks.

Komisjon ei ole veel andnud oma lõplikku hinnangut ja seega ei saa kommenteerida selle avalduse tulemust.

*
* *

Küsimus nr 44, mille esitas Ádám Kósa (H-0460/09)

Teema: Keele- ja viipekeeleõigused

Seni tunnustatakse viipekeelt seaduslikul või põhiseaduslikul tasandil üheksas Euroopa Liidu liikmesriigis ning alates 9. novembrist 2009. aastal nüüd ka Ungaris. Euroopa Parlament on aastatel 1988–1998 käsitlenud viipekeelte olukorda kahel korral isegi resolutsioonides, kuid on seni saavutanud üksnes väheseid konkreetseid tulemusi.

Kõrgetasemeline mitmekeelsuse töörühm esitas 2007. aastal hulga ettepanekuid mitmekeelsuse kohta. Töörühm rõhutas, et mitmekeelsus hõlmab ka viipekeeli.

Üldasjade ja välissuhete nõukogus jõuti juba 26. novembril 2009. aastal kokkuleppele Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni puuetega inimeste õiguste konventsiooni ratifitseerimise küsimuses. Konventsiooni artiklis 30 on esitatud järgmine tekst: „Puuetega inimestel on teistega võrdsel alusel õigus oma kultuurilise või keelelise identiteedi, kaasa arvatud viipekeele ja kurtide kultuuri, tunnustamisele ja toetamisele.”

Võttes arvesse 2000. aastal välja antud muu hulgas viipekeeltele viitavaid Flensburgi soovitusi, milliseid meetmeid kavatseb Euroopa Komisjon võtta viipekeelte tunnustamiseks ja nende asjakohaseks kasutamiseks ELi institutsioonides?

Vastus

Komisjon on teadlik Flensburgi soovitustest piirkondlike või vähemuskeelte poliitikameetmete rakendamise kohta, mis võeti vastu Euroopa Vähemusküsimuste keskuse (ECMI) korraldatud rahvusvahelisel konverentsil 22.–25. juunil 2000. aastal, millega taotleti viipekeelte kohast tunnustamist. Vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklile 165 on liikmesriigid kohustatud rakendama riigisisel ja piirkondlikul tasemel praktikas konkreetseid meetmeid keelepoliitika edendamiseks ja see kehtib samamoodi ka viipekeelte tunnustamise kohta.

Kui aga viipekeele kasutamine osutub vajalikuks selleks, et anda kurtidele võimalused töö saamiseks, karjääri edendamiseks või koolituseks, siis see küsimus võib langeda nõukogu 27. novembri 2000. aasta direktiivi 2000/78/EÜ, millega kehtestatakse üldine raamistik võrdseks kohtlemiseks töö saamisel ja kutsealale pääsemisel, rakendusalasse⁽³⁷⁾.

Lisaks esitas komisjon 2. juulil 2008. aastal direktiivi ettepaneku (KOM(2008) 426 lõplik), mille eesmärk laias plaanis on rakendada võrdse kohtlemise põhimõtet edasi tööle saamisest. Diskrimineerimise alusena käsitletakse usku ja veendumisi, puuet, vanust ja seksuaalset orientatsiooni, st need (koos juba varasemates ELi direktiivides käsitletud soo ja rassiga), mis on loetletud Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklis 19.

Komisjon töötab ka välja poliitika, et edendada keeleõpet ja keelelist mitmekesisust, mis hõlmab täielikult kõiki ELis olemasolevaid keeli, seega ka viipekeelt. Oma rahastamisprogrammide kaudu kaasrahastab komisjon projekte ja võrgustikke keeleõppe ja keelelise mitmekesisuse edendamiseks. Elukestva õppe programmi 2007–2013 raames andis 2008. aastal ettepanekute esitamise üleskutse prioriteedi neile projektidele ja võrgustikele, mille eesmärk oli edendada erivajadustega inimeste keeli. 2009. aasta ettepanekute

⁽³⁷⁾ EÜT L 303, 2.12.2000.

esitamise üleskutses oli taas üks prioriteete teha kindlaks, vahetada ja kasutada häid tavaid keelte õpetamisel erivajadustega inimestele⁽³⁸⁾. 2008. aastal valiti välja kolm projekti, mis on praegu käimas.

Lisaks juhib komisjon tähelepanu asjaolule, et 30. märtsil 2007. aastal allkirjastasid kõik liikmesriigid ja Euroopa Ühendus oma pädevuste piires ÜRO puuetega inimeste õiguste konventsiooni. Selle mitmete artiklitega (9, 21, 24 ja 30) sätestatakse lepinguosalistele kohustused võtta asjakohaseid meetmeid viiukeelte suhtes, anda abi, aktsepteerida ja hõlbustada selle kasutamist ja õppimist. Eelkõige viidatakse artiklis 21 viiukeelte tunnustamisele ja kasutamise edendamisele kui ühele sellisele meetmele.

Lõpetuseks tuleb komisjon meelde, et Euroopa institutsioonide keelelist režiimi reguleeritakse nõukogu määrusega nr 1/1958⁽³⁹⁾. Selle määruse esimeses artiklis loetletakse keeled, mis on institutsioonide ametlikud ja töökeeled. Selle vastuvõtmiseks või muutmiseks on vaja ühehäälsel nõusolekul ja selle parandamiseks ei ole vaja komisjoni ettepanekut. Konkreetsete sätete lisamisel viiukeelte kohta kehtib nimetatud kord. Oma praktikas tagab komisjon suulise tõlke mitmes viiukeeles ja samuti rahastas viiukeelte tõlkide koolituse programmi.

*
* *

Küsimus nr 45, mille esitas Charalampos Angourakis (H-0461/09)

Teema: Sotsiaalkindlustussüsteemide hävitamine

EL ja liikmesriikide valitsused, kasutades välisvõla ja riigieelarve puudujäägist rääkides ideoloogilist terrorismi ning tuues ettekäändeks ohu, et sotsiaalkaitssüsteemid kukuvad vananeva elanikkonna ja ebasoodsate demograafiliste protsesside tõttu kokku, on ühendamas oma jõude kapitaliga, et rünnata ägedalt töötajate õigusi. Pensione ja sotsiaaltoetusi vähendatakse ning pensioniiga tõstetakse. Kujukas näide on Kreeka, kus komisjoni, erakondade PASOK ja Nea Dimokratia juhataste ning Euroopa Kohtu kokkumängu tulemusena lükati avalikus sektoris töötavate naiste pensioniiga edasi 5 kuni 17 aastat ning seati kahtluse alla sotsiaalkindlustussüsteemi riiklik ja sotsiaalne olemus.

Palun komisjonil vastata: kas komisjon kavatseb kasutada samasugust sotsiaalkindlustussüsteemide hävitamise poliitikat, hoolimata selle traagilistest tagajärgedest töötajatele?

Vastus

Komisjon on teadlik vajadusest tagada piisav sotsiaalne kaitse. See märgib, et ELi toimimise lepingu kohaselt kuulub sotsiaalne kaitse liikmesriikide pädevusse. Seda silmas pidades töötab komisjon koos liikmesriikidega avatud koordineerimise meetodi (OMC) raames sotsiaalse kaitse ja sotsiaalse kaasatuse alal. Liikmesriikide kokkulepitud ühised OMCi eesmärgid pensioni valdkonnas keskenduvad kolmele põhipunktile: esiteks, vanaduspensionid peavad olema piisavad. Teiseks, pensioniskeemid peavad olema finantsiliselt jätkusuutlikud. Kolmandaks, pensionisüsteemide tuleb kohandada tänapäeva ühiskonna nõuetele. Sotsiaalse OMCi raames tehtava töö peamine tunnusjoon on komisjoni ja nõukogu ühine analüüs ning hinnang riigisestele sotsiaalse kaitse ja sotsiaalse kaasatuse strateegiatele ühiste aruannete kujul.

2009. aasta ühises aruandes keskenduti tööelu edendamisele kui tähtsale tegurile selle tagamisel, et pensionisüsteemid jäävad jätkusuutlikeks ja et finantsiline väljakutse ei muutuks sotsiaalseks väljakutseks, arvestades meie ühiskondade vananemist. Selles rõhutati asjaolu, et pensionite pikaajaline piisavus sõltub jätkuvatest jõupingutustest täita Lissaboni eesmärki, mis on vanemate töötajate 50 protsendiline tööhõive majanduslangusest hoolimata. Selles rõhutati ka tähtsust jälgida haavatavate töötajate kaetust pensionisüsteemidega⁽⁴⁰⁾.

Komisjon ja liikmesriigid hindavad ühiselt ka pensionisüsteemide esitatud pikaajalist majanduslikku ja eelarvelist väljakutset, arvestades elanikkonna vananemist. Selle hinnangu vananemise aruande ja jätkusuutlikkuse aruande kohased täpsustused avaldati 2009. aastal⁽⁴¹⁾. Vananemise aruandes leiti, et

(38) http://ec.europa.eu/education/llp/doc/call09/prior_en.pdf

(39) EÜT 17, 6.1.1958

(40) <http://ec.europa.eu/social/main.jsp?catId=757&langId=en>.

(41) http://ec.europa.eu/economy_finance/thematic_articles/article14761_en.htm. Vananemise aruanne ja jätkusuutlikkuse aruanne on tugidokumendid vastavalt KOM(2009) 180-le ja KOM(2009) 545-le, mõlemad on

demokraatliku muutuse tulemusena suureneksid liikmesriikide riiklikud pensionikulud 10,1%-lt SKTst 2007. aastal 18,8%-ni 2060. aastal. Kuid aruandes leiti, et riiklikud kulutused moodustaksid ainult 12,5% SKTst 2060. aastal tänu liikmesriikide elluviidud reformidele ja tööhõive määrade prognoositud suurenemisele. Tööelu pikkuse suurendamine võib seega tagada pensionisüsteemide piisavuse ja jätkusuutlikkuse.

Mis puudutab austatud parlamendiliikme viidatud olukorda Euroopa Kohtu 26. märtsi 2009. aasta otsuses kohtuasjas komisjon vs. Kreeka, siis komisjon märgib, et kohus tegi otsuse Kreeka vastu, sest ta jättis täitmata oma kohustused vastavalt Euroopa Ühenduse asutamislepingu artiklile 141 (Euroopa Liidu toimimise lepingu artikkel 157), milles sätestatakse nais- ja meestöötajatele võrdse tasu maksmise põhimõte. Kõnealuse kohtuasja puhul märkis kohus, et Kreeka õguse kohaselt makstud pension vastas kohtu pretsedendiõiguses sätestatud kriteeriumitele ja seega oli võimalik selle käsitlemine töötasuna asutamislepingu tähenduses.

Kohtu otsus puudutab ainult naiste ja meeste pensioniea erinevuste küsimust.

*
* *

Küsimus nr 46, mille esitas Georgios Toussas (H-0467/09)

Teema: Põllumajandustoetused

Kreeka põllumajanduslike maatükkide piiride digiteerimine, mis pidi lõppema 2008. aastal, on tehnilistel põhjustel endiselt käimas ega lõppe tõenäoliselt ka selle aasta lõpuks, mistõttu tekib oht, et talunikud ei saa kätte neile määratud toetusi. Arvestades, et teravilja- ja loomakasvatussaaduste hinnad on teist aastat järjest oluliselt langenud, jääb osa aega, tööd ja raha nõudnud toodangust müümata ja põldudele mädanema, samal ajal kui paljud talunikud ei ole ettevõtjatele ja ühistutele müüdnud toodangu (virsikud, vein, teravili jne) eest samuti turuhinda saanud, nii et toetused moodustavad peaaegu poole talunike sissetulekust. Olukorras, kus toetused võivad jääda maksmata, on kaalul talunike ellujäämine, puudutades eriti väikesi ja raskustega võitlevaid keskmise suurusega talupidamisi, kellel on kogunenud suured võlad ja kes on majanduslikult väga raskes olukorras.

Kas komisjon maksab viivitamatult välja kõik talunikele määratud toetused, olenemata sellest, kas digiteerimine on lõpetatud või mitte, et säästa talunikke laostumisest ja võimaldada neil põllumajanduslikku tegevust jätkata?

Vastus

Esiteks soovib komisjon juhtida austatud parlamendiliikme tähelepanu sellele, et ühise põllumajanduspoliitika finantsjuhtimist jagavad liikmesriigid ja komisjon vastavalt määrusele 1290/2005⁽⁴²⁾.

Talunikele mõeldud toetusi maksavad konkreetsete liikmesriikide akrediteeritud makseasutused. Seejärel hüvitab komisjon need toetused liikmesriikidele.

Kreekas oli 2009. aasta toetuste nõuete esitamise lõpptähtaeg 15. mai 2009 (mida võis pikendada 9. juunini 2009, kuigi koos trahvidega). Kuna Kreeka puhul on digiteeritud põllumajanduslikud maatükid talunike nõude üks osa (lisaks tähtedest ja numbriest koosnevatele andmetele), siis see kuupäev on ka tähtaeg digiteerimise lõpuleviimiseks.

Vastutus digiteerimise eest anti talunikele koos talunike liiduga. Kuid probleemide tõttu talunike liidus esines tõsiseid viivitusi digiteerimise protsessis. Tuleb märkida, et talunike kohaolek on selle töö tegemiseks vajalik.

Vastavalt otsetoetuste õigusaktidele ja ilmselgetel mõistliku juhtimise põhjustel tuleb kontrollimisi teostada enne, kui makseasutused teevad makseid. See eeldab kõikide põllumajanduslike maatükkide digiteerimist.

Kreeka ametiasutuste ülesanne on kiirendada digiteerimisprotsessi ja viia see lõpule, et nad saaksid maksta toetused talunikele välja nii ruttu kui võimalik.

*
* *

avaldatud komisjoni majandus- ja finantsasjade peadirektoraadi poolt väljaandes European Economy vastavalt numbris 2/2009 ja numbris 9/2009.

(42) Nõukogu määrus (EÜ) nr 1290/2005, 21. juuni 2005, ühise põllumajanduspoliitika rahastamise kohta, ELT L 209, 11.8.2005

Küsimus nr 47, mille esitas Iliana Malinova Iotova (H-0468/09)**Teema: Rikkumismenetlus Bulgaaria suhtes seoses Euroopa Liidu jäätmealaste õigusaktide ebapiisava rakendamisega Sofia linnas Bulgaarias**

Komisjon on jõudnud järeldusele, et Sofias (Bulgaaria) juba aastaid eksisteeriva jäätmeprobleemi lahendamiseks ei ole võetud asjakohaseid kiireloomulisi meetmeid. Samal ajal väidavad Bulgaaria valitsus ja pealinna ametivõimud, et nad on võtnud rea meetmeid, millest komisjon on teadlik.

Milliste väidete põhjal on komisjon otsustanud alata rikkumismenetluse Bulgaaria suhtes?

Kas komisjon on teadlik meetmetest, mida Bulgaaria on võtnud Sofias valitseva jäätmeprobleemi lahendamiseks?

Kas Bulgaaria poolt komisjonile esitatud tõendid on veenvad?

Kas Bulgaaria ekspertide andmed on kättesaadavad ja kas neid on arvesse võetud?

Milliseid kohustusi on komisjon võtnud pärast Bulgaaria peaministri Boiko Borisoviga toimunud arutelusid, mis käsitlesid Bulgaaria plaane jäätmeprobleemi lahendamiseks?

Mis kuupäevaks ootab komisjon Bulgaarialt konkreetseid tulemusi?

Vastus

Komisjon on otsustanud kaevata Bulgaaria Euroopa Kohtusse jäätmedirektiivi⁽⁴³⁾ (jäätmete raamdirektiiv) artikli 5 mittetäitmise eest; nimetatud direktiiviga kohustatakse liikmesriike moodustama jäätmekõrvaldusrajatiste ühtset ja piisavat võrgustikku.

1. detsembril 2008. aastal saadetud põhjendatud arvamusele vastamise kahekuulise tähtaja lõppemise hetkel jätkus nimetatud rikkumine, mida muu hulgas iseloomustasid mitmed tuhanded tonnid Sofia majapidamisjäätmekäitlust (mis olid ladustatud pallpakendina vastupidiselt ühenduse õigusaktidele), sest Suhodoli prügilal mahutavus oli ammendumas ja puudusid muud olemasolevad rajatised, mis oleksid suutelnud vastu võtta jäätmete tootmist.

Komisjon on võtnud arvesse kogu Bulgaaria esitatud teavet jäätmete olukorra kohta Sofia ümbruses ja järeldas selle teabe põhjal, et kuigi on tehtud edusamme jäätmeväljastamise ladustamisel, samuti vajalike sammude algatamisel Sofia jäätmemajanduse ühtse süsteemi, nn „Sofia jäätmeprojekti“ loomiseks, on seni veel lahendamata piisava ja jätkusuutliku jäätmete ladustamise infrastruktuuri puudumise probleem.

Komisjon tervitab Bulgaaria astutud samme jäätmete ladustamise infrastruktuuri loomiseks, mis peaks loodetavasti andma pikaajalise jätkusuutliku lahenduse Bulgaaria pealinnale Sofia. Kuna vajaliku infrastruktuuri rajamise tähtaeg on juba lõppenud, eeldab komisjon, et Bulgaaria tagab selle võimalikult lühikese aja jooksul ja kindlustab, et uued rajatised on täielikult kooskõlas vastavate ühenduse õigusaktidega, eelkõige nõudega kasutada parimat võimalikku tehnikat, nagu on sätestatud jäätmedirektiivi artikliga 5. Komisjon mainiks ka kiireloomulist vajadust uue jäätmeinfrastruktuuri järele väljaspool Sofiat.

*

* *

Küsimus nr 48, mille esitas Ivo Belet (H-0469/09)**Teema: Elektriautode tulevik**

Komisjoni uus koosseis on muu hulgas kohustunud jätkama jõupingutusi vähese süsinikdioksiidheitega majanduse arendamiseks, võttes eelkõige meetmeid elektrienergia tootmisest ja transpordisektorist pärit süsiniku heitkoguste piiramiseks ning edendades heitevabade elektriautode kasutuselevõttu.

Milliseid meetmeid komisjon nende eesmärkide saavutamiseks esitada kavatseb?

Kas komisjon kavandab algatusi elektriautode kiiremaks kasutuselevõtuks?

Milliseid algatusi kavatseb komisjon teha elektriautode laadimispunktide võrgustiku kiireks väljaarendamiseks?

(43) Direktiiv 2006/12/EÜ, ELT L 114, 27.4.2006

Milline on komisjoni arvates elektriautode akude roll elektrienergia pakkumise ja nõudmise tasakaalu säilitamise raames?

Kas komisjoni arvates võiks ka Euroopa Investeeringispangal olla kõnealuses valdkonnas oluline roll?

Vastus

EL peab töötama välja visiooni ELi nullilähedase süsinikdioksiidiheitega süsteemi kohta 2050. aastaks.

Vähese süsinikdioksiidiheitega või süsinikdioksiidiheiteta tehnoloogiad elektrienergia tootmiseks, keskkonnasäästlikud sõidukitehnoloogiad ning hoonete ökotõhus kütmine ja jahutamine peavad olema süsinikdioksiidi heitkoguste vähendamise tegevuskava keskmes. Sel põhjusel on komisjon viimasel mõnel aastal esitanud mitmeid algatusi, mille eesmärk on suurendada taastuvate energiaallikate kasutamist, kehtestada energiatõhususe standardid ning edendada fossiilkütuste jätkusuutlikku kasutust, samuti uusi tehnoloogiad taastuvate energiaallikate ja energiatõhususe osas. Vastuvõetud ja lähiajal vastuvõetavate meetmete täielik komplekt oli kirjeldatud üksikasjalikult, nimelt komisjoni 2007. ja 2008. aasta detsembris vastuvõetud strateegilistes energiaülevaadetes.

2009. aasta juunis avaldatud teatistes „Transpordi jätkusuutlik tulevik” määratleb komisjon transpordi väljakutsed, õigusaktid ja prioriteedid kuni 2050. aastani. Järgmisel aastal avaldab komisjon valge raamatu transpordipoliitika kohta, milles esitatakse poliitikameetmed, mis tuleb vastu võtta transpordi valdkonnas järgmisel aastakümnel. Uues valges raamatus keskendatakse mobiilsuse ja süsinikdioksiidi heitkoguste vähendamise ühendamisele, et edendada majanduskasvu ja sotsiaalset progressi, samuti jätkusuutliku transpordisüsteemi suunas liikumist. Selles kontekstis on elektrisõidukitega seotud infrastruktuuril (electromobility) kindlasti etendada võtmeroll, kuigi see ei tohi välistada alternatiivseid lahendusi.

Komisjon on toetanud mitme aasta jooksul alternatiivsete sõiduki- ja kütusetehnoloogiate arendamist. Biokütuse, maagaasi, vesiniku ja elektrisõidukite projektid on saanud suuri rahasummasid teadusuuringute ja tehnoloogilise arengu raamprogrammist. 2008. aastal loodi kütuseelementide ja vesiniku ühine tehnoloogiaalgatus, mida ühendus rahastas 470 miljoni euroga. Seatud on eesmärgid biokütuste ja taastuvate energiaallikate kohta mootorikütuse turul, välja on töötatud biokütuste jätkusuutlikkuse kriteeriumid ning on võimaldatud alternatiivsete kütuste soodne maksukäsitus. 2009. aasta märtsis vastuvõetud keskkonnasäästlike sõidukite direktiivis nõutakse, et ühiskondlikuks transporditeenusteks ostetavate sõidukite ostmise otsustes võetaks arvesse energia tarbimist, CO₂-heiteid ja saasteainete heiteid. See edendab keskkonnasäästlike ja energiatõhusate sõidukite turuletoomist. Kasutusse on võetud õigusakte, et vähendada uute sõiduautode CO₂-heiteid keskmiselt 130 grammini kilomeetri kohta (ajavahemikus 2012–2015) ja täiendavalt 95 grammini kilomeetri kohta 2020. aastaks (määrus (EÜ) nr 443/2009), sarnaste õigusaktide ettepanekuid on esitatud kergete kaubandussõidukite kohta (KOM(2009) 593).

2. 2008. aasta novembris vastuvõetud majanduse elavdamise kavas nähakse ette kolme riikliku ja erasektori koostööprojekti (PPP). Üks neist on rohelise auto algatus. Rohelise auto algatus (kogusummas 5 miljardit eurot, millest 1 miljard eurot on uurimis- ja arengutööks ning 4 miljardit eurot on Euroopa Investeeringispanga laenud) toetab maanteetranspordi uute ja jätkusuutlike vormide arengut. Prioriteet on maanteesõidukite elektrifitseerimine (electromobility). Euroopa Komisjon rahastab uurimis- ja arengutööd, standardiseerimist ja turule toomise hõlbustamist ning 2010. aastal eraldatakse 108 miljonit eurot.

Lisaks neile tööstuse toetusmeetmetele käivitab komisjon uurimistöö, et uurida elektrisõidukite ja elektrivõrgust laetavate (plug-in) hübriidsõidukite potentsiaalse laialdase turuleviimise keskkonna- ja muid mõjusid.

Komisjon esitab ka ettepanekud ühtlustatud nõuete kohta elektrisõidukite, sealhulgas puhtalt elektri- ja hübriidsõidukite heakskiitmiseks 2010. aastal. Selle ettepanekuga võetakse kasutusele konkreetsed nõuded elektriohutuse kohta Euroopa Ühenduse sõiduki tüübikinnituse raames, andes mandaadi UNECE-määrusele 100.

Peale selle kavatseb Euroopa Komisjon anda mandaadi Euroopa standardiseerimise asutustele, et töötada välja või vaadata üle olemasolevad standardid, et tagada elektrisõidukites kasutatavate akude laadimissüsteemide koostalitlusvõime. Nii saaksid kasutajad kasutada samu laadijaid eri autodele, vajaduseta osta iga kord uus laadija, kui nad ostavad uue auto või uue aku. See võimaldaks ka tarbijatel laadida oma autosid hõlpsasti ülepiirilistel sõitudel või oma liikmesriigi sees sõites. See hõlbustaks ka laadimist avalikes juurdepääsupunktides ja hõlbustaks laadimisinfrastruktuuride juurutamist. Lõpetuseks paneks see liikmesriike loobuma individuaalselt meetmete võtmist, sest see võiks tuua kaasa kattuvaid lahendusi.

Ühtlustatud eeskirjade vastuvõtmine võimaldab lihtsat, sirgjoonelist ja odavat heakskiitmisprotsessi ning seega julgustab vähese süsinikdioksiidheitega sõidukite kiiret turuletoomist Euroopa Liidus. Selline lihtsustatud elektrisõidukite uus raamistik tugevdaks omakorda Euroopa tööstuse konkurentsivõimet ja kiirendaks maanteetranspordi süsinikdioksiidi heitkoguste vähendamist.

3. Laadimisinfrastruktuuri võrgustike loomine on küsimus, mida käsitletakse rohelise auto algatuse raames. Suur Euroopa infrastruktuuri (electromobility) projekt, mille kohta oodatakse ettepanekuid kuni 14. jaanuarini 2010, hõlmab sõidukeid, infrastruktuuri ning ühiste seadustike, standardite ja määruste väljatöötamist. Edasine uurimis- ja arendustöö on ette nähtud rohelise auto algatuse tulevast ettepanekute esitamise üleskutsetes, et optimeerida tulemuslikkust ja vähendada kulusid, samuti töötades välja nutikaid võrgurakendusi selleks (optimeerida võrgu koormust, toetada eri ärimudeleid ja makseskeeme jne ...)

4. Elektrisõidukite pardal olevate akude potentsiaali toimida elektrienergiavõrgu energiaallikana uuritakse hiljuti valitud projektides, mida komisjon juba rahastab teadusuuringute ja tehnoloogilise arengu raamprogrammi kaudu. Täiendav uurimistöö ja elektriautode akude rolli demonstreerimine seoses elektrienergia pakkumise ja nõudluse tasakaalustamisega on küsimus, mida käsitletakse rohelise auto algatuses ja see saab kasu käimasolevate projektide tulemustest.

5. Euroopa Investeeringupanga (EIB) laenumehhanismid annavad olulise osa rohelise auto algatuse kohastest rahalistest vahenditest. Saadaval on kaks vahendit:

riskijagamisrahastu (RSFF) ja

Euroopa keskkonnasäästliku transpordi rahastu (ECTF); rahastu, mis on spetsiaalselt mõeldud toetama keskkonnasõbralikku uurimist, arengut ja uuendust transporditööstuses.

RSFF on uuenduslik algatus, et parandada juurdepääsu võla rahastamiseks kõrgema riskiga investeeringute puhul uurimise, arenduse ja uuenduse alal, samas ECTF kuulub kriisivastasesse paketti, mille EIB moodustas 2008. aasta sügisel, olles suunatud konkreetset transpordi väiksemate heitkoguste uurimisele. ECTF raames on eraldatud 4 miljardit eurot rohelise auto algatusele.

*
* *

Küsimus nr 49, mille esitas Mairead McGuinness (H-0471/09)

Teema: Kaubaveokite kontroll Calais sadamas

Calais' sadama kaudu Ühendkuningriiki sõitvatel veoettevõtjatel on juba mõnda aega tekkinud probleeme Prantsusmaa ja Ühendkuningriigi ametnikega, kes kontrollivad nende veokeid ebaseaduslikult sisserändajate leidmiseks. Jääb mulje, et Ühendkuningriigi ametnikud kontrollivad Ühendkuningriigi territooriumile sisenevaid sõidukeid rangemalt kui Prantsusmaa ametnikud. Juhul, kui Prantsusmaa ametnikel leidmata jäänud ebaseaduslikud sisserändajad leitakse Ühendkuningriigi piirivalveameti kohustusliku piirikontrolli käigus, tehakse veoettevõtjale kohapeal trahv.

Kas komisjon võiks tekkinud olukorda kommenteerida? Kas komisjon on seisukohal, et Schengeni piirikontrollisüsteemi kuuluva Prantsusmaa ametnike ja Ühendkuningriigi piirivalveameti teostatavad kontrollid peaksid olema võrdväärsemad? Kas komisjoni arvates on õiglane, et kontrollimise puudulikkuse eest peavad vastutama veoettevõtjad?

Vastus

Komisjon on teadlik keerulisest olukorrast Calais' sadama ümbruses seoses kolmanda riigi kodanikega, kes püüavad salaja siseneda Ühendkuningriiki. Komisjon on samuti teadlik kontrollimiste tasemest ja Prantsusmaa ametiasutuste teostatavatest lahkuvate sõidukite kontrollimistest. Seda taset võib pidada kõrgeks, eriti arvestades kasutatavaid tehnilisi seadmeid.

Ühendkuningriigi ametiasutused teostavad Prantsusmaa ja Ühendkuningriigi kahepoolse kokkuleppe alusel sisenemise kontrollid Prantsusmaa territooriumil. Komisjon ei saa väljendada arvamust Ühendkuningriigi poolt kas oma territooriumil või Prantsusmaal läbiviidavate piirikontrollide taseme kohta, sest Ühendkuningriik ei ole seotud Schengeni *acquis*' asjaomaste sätetega.

Avastamise eri tasemed ei pruugi olla seotud eri protseduuride või seadmetega, vaid teiste põhjustega, näiteks selliste seadmete või nende kasutamise tehnilised piirangud: juhuslikud, intelligentsil või riskianalüüsil põhinevad. Komisjoni arusaamise kohaselt ei peeta veoettevõtjaid vastutavaks kontrollimisprotsessi puuduste

eest; veoettevõtjatele kohaldatavad sanktsioonid on seotud hoolega, mida Ühendkuningriigi ametiasutused neilt ootavad seoses nende riigisiseste õigusaktidega, mis käsitlevad vedajate vastutust nende hoole all olevate sõidukite eest (näiteks koha valimine oma sõidukite parkimiseks või plommimiseks).

*

* *